

ക്രൈസ്തവ്

മർഗ്യാനീത്ത (മത്തു)

ഗ്രന്ഥകർത്താവ് :

മാർ ഒഴഭിശോ മെത്രാപ്പോലീത്ത

അവതാരകൻ :

മാർ തിമോഥെയോസ് മെത്രാപ്പോലീത്ത

പരിഭാഷകൻ :

കോരപ്പിസ്തോപ്പ രാഫേൽ വട്ടക്കുഴി.

2

വിഷയാനുക്രമണിക

സമർപ്പണം

അവതാരിക

ഇംഗ്ലീഷ് പരിഭാഷകന്റെ ആമുഖം

ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ ആമുഖം

മലയാള പരിഭാഷകന്റെ ആമുഖം

Part I ദൈവസിദ്ധാന്തം

അദ്ധ്യായം	വിഷയം	പേജ്
1	ദൈവാസംതിതപം	1
2	ദൈവം ഏകൻ	4
3	ദൈവം ആദ്യന്തരഹിതൻ	6
4	ദൈവം അപരിഷേന്യൻ	7
5	പരിശുദ്ധ ത്രിത്വം	9

Part II സൃഷ്ടി സിദ്ധാന്തം

1	പ്രപഞ്ച സൃഷ്ടികർമ്മം	14
2	ആദ്യമനുഷ്യന്റെ പാപം	16
3	നൂറുപ്രമാണങ്ങളും പ്രവാചകന്മാരും	18
4	മ്ശീഹായെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവചനങ്ങൾ	21

Part III ക്രിസ്തീയ ധർമ്മ വ്യവസ്ഥ

1	മ്ശീഹായുടെ ആഗമനവും അവന്റെ ദൈവത്വമനുഷ്യത്വ ഐക്യത്തെ സംബന്ധിച്ച സിദ്ധാന്തവും	25
2	മ്ശീഹായുടെ കാലഘട്ടം	28
3	ക്രിസ്തുമത സത്യങ്ങൾ	31

4	ഭിന്ന വിശ്വാസ വിഭാഗങ്ങൾ	35
5	സിദ്ധാന്തവിമർശനം	42
6	ദൈവ ജനനീ?	46
7	കുന്ദമകൾ	48
8	തിരുസഭ	49

Part IV തിരുസഭയുടെ കൂദാശകൾ

1	കൂദാശകളുടെ സംഖ്യ	51
2	കൂദാശ I വി. പൌരോഹിത്യം	53
3	കൂദാശ II വി. മാമോദീഥ	56
4	കൂദാശ III വി. അഭിഷേക തൈലം	59
5	കൂദാശ IV വി. കർബാനയാകുന്ന ബലി	62
6	കൂദാശ V വി. പുളിപ്പ് (മൽക്ക)	65
7	കൂദാശ VI മാനസാന്തരവും വി. പാപമോചനവും (ഊസായ)	69
8	കൂദാശ VII ജീവൻ നൽകുന്ന സ്ത്രീവാടയാളം	71
9	വിവാഹവും കന്യാത്വവും	74

Part V വരുംലോകത്തെ പറ്റിയുള്ള സിദ്ധാന്തം

1	കിടക്കോട്ട് തിരിഞ്ഞു നിന്നുള്ള ആരാധന	77
2	ഞായറാഴ്ചയും കർത്താവിനടുത്ത പെരുന്നാളുകളും	80
3	വെള്ളിയാഴ്ചയുടേയും ബുധനാഴ്ചയുടേയും പ്രാധാന്യം	83
4	ഉപവാസം, പ്രാർത്ഥന, ധർമ്മം	85
5	അരക്കെട്ട് (സൂനാം)	88

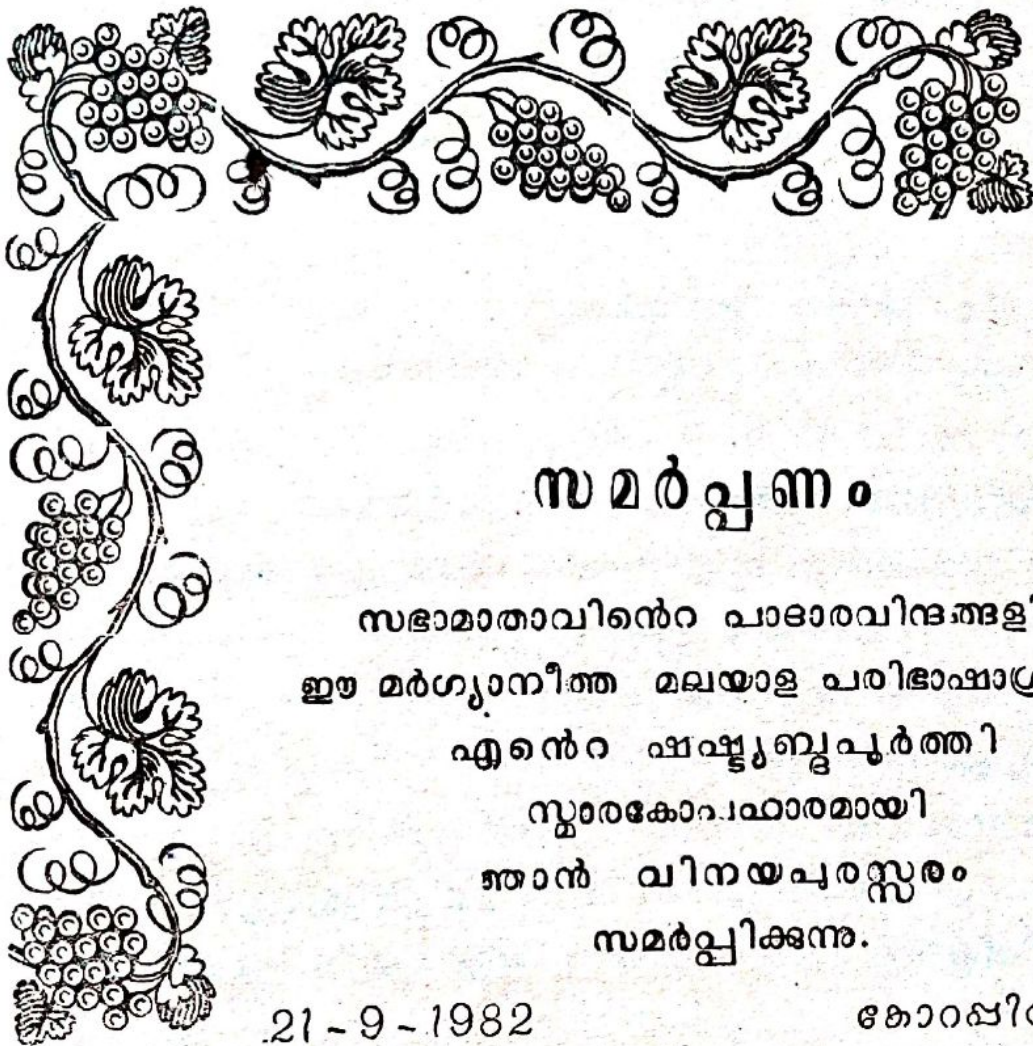
പുനരത്ഥാനം, അചസാന ന്യായവിധി,
നിത്യജീവൻ.
ശ്രദ്ധിചത്രം.

* അനുബന്ധം

ഡോ. ജോർജ് എം. ലംസയുടെ
മുഴിപ്പായ്ക്കുന്ന സിദ്ധാന്തങ്ങൾ

* അനുബന്ധഗ്രന്ഥമായ “മുഴിപ്പായ്ക്കുന്ന സിദ്ധാന്തങ്ങൾ”
വേർതിരിച്ചെടുത്തു് ഒരു പ്രത്യേക പുസ്തകമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

സമർപ്പണം

സഭാമാതാവിന്റെ പാദരവിന്ദങ്ങളിൽ
ഈ മർഗ്യാനീത മലയാള പരിഭാഷാഗ്രന്ഥം
എന്റെ ഷഷ്ട്യബ്ദപൂർത്തി
സ്തോരകോപഹാരമായി
ഞാൻ വിനയപുരസ്സരം
സമർപ്പിക്കുന്നു.

21-9-1982

കോറസിൾകോപ്പ

അവതാരിക

സുവയിലെ മെത്രാപ്പോലീത്തയായിരുന്ന മാർ ഔദീശോ യാണ് 'മർഗ്യാനീത്ത്' (മുത്തു) എന്ന ഗ്രന്ഥം രചിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ചൈനയിൽനിന്നുള്ള മാർ യവ്യാലാഹ പാത്രിയർക്കീസിന്റെ (A. D. 1281-1317) കാലത്താണ് ഇദ്ദേഹം ജീവിച്ചിരുന്നതു്. മഹാഖണ്ഡിതനും പ്രസംഗകനും ഗ്രന്ഥകാരനുമായിരുന്നു മെത്രാപ്പോലീത്ത.

'ഏദൻപദദീസ', വേദശാസ്ത്രപരമായ പദ്യങ്ങൾ, തീരുവെഴുത്തു് വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ ആദിയായവയാണ് ഇദ്ദേഹം രചിച്ചിട്ടുള്ള പ്രധാന ഗ്രന്ഥങ്ങൾ. അറബിയിലാണ് ശരിയായ കവിതയുള്ളതെന്ന അറബികളുടെ വാദത്തെ ഖണ്ഡിക്കാനായാണ് മാർ ഔദീശോ 'ഏദൻപദദീസ' എന്ന ഗ്രന്ഥം രചിച്ചതെന്നാണ് അഭിജ്ഞമതം. മെത്രാപ്പോലീത്ത ശേഖരിച്ചു് സമാഹരിച്ചെടുത്തിട്ടുള്ള സുൻഹാദോസ് കാനോനുകൾ ആധികാരികമായി അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടു്. പൗരസ്ത്യസഭയുടെ വേദശാസ്ത്രം സംക്ഷിപ്തമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നതാണ് ഇപ്പോൾ വിവർത്തനം ചെയ്തു് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന 'മർഗ്യാനീത്ത്' എന്ന ഈ ഗ്രന്ഥം. അഞ്ചു് ഭാഗങ്ങളായാണ് ഈ കൃതി സംവിധാനം ചെയ്തിരിക്കുന്നതു്.

ഈ വിലപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥം മലയാളത്തിലേക്കു പരിഭാഷപ്പെടുത്തണമെന്നു് ഏതാനും വർഷങ്ങൾക്കുമുമ്പു് തീരുമാനിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. ശ്രമകരമായ ഈ യത്നം ഇപ്പോൾ ബ. കോറപ്പിസ്റ്റോപ്പരാഫേൽ വട്ടക്കുഴി നിവൃത്തിച്ചുതന്നിരിക്കുന്നു. ഈ വിവർത്തിത കൃതി മലയാളത്തിലെ സഭയെ സംബന്ധിച്ചു് പൗരസ്ത്യസഭയുടെ വിശ്വാസതത്വങ്ങൾ അറിയാനാഗ്രഹിക്കുന്ന ജിജ്ഞാസുക്കൾക്കും വലിയ അനുഗ്രഹമാണ്.

ഡോ. ലംസയുടെ 'Christian Doctrine of the Holy Apostolic Catholic Church of the East' എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പരിഭാഷയും ഈ പുസ്തകത്തിൽ അനുബന്ധമായി വിവർത്തനം ചെയ്ത് ചേർത്തിട്ടുണ്ട്. ചോദ്യോത്തരരീതിയിൽ തയ്യാറാക്കിയിട്ടുള്ളതുകൊണ്ട് സഭയുടെ വിശ്വാസതത്വങ്ങൾ കൃട്ടികൾക്ക് എളുപ്പത്തിൽ ഗ്രഹിക്കാൻ ഇത് ഉപകരിക്കും.

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണത്തിലുള്ള സാമ്പത്തിക ബാധ്യതകൾ ബ. എം. ഐ. ഡേവീഡ് കശ്ശീശ വഹിക്കാമെന്ന് സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഈ സംരംഭത്തിനു സഹകരിച്ചിട്ടുള്ള ഏല്പാവരുടെയും മേൽ ദൈവത്തിന്റെ ധാരാളമായ അനുഗ്രഹങ്ങൾ വർഷിക്കട്ടെ എന്നും മുതിർന്നവരായ സഭാംഗങ്ങൾക്കും വിശിഷ്ട സൺഡെസ്കൂൾ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും ഈ പുസ്തകം ഉപകാരപ്രദമാകട്ടെ എന്നും പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു.

കർത്താവായ ഈശോമ്ശീഹായുടെ കൃപ നാമെല്ലാവരോടും കൂടെ ഉരിക്കുമാറാകട്ടെ.

(ഒപ്പ്)

മാർ തിമോഥെയോസ്

ദൈവകൃപയാൽ

മലയാളത്തിന്റേയും ഇന്ത്യയുടേയും

മെത്രാപ്പോലീത്ത

15-8-1982

തൃശൂർ

ഇംഗ്ലീഷിലേക്ക് പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയ മാർ ഇശശൈ ശിംകാൻ തിരുമേനിയുടെ ആമുഖം.

ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ കർത്താവായ മാർ ഔദീശോ മെത്രാപ്പോലീത്ത എഴുതിയിരിക്കുന്ന ഗ്രന്ഥ മുഖവുരയിൽ താൻ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന് "മർഗ്യാനീത്ത" (മുത്തു) എന്നപേര് നൽകിയത് ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഹൃദയഭാവവും അതിലെ പ്രതിപാദ്യ വിഷയങ്ങളുടെ വൈപല്യവും വ്യാപ്തിയും നിമിത്തമാണെന്ന് പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ഹൃദയഭാവത്തിനതീതമായി അതിന്റെ നിർമ്മിതോദ്ദേശം ഈ പ്രസ്താവം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. മാത്രമല്ല, പരിശുദ്ധവും അപ്പോസ്തലികവും കാഥോലികവുമായ പൗരസ്ത്യസഭ (Church of the East) യുടെ ഏറ്റവും പ്രമുഖരായ പൂർവ്വ പിതാക്കന്മാരിൽ ഒരാളായ ഈ ഗ്രന്ഥകർത്താവിന്റെ ക്രിസ്തീയ വിനയഭാവവും അപാര പാണ്ഡിത്യവും ഇത് വാചാലമായി ലോകത്തിലേക്ക് ചെയ്യുന്നു.

മാർ ഔദീശോ അവഗാഹമായ പാണ്ഡിത്യം ഉള്ളവനായ ഒരു തിരുവെഴുത്തു വ്യാഖ്യാതവും വേദശാസ്ത്രജ്ഞനും തത്വജ്ഞാനിയും ചരിത്രകാരനുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഈ ഗ്രന്ഥഗണങ്ങളെ വിവരിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ റവ. ജി. പി ബാഡ്ജർ തന്റെ 'Nestorians and their Rituals' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ, മർഗ്യാനീത്തയിലെ നാലാം അദ്ധ്യായത്തിൽ നിന്ന്

"ദൈവത്തെ സംബന്ധിച്ചു അവൻ അദൃശ്യൻ, അദൃശ്യൻ, പരിമാണരഹിതൻ പരിണാമരഹിതൻ എന്നൊക്കെ പറയുമ്പോൾ

ദൈവം എന്താകുന്നുവെന്നല്ല എവൻ എന്താകുന്നില്ലായെന്നുള്ള
താണ് വിവരിക്കുന്നത് എന്ന് മനസ്സിലാക്കുക”

എന്ന വാക്യം ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ട് ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു:

“ദൈവത്തിന്റെ ആസ്തികൃത്തേയും ലക്ഷണോപാദികളേയും സംബന്ധിച്ചുള്ള മർഗ്യാനീത കർത്താവിന്റെ വാദശൃംഗലകളുടെ സമാഹാരത്തിന്റെ വിശകലന രൂപത്തെപ്പറ്റി നല്ലിയ മേലെഴുതിയ ഉദ്ധരണി, സേർ. ഐസക് ന്യൂട്ടന്റെ ഒരു കൃതിയിൽ നിന്നു ഈ വസ്തുതയെക്കുറിച്ച് തന്നെ അദ്ദേഹം വിവരിച്ചിട്ടുള്ള അതുതാവഹമായ ഭാഗത്തിലെ ഉദ്ധരണിയോട് കിടപിടിക്കത്തക്കതു് തന്നെയാണു്.”

നാം മർഗ്യാനീതയും അതിനോടനുബന്ധമായി ചേർത്തിട്ടുള്ള പ്രബന്ധങ്ങളും മറ്റും ഇംഗ്ലീഷിലേക്കു് പരിഭാഷപ്പെടുത്തുവാൻ ആഗ്രഹിച്ചതിനു് രണ്ടു പ്രത്യേക കാരണങ്ങളുണ്ടു്. ഒന്നു്, വളന്നുവരുന്ന അമേരിക്കയിലെ പുതിയ അസ്സീറിയൻ തലമുറക്കു്ക്കും ഇന്ത്യയിലെ പൗരസ്ത്യ സഭാമക്കൾക്കും സഭയുടെ വേദശാസ്ത്രം മനസ്സിലാക്കാൻ സാധിക്കുമാറു് അവരുടെ കയ്യിലെത്തിക്കുക. രണ്ടു്, പൗരസ്ത്യ സഭയുടെ അവികലവും സത്യവുമായ പഠിപ്പിനെ പാശ്ചാത്യ രാഷ്ട്രങ്ങൾക്കു് പരിചയപ്പെടുവാൻ സാധ്യമാക്കുക.

പ്രഥമ ക്രിസ്തീയ രാഷ്ട്രമായി ശോഭിച്ചിരുന്നതും ആരായ ഭാഷ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതുമായ പൗരസ്ത്യ സഭ തിരുവെഴുത്തുകൾക്കു വൈരുദ്ധ്യമായുള്ള പഠിപ്പുകളും തത്വങ്ങളും കൊണ്ടു നടക്കുന്നുവെന്നു് പാശ്ചാത്യരിൽ ഏറെപേരും എഫെസോസു് സുൻഹാദോസിന്റെ ചുവടു പിടിച്ച സംശയിക്കയും കുറപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്നുണ്ടല്ലോ. പാശ്ചാത്യരുടെ ഈ തെറ്റായ ചിന്തനം അപ്പോസ്തലിക സഭയെ “നെസ്തോറിയൻ സഭ” എന്ന പേരു് വിളിക്കുന്നതിനു് പ്രേരണ നല്കിയതു് തെറ്റാ. മാത്രമോ, “നെസ്തോറിയൻ തത്വം” എന്ന് അവർ കരുതിവരുന്ന തത്വം നെസ്തോറീസു് പോലും കൈക്കൊള്ളാത്ത തത്വമാകയാൽ നെസ്തോറീസിനെതി

ഈ വലിയ ആവേശകരമായ കറാറോപണം വ്യാജം. ഈ കറാറോപണങ്ങളുടെ അടിസ്ഥാനമായ വ്യാജന്യായത്തെ മർഗ്യാനീത്താ കർത്താവു സമർത്ഥമായി ഖണ്ഡിച്ചു തിരസ്കരിക്കുകയും നമ്മുടെ രക്ഷകന്റെ ഈ വചനങ്ങളെ നമ്മെ ഓർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്:

“നിങ്ങൾ തിരുവെഴുത്തുകളെ ശോധന ചെയ്യുന്നു; അവയിൽ നിങ്ങൾക്കു നിത്യജീവൻ ഉണ്ട് എന്ന് നിങ്ങൾ നിരൂപിക്കുന്നുവല്ലോ.” (യോഹ. 5:39)

ഈ വചനത്തെ ആസ്പദമാക്കി അദ്ദേഹം പൗരസ്ത്യസഭാതത്വങ്ങളുടെ നിലപാടിനെ ന്യായീകരിച്ചു തിരുവെഴുത്തുവചനങ്ങളുടെ അജ്ഞമായ തെളിവുകളുടെ ഒരു പരമ്പരയെന്ന അണിനിരത്തിയിരിക്കുന്നു.

വസ്തുതകളെ നിരത്തിവെച്ചു കൊണ്ടുള്ള പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ

ചരിത്ര സംഭവങ്ങളിലധിഷ്ഠിതമായവയും ഖണ്ഡനാതീതമായവയും പൗരസ്ത്യസഭയുടെ നിലപാടിനെ ശക്തിയുക്തമായി അനുകൂലിക്കുന്നവയുമായ വാദമുഖങ്ങൾ നിരവധിയാകുന്നു. ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസം സെമിറ്റിക് വർഗ്ഗഭാഷാടിസ്ഥാനത്തിലാണ് ഉടലെടുത്തതെന്ന് പറയാതെ തന്നെ അറിയാവുന്ന ഒരു വസ്തുതയാണല്ലോ. സെമിറ്റിക് വർഗ്ഗക്കാരുടെ നാടായ മദ്ധ്യപൗരസ്ത്യദേശത്ത് സെമിറ്റിക് വർഗ്ഗീയരായ പ്രവാചകന്മാർക്കാണ് ഈ വിശ്വാസം ദൈവം വെളിവാക്കിയത്.

അപ്പോസ്തലന്മാരും പ്രവാചകന്മാരും എല്ലാം സെമിറ്റിക് വർഗ്ഗീയരാണ്. മൗശിഹായുടെ സാദൃശം വഹിക്കുന്ന രാജാവും പ്രവാചകനുമായ മൽക്കിസദേക് പോലും സെമിറ്റിക് വർഗ്ഗീയനായ അസ്സീറിയൻ അഥവാ ബാബിലോണിയൻ ആയിരുന്നു. അബ്രാഹാമിന്റെയും ഓവീദിന്റെയും മകനായി ജഡപ്രകാരം ഭൂജാ

തനായ മൗശിഹായും മൽക്കിസദേക്കിന്റെ വംശജനും ദേശക്കാരനും തന്നെ. ഇവരെല്ലാം സംസാരിച്ചിരുന്നതും എഴുതിയിരുന്നതും ആരാമായ ഭാഷയിലായിരുന്നു.

ഗ്രീക്കോ ലാറ്റിനോ മറ്റോ സംസാരിച്ചിരുന്ന പാശ്ചാത്യ വർഗ്ഗത്തിന് ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസമെന്തും പൂർണ്ണമായും അന്യമായിരുന്നു. ആരാമായ ഭാഷ സംസാരിച്ചിരുന്ന മദ്ധ്യ പെന്തസ്ത്യ ദേശത്തെ സെമിറ്റിക് വർഗ്ഗീയർക്കോ ഈ വിശ്വാസമെന്തും പഴയ നിയമ തിരുവെഴുത്തിന്റെ സ്വാഭാവികമായ തികവും പൂർണ്ണതയും മാത്രമാണ്. ഈ വിശ്വാസം യാതൊരു സങ്കോചവും കൂടാതെ ഉടനടി സ്വീകരിച്ചുശ്ലേഷിക്കുന്നതിനും ഹൃദിസ്ഥമാക്കുന്നതിനും അവർക്കു സാധിച്ചതു ഇക്കാരണത്താൽ തന്നെയാകുന്നു. മൗശിഹാ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു:

“ഞാൻ ന്യായപ്രമാണത്തെയോ പ്രവാചകന്മാരെയോ നീ കേണ്ടതിന്നു വന്നു എന്ന് നിരൂപിക്കരുത്; നീക്കവാ നല്ല നിയമത്തിപ്പാനത്രെ വന്നത്.” (മത്താ. 5:17)

യോനയുടെ പ്രസംഗം മൂലം നിന്നവെയിലെ അസ്സീറിയൻ കാർ മാനസാന്തരപ്പെട്ടതുപോലെയുള്ള നിരവധി ദൃഷ്ടാന്തങ്ങളും സാക്ഷ്യങ്ങളും ബൈബിളിൽ നിന്ന് നിരത്തിവെച്ചുകൊണ്ട് ഇക്കാര്യം തെളിയിക്കാവുന്നതാണ്. കഴിഞ്ഞ നൂറു വർഷങ്ങൾക്കോ മറ്റോ ഉള്ളിൽ മെസെപ്പൊട്ടേമിയയിലും മദ്ധ്യപെന്തസ്ത്യ ദേശത്തും മറ്റിടങ്ങളിലും നടത്തിയ ഖനന പ്രക്രിയകളുടെ ഫലങ്ങൾ ഈദൃശ സംഭവങ്ങൾ തുറന്നു കാട്ടുന്നുണ്ട്. ആദിമ നൂറ്റാണ്ടുകളിൽ തന്നെ പെന്തസ്ത്യസഭ തിരിച്ചറിഞ്ഞാദരീച്ചിരുന്ന ഈ സംഭവങ്ങളെ ഇപ്പോൾ വൈകിയ വേളയിലായാൽ പോലും ചരിത്രപരമായ കാൽസിഡോൺ എഫസസ് സുൻഹാദോസുകളുടെ സന്താനങ്ങളും തിരിച്ചറിഞ്ഞാദരിക്കാൻ തുടങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്.

A. D. 612 ൽ പേർഷ്യൻ ചക്രവർത്തി കോസ്രോവിന്

പൗരസ്ത്യസഭാ മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർ സമർപ്പിച്ച വിശ്വാസ പ്രഖ്യാപനത്തിൽ താഴെ പറയുന്ന പ്രസ്താവനയടങ്ങിയിരിക്കുന്നു:

“വി. അപ്പോസ്തലന്മാർ കാഥോലിക് സഭയെ ഭരമേല്പിച്ചതും പേഷ്യയിൽ അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ കാലം മുതൽ ഇന്നേ ദിവസം വരെ പാലിയംപ്ലെട്ടു വരുന്നതുമായ കാർത്തഡോക്സ് വിശ്വാസ തത്വങ്ങളാണ് ഇവ. പേഷ്യയിൽ ഇന്നേയോളം ഒരു പാഷാണയ മതനായകനും ഉണ്ടായിട്ടില്ല; സത്യവിശ്വാസത്തിന് ഒരു വെല്ലുവിളിയും നേരിടേണ്ടിവന്നിട്ടുമില്ല. എന്നാൽ റോമാ സാമ്രാജ്യത്തിലെ സ്ഥിതി ഭിന്നമായിരുന്നു. അവിടെ അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ കാലം തുടങ്ങി ഇന്നേവരെയുള്ള കാലഘട്ടത്തിൽ അനേകം പാഷാണയമതങ്ങൾ പൊട്ടിപ്പുറപ്പെടുകയും അനേകരെ വഴി തെറ്റിച്ചു വെക്കുകയും ശരിയായ വിശ്വാസത്തിന് മാറ്റങ്ങൾ സംഭവിക്കുകയും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. ഈ പാഷാണയ മതാനുയായികൾ അവിടെ മട്ടിക്കപ്പെട്ടപ്പോൾ അവർ പേർഷ്യൻ സാമ്രാജ്യത്തിലേക്ക് കടന്നു അഭയം കണ്ടെത്തിയിരുന്നു. ഇതു നിമിത്തമാണ് പാഷാണയതയുടെ അന്ധകാരം ഈ ദേശത്തു് പരക്കാൻ കാരണമായതു്”

ഈ പാഷാണയ മതക്കാരിൽ ചിലരെ ഇവിടെ ദൃഷ്ടാന്തമായിട്ടു കാണിക്കാം: മാണിക്യൻസ്, മാർസിയോൺസ് എന്നിവരെ അവരിൽ പെടുത്താം. സെവറസിന്റെ അനുയായികളേയും തിയോഡോസ്യസ് കൈരറ്റ്സ് എന്ന ഏകസ്വഭാവ വാദികളേയും ഇക്കൂട്ടത്തിൽ ചേർക്കാം. യാക്കോബായ പാത്രിയർക്കീസായ ഡൈനീഷ്യസ് ബർസ്ലീവാ (സലീബി) A. D. 1171-ൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: (A. മിൻഗാന എഴുതിയതും Hefes & sons combridge, England പ്രസിദ്ധീകരിച്ചതുമായ പ്രബന്ധത്തിൽ)

“ഞങ്ങൾ ഗ്രീക്കുകാരെയല്ല വെറുക്കുന്നതു്; എന്നാൽ അവർ ഞങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തിലേക്ക് കൊണ്ടുവന്ന മത ഭിന്നതകളേയും അവർ ഞങ്ങളുടെ ഇടയിൽ (സഭയിൽ) ചെലുത്തിയ വിഭാഗീയതയേയുമാണ്.”

എന്നു് അദ്ദേഹം അതിയായി സങ്കടപ്പെടുന്നു.

എന്തായാലും ഈ ആക്ഷേപ വിമർശനം ഒരു ഏക സ്വഭാവ വാദിയിൽ നിന്നു അഥവാ എഫസോസ് സുൻഹാദോസിന്റെ സന്താനവും ഷൈസാൻറിയത്തിൽ നിന്നു വ്യാപിച്ച എല്ലാ മത ഭിന്നതകളുടേയും ഗ്രീക്ക് പിന്തകളുടേയും കേന്ദ്രവും കേദാരവുമായ അലക്സാണ്ട്രിയൻ സൂളിന്റെ അനുയായിയായ ഒരു നേതാവിൽ നിന്നാണുണ്ടായത് എന്നതു നിശ്ചയമായും വളരെയേറെ ഗൗരവിക്കേണ്ട ഒരു വസ്തുത തന്നെയാണു്.

ബർസീല വളരെ മുന്വേതന്നെ സമ്മതിച്ചു് രേഖപ്പെടുത്തിയ അതേ കാര്യം ഇന്നു് അല്പം നേരം വൈകിട്ടായാലും, കുറെക്കൂടി അനുഭവസമ്മതമായ രീതിയിൽ റോമൻ കത്തോലിക്കരുടേയും പ്രൊട്ടെസ്റ്റാന്റുകാരുടേയും പണ്ഡിതന്മാരും സമ്മതിച്ചു പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

ദിവംഗതനായ പോപ്പു് ചീയൂസു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ 1943 ലെ എൻസൈക്ലിക്കലിൽ ബൈബിളിന്റെ ഒരു ശാസ്ത്രീയ പുനഃപഠനം നടത്താൻ ആവേശപൂർവ്വം ആവശ്യപ്പെടുകയും അത്തരം പഠനത്തിനു വേണ്ട പൂർണ്ണവും വ്യക്തവുമായ മാർഗ്ഗശുശ്രൂഷണം നൽകുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ S. C. M. പ്രസ്സിൽ അച്ചടിച്ച അഖിലലോക സഭാ കൌൺസിലിന്റെ Faith & order commission നു് വേണ്ടി പ്രസിദ്ധീകരിച്ച The church എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിലെ റിപ്പോർട്ടിൽ പോപ്പു് ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നതായി രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു:

“ആധികാരികമായ മൂലഗ്രന്ഥത്തെ, പരിഭാഷകളെയല്ല, അടിസ്ഥാനമാക്കി വേണം പഠനം നടത്തുവാൻ. പ്രാചീന പൗരസ്ത്യരുടെ സാഹിത്യം പഠിക്കു എന്നതു് വളരെയേറെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്ന കാര്യമാകുന്നു; എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ബൈബിളിലെ ഗ്രന്ഥകർത്താക്കൾ നാം ഇന്നുപയോഗിക്കുന്ന ഭാഷാ സങ്കേതങ്ങളല്ല അന്നുപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതു്.”

അതേ റിപ്പോർട്ടിൽ തുടരുന്നു:

“പ്രത്യേകിച്ചു ഗ്രീക്കു സാംസ്കാരികമായുണ്ടാക്കിയ വിട്ടു വീഴ്ചകൾ, അഥവാ മദ്ധ്യകാല ഗ്രീക്കുവിജ്ഞാന തത്വസംഹിതയും ധർമ്മ ശാസ്ത്രനിയമവും ആസ്സമോക്കിക്കൊണ്ടുണ്ടായ തിരുവെഴുത്തു വ്യാഖ്യാനങ്ങൾ മുൻകാലത്തെ ഭിന്നതകളെ കനംകുറച്ചു രണ്ടാം സ്ഥാനത്തേക്കിറക്കിപ്പിരിച്ചു.”

ഈ പ്രസ്താവനകളെല്ലാം ഒരു കാര്യം വ്യക്തമാക്കുന്നതിനുപകരുന്നില്ല: സാമ്രാജ്യത്തിന്റെ രാഷ്ട്രീയ അടിയന്തരാവസ്ഥകൾക്കും വി. തിരുവെഴുത്തുകളെ ബൈസാന്റീയൻ സാമ്രാജ്യത്വശക്തി അടിയറവെച്ചുപോന്നു എന്നുള്ളതുതന്നെ. ‘പെശീത്ത’ എന്നറിയപ്പെടുന്ന പൗരസ്ത്യസഭയുടെ അസ്സൽ ആരമായ പതിപ്പാകുന്ന മൂല ബൈബിൾഗ്രന്ഥവും അതിൽ നിന്നുടലെടുത്ത മറ്റു ബൈബിൾ ഗ്രന്ഥങ്ങളും തമ്മിലുള്ള പരസ്പരവൈരുദ്ധ്യങ്ങളുൾക്കൊള്ളുന്ന തിരുവെഴുത്തു വചനങ്ങൾ മേല്പറഞ്ഞ കാരണം കൊണ്ടുണ്ടായവയാകുന്നു.

ഒരു ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ആമുഖ പ്രബന്ധത്തിൽ ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു വിഷയത്തെ വിസ്തരിച്ചു കൂലകഷമായി പ്രതിപാദിക്കുന്നതിനു സ്ഥലമുണ്ടാകില്ലെന്ന് അറിയാമല്ലോ. La Croze അദ്ദേഹത്തിന്റെ Chretienisme Des Indes എന്ന ഗ്രന്ഥം Vol. 1, 437-ാം പേജിൽ, ഏകസ്വഭാവവാദികൾക്ക് പറ്റാവുന്ന തരത്തിൽ ബൈബിളിൽ ഉദ്ദേശപൂർവ്വം വരുത്തിവെച്ചിട്ടുള്ള മാറ്റങ്ങളുടെ ഒന്നാം തരം ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ അനുവാചകന്മാർക്കു കാണിച്ചുകൊടുക്കുന്നു. ഏകസ്വഭാവ വേദശാസ്ത്രത്തെ അനുക്രമിക്കുന്നതിനു വലപ്പോഴും ഉദ്ധരിക്കാറുള്ളതായ

“സ്വന്തരകർമ്മങ്ങൾ അവൻ സമ്പാദിച്ചിരിക്കുന്ന മൗശിഹായുടെ സഭ.” (അ. പ്ര. 20:28)

എന്ന തിരുവെഴുത്തു വചനത്തെക്കുറിച്ച് ഗ്രന്ഥകർത്താവു വ്യവഹരിക്കുന്നു. ഗ്രീക്ക് മുതലായ ഭാഷാന്തരങ്ങളിൽ ‘മൗശിഹായുടെ സഭ’ എന്നതു മാറ്റി മറിച്ചു ‘ദൈവത്തിന്റെ സഭ’ എന്നാക്കിയിരി

കുന്നു. ഇതിനെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു:

“ഗ്രീക്കിലെ കൈയ്യെഴുത്തു പ്രതികരം തമ്മിൽ ഇക്കാര്യത്തിൽ ഐക്യമില്ല. എന്നാൽ ‘മൗശിറായുടെ രചനം’ എന്നുദ്ദേശിക്കുന്ന ആദിമരീതി സുറിയാനി ബൈബിളുകളിൽ അങ്ങനെയൊന്നെ നിലനിന്നു പോരുന്നു. മലബാർ തീരപ്രദേശങ്ങളിലുള്ള സെന്റ് തോമസ് ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇടയിൽ ഉപയോഗിച്ചു കൊണ്ടിരുന്ന സുറിയാനി ബൈബിളുകളിൽ പോലും ഇങ്ങനെയൊന്നുണ്ടാകുന്നു.”

മലബാർ തീരത്തെ ‘സെന്റ് തോമസ് ക്രിസ്ത്യാനികൾ’ എന്ന് ഇതിൽ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളവർ പൗരസ്ത്യസഭയുടെ സന്താനങ്ങൾ മാത്രമാണ് തീർച്ച. ഈ ഒരു പേര് അവർക്ക് നൂതനമായി ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തതാണ്. ഇതുപോലുള്ള ആ ദേശത്തു പുത്തനായെത്തിയ ക്രിസ്ത്യൻ മിഷ്യനറിമാരാണ്.

ഗ്രീക്കോ റോമൻ പുരാതനികൾ ക്രൈസ്തവ ദിവ്യതത്വങ്ങളേയും പഠിപ്പുകളേയും തങ്ങളുടെ അക്രൈസ്തവ തത്വശാസ്ത്രങ്ങളോടും സംസ്കാരത്തോടും യോജിപ്പിച്ചെടുക്കുന്നതിനു റോമൻ സാമ്രാജ്യത്തിനു ജില്ലയുണ്ടായിരുന്ന ക്രിസ്തീയ സഭയിൽ അവിചിതമായ പ്രേരണ ചെലുത്തുവാൻ അവിടത്തെ രാഷ്ട്രീയ സാമൂഹ്യ താല്പര്യങ്ങൾ കാരണമായി എന്നതു് ഏവരും സമ്മതിക്കുന്ന ഒരു വസ്തുത മാത്രമാണ്. ഇതിനെ സംബന്ധിച്ചു് ടോയൻബി വളരെ വ്യക്തമായ രീതിയിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. ഗിബൺന്റെ സമാപന നിഗമനങ്ങളെ വിമർശിച്ചുകൊണ്ടും (A study of History പേജ് 261 മുതൽ 299 വരെയുള്ളഭാഗം ശ്രദ്ധിക്കുക) അവിടെ വിജയപൂർവ്വം വളർന്നിരുന്ന സഭയും അവിടുത്തെ ബാർബേറിയൻ വർഗ്ഗവും വെറും ബാഹ്യശക്തികളായിരുന്നില്ലെന്ന് അദ്ദേഹം കണ്ടുകൊണ്ടു് ഇപ്രകാരം പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്നു:

“പെരിക്ലിയൻ കാലഘട്ടത്തിലെ അധഃപതനത്തിന്റേയും കഗസ്റ്റൻ കാലഘട്ടത്തിന്റെ ഉയർച്ചയുടേയും മദ്ധ്യത്തിലുണ്ടായ അസ്വ

004932

സ്ഥതകളുടെ പരമ്പരകളിൽപെട്ട് അന്നത്തെ ന്യൂനപക്ഷ അധികാര വർഗ്ഗങ്ങളിൽ നിന്നു വേറിട്ട് നീങ്ങിനിന്ന യഥാർത്ഥ ഗ്രീക്കു സംസ്കാരകടംബത്തിലെ ഉൾശക്തിയാർജ്ജിച്ച സന്താനങ്ങളായിരുന്നു അവർ. പുരുക്കത്തിൽ ഇത്രയേ പ്രസ്താവിക്കേണ്ടതുളളു: വിജയപൂർവ്വം വളന്നിരുന്ന സഭ അതികഠിനമായ പൊട്ടിത്തറിയിൽപ്പെട്ടു ചിന്നഭിന്നമായി; അനവധി ഭിന്നകക്ഷികൾ ആവിർഭവിച്ചു. കാരോന്നം മറുളളവയെ ആക്ഷേപിക്കയും അന്തിക്രിസ്തുവിന്റെ പക്ഷക്കാരാണെന്നു മുദ്രയടിക്കയും ചെയ്തു. ഇതുമൂലം മദ്ദനങ്ങളുടേയും യുദ്ധങ്ങളുടെ തന്നെയും ഒരു പരമ്പര നടമാടുകയും ഉണ്ടായി..... അപ്രകാരം തന്നെ വളർന്നുകൊണ്ടിരുന്ന ബാർബേറിയൻ വർഗ്ഗം പാപ്പാ പദവിയിലന്തർലീനമെന്നു കരുതിയിരുന്ന 'ദൈവിക അവകാശ'ത്തെ ബലാല്ക്കാരമായി പിടിച്ചെടുത്തു; ഈ 'ദൈവിക അവകാശ'ത്തിന്റെ ആശയം പരമാധികാര രാഷ്ട്രീയ സ്റ്റേറുകളെ ആരാധിക്കുന്ന നിരീശ്വരവാദികളിൽ കൂടി ഉഗ്രരൂപം പ്രാപിക്കയും പാശ്ചാത്യ ലോകത്തു നിരവധി നാശനഷ്ടങ്ങൾ സൃഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു."

റോമിലെ ഒരു കോൺവെൻറിലെ തന്റെ ജീവിതാന്ത്യവർഷങ്ങൾ ചിലവഴിച്ചവനും റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയുടെ ഒരു അരുമസന്താനവും അതിഭക്തനും പ്രശസ്ത തത്വജ്ഞാനിയുമായ ജോജ്ജ് സന്താനുന, ടോയൻബീയും മറു എഴുത്തുകാരും എത്തിച്ചേർന്ന അതേ നിർണ്ണായക നിഗമനത്തെ കൂടുതൽ വ്യക്തമായും ശക്തമായും പ്രഖ്യാപിച്ചുകൊണ്ടു് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു:

"ഉൽപ്രേക്ഷ മുതലായ കാവ്യാലങ്കാരങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചു തോതിലുള്ള ഒരു കാവ്യഗ്രന്ഥമാണു് പഴയനിയമം. തൽകർത്താക്കളായ യഹൂദന്മാർ അതിലുള്ള അലങ്കാര രൂപങ്ങളെ ആക്ഷേപിക്കുമായല്ല ഒർിച്ചിട്ടുള്ളതു്. എന്നാൽ ഭാവനാവിലാസമില്ലാത്തവരും ശാസ്ത്രീയ ആക്ഷേപികതയിൽ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധാലുക്കളുമായ യൂറോപ്യൻ ജനത പഴയനിയമ കാവ്യത്തെ, ശാസ്ത്രത്തെ എന്നപോലെ സമീപിക്കുകയും അതുമൂലം അവർക്കുണ്ടായ അബദ്ധധാരണകളെ വെച്ചു് പാശ്ചാത്യ വേദശാസ്ത്രത്തിനു് രൂപം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ആരംഭത്തിൽ ക്രിസ്തീയ മതം, ഗ്രീക്കു് വേദശാസ്ത്രവും യഹൂദ ധർമ്മശാസ്ത്ര

വും സംയോജിച്ചുണ്ടായ ഒന്നായിത്തീർന്നു; അവസാനം ഒന്നു മറ്റൊന്നിനു വഴങ്ങിക്കൊടുക്കേണ്ട പതനത്തിലുള്ള ഒരു അസ്ഥിര സംയോജനമായി വളർന്നു. ആയതു ഒടുവിൽ ഗ്രീക്കു സംസ്കാരത്തിന്റെ അനന്തരഫലമായുണ്ടായ വിധർമ്മികൾക്കു റോമൻ കത്തോലിക്ക മതവിശ്വാസത്തിന്മേൽ അന്തിമ വിജയം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതിനു കാരണമാക്കി.' (The story of Philosophy, by Will Durant P. 198)

നേരെ മറിച്ചു, പേഷ്യൻ സാമ്രാജ്യത്തിനുള്ളിൽ വളർന്നു വന്ന പെരസ്സ്യസഭ അപ്പോസ്തലന്മാരുടേയും അസ്സീറിയൻകാരുടേയും ചൊതു ഭാഷയായ ആരാമായ ഭാഷയിൽ അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ തന്നെ കൈകളിൽ നിന്നാണ് വി. തിരുവെഴുത്തുകളെ സ്വീകരിച്ചതു്. ആരാമായ ഭാഷയിലുള്ള ഈ വി. തിരുവെഴുത്തുകളെ റോമാ സാമ്രാജ്യത്തിലുണ്ടായിരുന്ന സഭയെ ആക്രമിച്ചു പ്ലേഗു ബാധയാകുന്ന രാഷ്ട്രീയ സമ്മർദ്ദങ്ങളിൽനിന്നും വിധർമ്മികളുടെ തത്പരതാദങ്ങളിൽ നിന്നും സ്വതന്ത്രമായി നിലനിൽക്കുന്നതിനും അവയ്ക്കു വേണ്ടി അതിന്റെ വിശ്വാസ സത്യങ്ങളെ ബലിക്കഴിക്കാതെ തിരുവെഴുത്തുകളുടെ പരിശുദ്ധിയെ കാത്തുസൂക്ഷിക്കുന്നതിനും ഇന്നേ പേരെ പെരസ്സ്യ സഭക്കു സാധിച്ചുവെന്നതു് ഒരു സത്യമാണു്.

അവസാന പിളർപ്പു്

അപ്പോസ്തലന്മാരുടെ കാലം മുതൽക്കു തന്നെ റോമാ സാമ്രാജ്യത്തിലുള്ള ക്രിസ്തീയ സഭയിൽ വിശ്വാസ ഭിന്നതകൾ ആരംഭിച്ചിരുന്നുവെന്ന വസ്തുത വിഖ്യാതമാണു്. ഈ ഭിന്നതകൾ ആദിമ ചരിത്രത്തിലുടനീളം നിലനിന്നു. നിഖ്യാ സൂൻഹാദോസിൽ വെച്ചാണു് അവസാനമായി ഇവയെ സംബന്ധിച്ച തീരുമാനങ്ങൾ എടുത്തതും ഭിന്നതകൾ വർദ്ധിതമാകാതെ കാത്തതും.

പെരസ്സ്യ സഭയും പാശ്ചാത്യ സഭയും തമ്മിലുള്ള പിളർപ്പു സുസ്ഥിരവും വ്യാപ്തവുമായതു എഫസോസു് സൂൻഹാദോസോടു

കൂടി മാത്രമാണ്. കുറെക്കൂടി ശരിയായി പറയുകയാണെങ്കിൽ പിളർപ്പു ശേമ്യ-എബ്രായ-ആരോമായ ഭാഷ സംസാരിക്കുന്ന പൗരസ്ത്യ സഭയും ഗ്രീക്കു-റോമാ ഭാഷാസംസാരിക്കുന്ന പാശ്ചാത്യ സഭയും തമ്മിലായിരുന്നു. മ്ശീഹായിൽ തന്റെ ദൈവത്വവും മനുഷ്യത്വവും എങ്ങിനെ ഒന്നായി എന്ന കാര്യത്തെക്കുറിച്ച് അവർ തമ്മിലുണ്ടായിരുന്ന തർക്കം മൂത്തു് ഒരു കൂട്ടർ വി. കന്യകമറിയത്തെ "ദൈവത്തിന്റെ മാതാവു്" എന്നു വിളിക്കുന്നതിൽ പെണെത്തി. ഇതു് പിളർപ്പിനുള്ള കേന്ദ്ര ബിന്ദുവായി തീർന്നു. "ദൈവത്തിന്റെ മാതാവു്" എന്ന വിളിയിൽ അന്തർലീനമായ തത്വം ഏക സ്വഭാവ വാദികളുടെ വേദശാസ്ത്രമായി പരിണമിച്ചു. ഈ വേദശാസ്ത്ര പ്രകാരം 'ദൈവം' മന്ത്യസ്വഭാവവികമായ ജനനം കഷ്ടാനുഭവം, മരണം എന്നീ പ്രതിഭാസങ്ങൾക്കു് വിധേയമാകേണ്ടി വന്നു. സംശയലേശമെന്യേ ഈ വേദശാസ്ത്രം സ്പഷ്ടമായു് വി. തിരുവെഴുത്തുകൾക്കു വിരുദ്ധമാണെന്നു് കാണുകയാൽ കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പുൾ സുൻഹാദോസു് ഇതിനെ 'അപ്പോളിനാറിയൻ പാഷാണഡം' എന്ന പേരു് നല്കി സമസ്തഭൂമു് കല്പിച്ചു തള്ളിക്കളഞ്ഞു. ഡയാനാദേവിയുടെ ആരാധനാതത്വങ്ങളെ അഖിലലോക പ്രശസ്തമാക്കിയതു് എഫസോസിൽ പണിതിരുന്ന ക്ഷേത്രമാണെന്നും ഈ സ്ഥലത്തു് ചെച്ചു് തന്നെയാണു് വി. പൗലുസു് ഗ്രീഹാദേവിയുടെ ആരാധനയെ ശക്തിയായി എതിർക്കു മൂലം അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവൻ അപായപ്പെട്ടതു് (അ. പ്ര. 19:26-35) എന്നും നാം കാർക്കുക.

പെരുകി വന്ന താല്പയങ്ങൾ, സഭാഭ്യക്ഷപരമായി ഉന്നത പദവിയിലേക്കുള്ള അതിവാഞ്ചര, അസൂയ എന്നിവയോടൊത്തു നടമാടിയ ബൈസാന്റിയൻ രാജകൊട്ടാരത്തിലെ ഉപജാപങ്ങൾ ഇവയെല്ലാം ഭിന്നതക്കു് കാരണമായിരുന്നതു ചരിത്രപരമായി എല്ലാവരും അറിയുന്ന വസ്തുതകളാണു്. അലക്സാണ്ട്രിയ പാത്രിയർക്കീസായ കൂറിലോസു് മുന്നിൽ നിന്നു് ചോരാടിയ 'ഏകസ്വഭാവ' തർക്കത്തിനു് ഗ്രീക്കോ-റോമൻ പിൻതുണ നല്കിയതിന്റെ

പിന്നിലുള്ള പ്രേരകവസ്തുതകൾ മേൽപറഞ്ഞ യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ മാത്രമാണ്. ഈ പാഷാണ്ടതയ്ക്ക് നിയമ പ്രഖ്യാപനം നൽകി സഹായിച്ച തിയോഡോഷ്യസ് ചക്രവർത്തി നിർമ്മാതനായ ഉടനെ ലത്തീൻ-ഗ്രീക്ക് സഭകൾ കല്ലുദോഷ്യയിൽ സുൻഹാദോസ് വിളിച്ചുകൂട്ടി 'ഏകസ്വഭാവ വാദ'ത്തെ നിരാകരിക്കുകയും, നെസ്തോറിയൻ പാത്രിയർക്കീസിനെ മുൻപ് കുറ്റവാളിയെന്നു വിധിച്ചതിൽ പങ്കുചേർന്നിരുന്ന അവർ അന്ന് എത്രത്തോളം 'മുഴിഹായിൽ രണ്ടു സ്വഭാവം' എന്ന അപ്ലോസ്തലിക വിശ്വാസത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുവരികയും ചെയ്തതിൽ നിന്നും മേൽ പ്രസ്താവിച്ച യാഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ കൂടുതൽ വ്യക്തമായി തെളിയുന്നു.

കല്ലുദോഷ്യ സുൻഹാദോസിനു ശേഷം ഏകസ്വഭാവ വാദികൾ ഗ്രീക്ക്-ലത്തീൻ സഭകളെ 'നെസ്തോറിയൻ' എന്ന കുറ്റപേരുമായി വിളിച്ചു ആക്ഷേപിക്കാൻ തുടങ്ങി. എഫസോസ് സുൻഹാദോസിൽ അലക്സാണ്ട്രിയ, ഗ്രീക്ക്, ലത്തീൻ ഈ മൂന്നു കൂട്ടരും യോജിച്ചാണ് 'ഇരുസ്വഭാവ വാദി' കളായ ചെരരസ്ത്യസഭയെ നെസ്തോറിയൻ എന്ന കുറ്റപേരുമായി നൽകി മുദ്രയടിച്ചത് എന്ന് കാണുന്നത് നന്നു. കല്ലുദോഷ്യ വിഭാഗത്തിൽ പെട്ടവരും ഏകസ്വഭാവ വാദികളായ കൂറിലോസ് അനുയായികളെ കുറ്റപേരുമായി വിളിച്ചു ആക്ഷേപിക്കുന്നതിൽ പിന്നിലല്ലാതായി. ദുഃഖത്തോടുകൂടിയ എഫസോസും കല്ലുദോഷ്യയും ഇന്നും അമ്പരപ്പിക്കുന്ന പ്രശ്നങ്ങളാകുന്നു; എന്നും അങ്ങിനെയായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസവും പാഷാണ്ട തത്വശാസ്ത്രവുമായുണ്ടായ അവിശ്വസ്യ ബന്ധമാണ് ഈ തീരാ പ്രശ്നങ്ങൾക്കു കാരണമായതെന്ന കാര്യം സുചിദിതമാണ്.

കൽക്കദോഷ്യ സുൻഹാദോസിനെ സമാഹരിച്ച എൻസൈക്ലോപ്പീഡിയ ബ്രിട്ടാനിക്ക ഇപ്രകാരം പറയുന്നു.

"സഭാ പ്രമാണങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം നെസ്തോറിയൻ സിന്റോയും അന്ത്യോഖ്യൻ സിദ്ധാന്ത പാരമ്പര്യത്തിന്റേയും ആശയങ്ങൾ അന്നേ ദിവസം വിജയം വരിച്ചു.

മ്ശീറായുടെ ദൈവത്വത്തിൽ നിന്നും മനുഷ്യത്വത്തെ വ്യക്തമായും വേർതിരിച്ചു സംരക്ഷിച്ചു. ദൈവത്വ മനുഷ്യത്വ ഐക്യം അവർണ്ണനീയമായ ഒരു രാഹസ്യമായി വിട്ടു കഴും ചെയ്തു."

തത്വത്തിൽ ഇതു സത്യമാണെന്നു വരികിലും പരിപൂർണ്ണമായി അപ്ലോസ്തലിക വിശ്വാസത്തിലേക്കു കാൽക്കോദോനുൻ വിശ്വാസ പ്രമാണികന്മാർ മടങ്ങിവരാനുള്ള വൈമനസ്യം നിമിത്തം വീണ്ടും അവരുടെ ഇടയിൽ തീരാതർക്കങ്ങൾക്കും വാദകോലാഹലങ്ങൾക്കും ഇട നല്കി.

✱ "പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ പുറപ്പാട് പിതാവിൽ നിന്നും പുത്രനിൽ നിന്നും"

(Doctrine of Felioque) എന്ന പുതിയ തത്വം ലത്തീൻ സഭ പതിനൊന്നാം നൂറ്റാണ്ടിൽ പുതുതായി ആവിഷ്കരിച്ചപ്പോൾ ഗ്രീക്കു സഭ ലത്തീൻ സഭയെ പാഷാണ്ഡത പറഞ്ഞു കുറപ്പെടുത്തി; ആപുതിയ തത്വം തിരുവെഴുത്തു വിരുദ്ധമാകയാൽ പാഷാണ്ഡതത്വമാകുന്നുവെന്നും പ്രഥമ വിശ്വാസപ്രമാണത്തോടു ലത്തീൻ സഭ കൂട്ടിച്ചേർത്തതാണെന്നും അവർ മുദ്രകുത്തി.

'ദൈവമാതാവു' എന്ന് കന്യകമറിയത്തെ വിളിക്കുന്നതിനേയും 'ജനിച്ച ദൈവം' 'മരിച്ച ദൈവം' എന്നീ പദപ്രയോഗങ്ങളിലടങ്ങിയ അബദ്ധങ്ങളും അവയിലെ തിരുവെഴുത്തു വിരുദ്ധങ്ങളും മനോധർമ്മത്തിനു അസാദ്ധ്യങ്ങളുമായ വ്യാജതത്വങ്ങളുമാണ് 'ഏകസ്വഭാവ വാദികളെ' പാഷാണ്ഡ മതസ്ഥരെന്ന് ചെറുരസ്സു സഭ മുദ്ര കുത്തുന്നതിനുള്ള പ്രഥമ കാരണമെന്ന് മർഗ്യാനീത്ത ഗ്രന്ഥ കർത്താവായ മാർ ഒഴീശോ തന്നെ വിവരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു പ്രസ്താവ്യമാണ്; ദൈവത്തിന്റെ വർഗ്ഗസ്വഭാവത്തിലും തന്റെ ദിവ്യഗുണസമ്പൂർണ്ണതയിലും ദൈവം വിഭജനത്തിന്തീതനാണ്; ആകയാൽ ദൈവം മരിച്ചാൽ അവൻ സ്വവർഗ്ഗ സ്വഭാവത്തിൽ (ദൈവത്വത്തിൽ) മരിച്ചിരിക്കണം; അവൻ സ്വവർഗ്ഗ സ്വഭാവത്തിൽ

ലാൺ മരിച്ചതെങ്കിൽ അവൻ എങ്ങിനെ വീണ്ടും ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കാൻ കഴിയും? ഇങ്ങനെയാണെന്നു വരികിൽ നമ്മുടെ പ്രത്യംഗ അത്മശൂന്യമാകുന്നു! വി. പെരലൂസൂറീഹായുടെ വാക്കുകളിൽ,

“എന്നാൽ നിങ്ങളോടു അറിയിച്ചതിനു വിപരീതമായി ഞങ്ങൾ ആകട്ടെ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു ഒരു മാലാഖയാകട്ടെ നിങ്ങളോടു സുവിശേഷം അറിയിച്ചാൽ അവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവൻ.” (ഗലാ. 1:8)

ഒരു മാലാഖയാണെങ്കിൽ പോലും ശപിക്കപ്പെട്ടവനാണെങ്കിൽ ഒരു മനുഷ്യനാണെങ്കിൽ എത്ര അധികമായി ശപിക്കപ്പെട്ടവനാകും!!

വി. പെരലൂസൂ സഭയുടെ ആദിമ പിതാക്കന്മാരും വി. മാർനെസ്റ്റോറീസും മറ്റും വളരെ മുന്പേതന്നെ പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്ന ഭീതി അങ്ങിനെത്തന്നെ സംഭവിച്ചു. ഇതാ ക്രിസ്തീയ മതം ഇന്നു ഗ്രീക്ക്-ലത്തീൻ-പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റ് ഇങ്ങനെ നിരവധി ചിലാഗങ്ങളായി ചിന്നിച്ചിതറിക്കിടക്കുന്ന കാഴ്ച കഷ്ടാൽ കഷ്ടതരംതന്നെയല്ലോ. മാത്രമോ, ലത്തീൻ സഭയിൽ അനവരതം തഴച്ചു വളർന്ന ‘മറിയരാധന’ (ദൈവമാതാവായി മറിയത്തെ അവരോധിച്ചാരാധിക്കുന്നതു) യെ എത്രയ്ക്ക് മറ്റു എല്ലാ ക്രിസ്തീയ മതവിഭാഗങ്ങളിൽ നിന്നും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പ്രകടവിമർശനങ്ങളും ശ്രദ്ധേയമാണു്. ഇവയെല്ലാം. പുറമെ, റോമൻ കത്തോലിക്കാ സഭയിൽതന്നെ ഇതുണ്ടാക്കിട്ടുള്ള ഭയത്തിനും ഗൗരവതരമായ ചിന്താകഴപ്പതരംഗങ്ങൾക്കും റോമിൽ ഇയ്യുടെ നടന്ന ഇക്യുമിനിക്കൽ കൌൺസിലിൽ ഉണ്ടായ സമ്മേളനങ്ങളിൽ സഭയുടെ അനേകം മേലദ്ധ്യക്ഷന്മാർ പുറത്തിറക്കിയ പ്രസ്താവനകൾ തന്നെ സാക്ഷ്യം വഹിക്കുന്നുണ്ടു്.

ആദിമ സഭാ പിതാക്കന്മാരുടെ സാക്ഷ്യം

പെരലൂസൂസഭ അതിന്റെ തത്വങ്ങൾ വി. തിരുവെഴുത്തുകളെ അപലംബിച്ചു ആവിഷ്കരിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നതിനു പുറമെ അ

വയ്ക്കും നിഖ്യാസുൻഹാദോസീനു മുമ്പും പിമ്പുമുള്ള സഭാ പിതാക്കന്മാരുടെ ശക്തിയായ സാക്ഷ്യവും പിന്തുണയുമാണ്. പാശ്ചാത്യർ 'പൌരസ്കൂരുടെ സുൻഹാദോസ' ('Synodicon Orientale) എന്നു സാധാരണ പേർ വിളിക്കുന്ന വി. സഭയുടെ ആദിമ സുൻഹാദോസുകളിൽ നിന്നും മറ്റു ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നുമുള്ള പല കാര്യങ്ങളും നേരെ ആദാമായ ഭാഷയിൽ നിന്നു നാം തജ്ജമ ചെയ്തിട്ടുള്ളതു് ഈ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അനുബന്ധമായിട്ടു് വിഷയാനുക്രമണികയിൽ ചേർത്തു് പ്രസിദ്ധീകരിച്ചിട്ടുണ്ടു്.*

നാം ഇതിൽ നല്കിട്ടുള്ള ഉദ്ധരണികൾ എല്ലാം A. D. 661-680 ലെ പൌരസ്കൂ കാത്തോലിക്കോസു് പാത്രിയർക്കീസായ മാർ ഗീവർഗീസു് തിരുമേനിയുടെ ലേഖനത്തിൽ രേഖപ്പെടുത്തിട്ടുള്ള സിനോഡിക്കോൺ ഓറിയന്റലിൽ നിന്നെടുത്തിട്ടുള്ളതാകുന്നു. പേർഷ്യയിലെ പുരോഹിതനായ വ. ടി. മീനാ കോറപ്പിസ്റ്റോപ്പിക്സ് മറുപടിയായി തിരുമേനി എഴുതിയതാണു് ഈ ലേഖനം. ഇതിലെ വാമുഖങ്ങൾക്കു് പിന്തുണയായി അദ്ദേഹം നിരവധി പാശ്ചാത്യപൌരസ്കൂസഭാപിതാക്കന്മാരെ ഉദ്ധരിച്ചിട്ടുണ്ടു്. പൌരസ്കൂ സഭയുടെ വേദശാസ്ത്രം പ്രസ്തുതമാക്കത്തക്കവണ്ണം ഈ ലേഖനത്തിലെ ചില അനുയോജ്യ ഭാഗങ്ങൾ ഇവിടെ നാം എടുത്തു കാണിക്കട്ടെ.

“ഇതും കൂടി നാം സത്യമായിട്ടും വിശ്വസിച്ചു പ്രഖ്യാപിക്കുന്നു: ദൈവമക്കളാകുവാൻ അധികാരം നല്കിയ സുവാർത്താദൂതിയായ മാലാഖയുടെ ശബ്ദം കേട്ടു നിമിഷം മുതൽ അപ്രകാരം സംഭവിച്ചുവല്ലോ. ദൈവമക്കൾ ജന്മത്താലോ മാംസേച്ഛയാലോ പുരുഷന്റെ ഇഷ്ടത്താലോ അല്ല ജനിച്ചതു് പിന്നേയോ ദൈവത്താലത്രെ. പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രത്വത്തിലേക്കു് നമ്മെ ഉയർത്തുന്നതിനായിട്ടാണു് തന്റെ കൃപയാൽ നമ്മുടെ വക്ത്രത്തോടു് ഇപ്രകാരമുള്ള കാര്യങ്ങൾ അവൻ ചെയ്തതു്. നാം ശരീരസ്ഥരാ

* മലയാള പരിഭാഷയിൽ ഇതു് ചേർത്തിട്ടില്ല.

യിരിക്കെത്തന്നെ ദൈവത്തിന്റെ പുത്രത്വപദവിയിലേക്ക് അവൻ നമ്മെ ഉയർത്തി. 'വചനമായ ദൈവം' ജഡമായിത്തീർന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ 'അവൻ' നമ്മിൽ നിന്നുള്ള ജഡശരീരമാണ് ധരിച്ചത്. നമ്മുടെ ജഡശരീരം അവനുമായി സ്വയം സംയോജിച്ചു. നമ്മുടെ ജഡശരീരത്തെ അവൻ സ്വയം തന്റെ നിവാസ കേന്ദ്രമാക്കി. മാമോദീമാ തൊട്ടിയിൽ നിന്ന് നിത്യജീവന്റെ അച്ചാരമാകുന്ന കൃപാ മഹത്വം നമുക്ക് നല്കുന്നതിന് വേണ്ടിയാണ് അവൻ ജഡമായിത്തീർന്നതെന്ന് പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. ഇക്കാരണത്താലാണ് നാം ദൈവമക്കൾ ആകുന്നതും അപ്രകാരം വിളിക്കപ്പെടുന്നതും. ശരിയായ വസ്തുത പറയാതെ, അഴിഞ്ഞ പോകാത്തതും പരിണാമരഹിതവുമായ നിത്യജീവന്റെ മഹത്വത്താൽ നാം സമ്പന്നരാകാൻ പോകുക കൂടിയാണ്. ഇങ്ങനെയൊക്കെയാണെങ്കിലും നമ്മുടെ പ്രകൃതി അതിന്റെ അതിർത്തികളിൽ തന്നെ അവശേഷിച്ചിരിക്കുകയും ചെയ്യും. ഇതേപോലെ തന്നെ 'വചനം ജഡമായിത്തീർന്നു' എന്ന പ്രസ്താവത്തിന്റെ യഥാർത്ഥ അർത്ഥം 'വചനം' അതിന്റെ പ്രകൃതിയിൽ നിന്ന് മാറി എന്നല്ല. വചനം ജഡമായി ഐക്യം പ്രാപിച്ചത് നമ്മിൽ നിന്ന് മാംസം സ്വീകരിച്ചുകൊണ്ടാണെന്ന് മാത്രം ധരിക്കുക. അവന്റെ ആത്മാവിനെ അച്ചാരമായി നമുക്ക് നല്കി; അവൻ സ്വയം നമ്മോടു ഐക്യപ്പെട്ടതിന്റെ സൂചനാചിഹ്നം പോലെയാണിത്. ഇതാണ് 'വചനം' ജഡമായി എന്നതുകൊണ്ട് സുവിശേഷകൻ അർത്ഥമാക്കുന്നത്. വചനം ജഡമായിത്തീർന്നു എന്നുള്ളതിനെ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതിൽ ദൈവത്വത്തിന് മാറ്റം സംഭവിച്ചു എന്ന് അർത്ഥം വരുത്തുകയാണെങ്കിൽ ആയത് ദൈവദൂഷണമാകുന്നു."

'നമ്മുടെ കർത്താവായ ഈശോമശീഹാ നമുക്കുവേണ്ടി ശാപമായിത്തീർന്നു' (ഗലാ. 3:13) എന്ന് വി പൗലോസ് ശ്രീഹ ലേഖനത്തിൽ കുറിച്ചിട്ടുള്ളതിനെ, 'മശീഹ ദൈവത്താൽ ശപിക്കപ്പെട്ടവനാണ്' എന്ന് അർത്ഥം വ്യാഖ്യാനിക്കുകയാണെങ്കിൽ കഷ്ടത കഷ്ടതയല്ലേ? നാം ശാപഗ്രസ്തരാകാൻ സ്വാഭാവികമായും കാരണമായ നമ്മുടെ പാപങ്ങളെ മശീഹ സ്വയം വഹിച്ച ക്രൂശിന്മേൽ വെള്ള കയല്ലേ ഉണ്ടായത്? നമ്മെ പ്രതി അവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടവനെന്ന് എണ്ണ

പ്പെട്ടു എന്നതിനു് പകരം 'വചനമായ ദൈവം' തന്റെ പ്രകൃതി
 യിൽ ശാപമായി പരിണമിച്ചു എന്നാകുമോ? ഇപ്രകാരമുള്ള ദൈവദൃ
 ഷണം ഉച്ചരിക്കാൻ ആരുടേയെങ്കിലും നാക്കു പൊങ്ങുമോ? സഹോ
 ദരായ നിങ്ങൾ ദിവ്യ പഠിപ്പാകുന്ന സത്യത്തിന്റെ പ്രത്യുഷയിൽ
 സ്ഥിരീകരിക്കപ്പെടുവാൻ ദൈവം ഇടവരുത്തട്ടെ എന്നു ഞങ്ങൾ
 പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. വചനമായ ദൈവം സ്വയം വിശുദ്ധ ആദ്യജാത
 ന്റെ പ്രകൃതിയെ ധരിച്ചു് അതായതു് വിവേചന ശക്തിയുള്ള
 ആത്മാവിനേയും ജഡശരീരത്തേയും ധരിച്ചു് സ്വന്ത ആളത്വ
 ത്തിൽ അതിനെ സംയോജിപ്പിച്ചു് സത്യത്തിൽ ഒരു മനു
 ഷ്യൻ തന്നെയായിത്തീർന്നു; നമ്മുടെ രക്ഷയേയും മാലാഖന്മാരു
 ടേയും മനുഷ്യരുടേയും പുതുക്കത്തേയും നിവൃത്തിച്ചു. അവൻ നമ്മെ
 അതിക്രമത്തിന്റെ നീചസ്ഥിതിയിൽ നിന്നു് തന്റെ ദിവ്യത്വത്തി
 ന്റെ മഹത്വത്തിൻ പാരമ്യത്തിലെത്തിക്കയും ചെയ്തു. ഇവയ്ക്കു
 പുറമെ, ക്രിസ്തീയത്വത്തിന്റെ ശില്പിയായ വി. പൌലുസ് ശ്ലീഹ
 വിശ്വാസികളുടെ ആത്മീയ വർദ്ധനയ്ക്കായി എഴുതിയ ലേഖനത്തിൽ,
 ഈശോമംശീഹ കായ്ക്കുങ്ങൾ വിവേചിച്ചറിഞ്ഞതുപോലെ നിങ്ങൾ
 ളും ഇതു് വിവേചിച്ചറിയണമെന്ന ആഗ്രഹത്തോടെ ഇപ്രകാരം
 പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു:

"ഈശോ മംശീഹായിലുള്ള ഭാവം തന്നെ നിങ്ങളിലും ഉണ്ടാ
 യിരിക്കട്ടെ. അവൻ ദൈവരൂപത്തിലിരിക്കെ ദൈവ
 ത്തോടുള്ള സമത്വം മുറുകെ പിടിച്ചുകൊള്ളേണം എന്നു്
 വിചാരിക്കാതെ ഭാസരൂപം എടുത്തു് മനുഷ്യ സാദൃശ്യത്തി
 ലായി" (ഫിലി. 2:5-7)

ആകയാൽ 'ദൈവരൂപം' എന്നതിന്റെ അർത്ഥം ദൈവത്വ സ്വഭാവവും
 'കന്ത്രമയ്യ' മാണു്. അപ്രകാരം തന്നെ 'ഭാസരൂപം' അഥവാ
 മനുഷ്യ സാദൃശ്യം എന്നതിന്റെ അർത്ഥം മനുഷ്യത്വ സ്വഭാവവും
 'കന്ത്രമയ്യ' മാണു്. അതായതു് ഏക ദൈവപുത്രനാകുന്ന മംശീ
 ഹായിൽ രണ്ടു കന്ത്രമകളോടുകൂടിയ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങൾ ഉണ്ടു്.
 വീണ്ടും പൌലുസ് ശ്ലീഹ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു:

“വചനം നിങ്ങൾക്കു സമീപമായി നിങ്ങളുടെ വായിലും നിങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തിലും ഇരിക്കുന്നു. അതു ഞങ്ങൾ പ്രസംഗിക്കുന്ന വിശ്വാസ വചനം തന്നെ. ഈശോവിനെ കർത്താവു എന്നു വായ്കൊണ്ടു ഏറ്റുപറയുകയും ദൈവം അവനെ മരിച്ചവരിൽ നിന്നു ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിച്ചു എന്നു ഹൃദയം കൊണ്ടു വിശ്വസിക്കുകയും ചെയ്താൽ നിങ്ങൾ രക്ഷിക്കപ്പെടും. ഹൃദയം കൊണ്ടു നിതീക്കായി വിശ്വസിക്കുകയും വായ് കൊണ്ടു രക്ഷിക്കായി ഏറ്റുപറയുകയും ചെയ്യുന്നു.” (റോമ. 10:8-19)

ചെരസ്സ്യ സുൻഹാദോസുകളെപ്പറ്റിയുള്ള ‘സിനോഡിക്കോൺ കറിയൻറയിൽ’ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ മേൽപ്രസ്താവിച്ച വിധത്തിലുള്ള വളരെയേറെ താത്വിക പ്രഖ്യാപനങ്ങൾ പല പാത്രീയർക്കീസുമാരുടേയും കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പൾ പാത്രീയർക്കീസുമാർ അദ്ധ്യക്ഷന്മാരായുള്ള സുൻഹാദോസുകളുടേയും രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്.

എഫസോസു സുൻഹാദോസിൽ നിന്നു ഉടലെടുത്ത വ്യാജ പ്രസ്താവങ്ങളെയെല്ലാം ഇവ സംശയലേശമെന്യേ നിരാകരിച്ചു തള്ളുന്നതായി കാണാം. ഈ വ്യാജ പ്രസ്താവങ്ങളെ എഫസോസു സുൻഹാദോസനുയായികൾ ആവർത്തിച്ചുവർത്തിച്ചു എപ്പോഴും പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. പാത്രീയർക്കീസായ നെസ്തോറീസും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വേദശാസ്ത്ര സിദ്ധാന്തത്തിനു പിന്തുണ നൽകിയ ചെരസ്സ്യ സഭയു മൗശീഹായിൽ രണ്ടു ആളുകൾ ഉണ്ടെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നവരാണെന്നും, അവർ തന്മൂലം മൗശീഹായുടെ ദൈവത്വത്തെ നിരാകരിച്ചു തള്ളുന്നവരാണെന്നും ആണ് എഫെസോസു സുൻഹാദോസനുയായികൾ എപ്പോഴും ഭയപ്രചരണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വിവരിച്ചിരിക്കുന്ന വസ്തുതകളിൽനിന്നു ഈ ഭയപ്രചരണത്തേക്കാളും ഉഗ്രമായ വ്യാജം ഒരുത്തനും ഒരിക്കലും ഉച്ചരിച്ചിട്ടില്ലെന്നു വ്യക്തം. തത്പരശാസ്ത്ര നിയമപ്രകാരംചോലും ഒരു മനുഷ്യനിൽ രണ്ടു ആളുകൾ എന്നതു നിശ്ചയമായും അസാദ്ധ്യമായ വസ്തുതയാകയാൽ ഈ വ്യാജപ്രചരണം

തല നീട്ടിയ ഉടനൊതന്നെ സ്വാഭാവികമായും യുക്തി ഹീനതയുടെ അഗാധഗർത്തത്തിലേക്ക് വീണു മണ്ണടിയേണ്ടതാണ്.

വസ്തുത ഇതാണ്: വി. പൌരസ്ത്യ സഭക്ക് കോൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പാൾ പാത്രീയർക്കീസായ മാർ നെസ്തോറീസുമായി യാതൊരു തരത്തിലുള്ള ബന്ധവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല; എഫസോസു സുൻഹാദോസിൽ പൌരസ്ത്യസഭ ഭൗതിക പ്രാതിനിധ്യം പോലും വഹിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നാൽ മാർ നെസ്തോറീസിന്റെ സത്യതത്വസിദ്ധാന്തങ്ങൾക്ക് പിന്തുണ നൽകാൻ പൌരസ്ത്യസഭ മുന്നോട്ടുവന്നതിനുള്ള കാരണം മർഗ്യാനീത്താ ഗ്രന്ഥകർത്താവായ മാർ ഭൗദീശോ ഇപ്രകാരം വ്യക്തമാക്കി പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

“പൌരസ്ത്യർ തങ്ങളുടെ സത്യവിശ്വാസത്തിൽ നിന്നും വ്യതിചലിക്കാൻ ഒരിക്കലും സമ്മതിക്കില്ല; അപ്പോസ്തലന്മാരിൽ നിന്നും അവർ സ്വീകരിച്ച സത്യവിശ്വാസത്തെ അതേപടി കാത്തു സൂക്ഷിച്ചു യാതൊരു മാറ്റവും വരുത്താതെ പാലിച്ചു പോന്നിട്ടുണ്ട്. ആകയാൽ വി. പൌരസ്ത്യ സഭയെ ‘നെസ്തോറിയൻ’ എന്നു കററപ്പേര് വിളിക്കുന്നതിൽ യാതൊരു നീതീകരണവുമില്ല”

എഫസോസു സുൻഹാദോസിന്റെ അനുയായികൾ നെസ്തോറീസിനെ മഹറോൻ ചൊല്ലാൻ പൌരസ്ത്യസഭയോടു ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ ആയതിനെ സഭ നിരാകരിച്ചുകൊണ്ടു ഇപ്രകാരം മറുപടി നൽകുകയുണ്ടായി:

“നെസ്തോറീസിനെ മഹറോൻ ചൊല്ലുക എന്നുവെച്ചാൽ അപ്പോസ്തലന്മാരെയും വി. തിരുവെഴുത്തുകളേയും ശപിച്ചു തള്ളുന്നതിനു സമമാണ്. എന്നെന്നാൽ അപ്പോസ്തലന്മാരിൽ നിന്നും വി. തിരുവെഴുത്തുകളിൽ നിന്നുമാണല്ലോ ഞങ്ങൾ പാലിക്കുന്ന സത്യവിശ്വാസം ഞങ്ങൾ സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നത്. ഈ സത്യവിശ്വാസത്തെ പ്രതിയത്രെ ഞങ്ങളേയും നെസ്തോറീസിനേയും നിങ്ങൾ (എഫസോസു അനുയായികൾ) കററമാരോപിച്ചു തള്ളുന്നത്.”

പോപ്പ് സെലെസ്റ്റൈനു പാത്രീയർക്കീസു നെസ്തോറീസു

തന്നെ എഴുതീട്ടുള്ള ലേഖനത്തിൽ പ്രത്യേക പ്രാധാന്യം നൽകിയ ഒരു കേന്ദ്രാശയം ഇതാണ്: അദ്ദേഹം. (നെസ്തോറീസ്) എത്രത്തോളം മൗശിഹായുടെ ദൈവത്വത്തെ മായം ചേർത്തവരെയോ; അതുകൊണ്ടാണ് എഫെസോസ് സുൻഹാദോസിന്റെ നേതാക്കന്മാരെ 'ആരിയൂസ് അനുയായികൾ' എന്നും അദ്ദേഹം സെലൂക്കൂസ് പോപ്പിനെഴുതിയ ലേഖനത്തിൽ ആക്ഷേപിച്ചു വിളിച്ചിരിക്കുന്നത്.

മൗശിഹായുടെ ദൈവത്വത്തിന്റെ ഉത്ഭവം കന്യകമാധ്യത്തിന്റെ ഗർഭപാത്രത്തിൽ ചെച്ചാണെന്നും വാദിക്കുന്നവരോട് പറയാനുള്ളത്, അങ്ങനെയുള്ള ദൈവത്വം ആളുത്പാദിതമായ പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ ദൈവത്വമല്ല. കന്യകയിൽ ഉരുവായു ജനിച്ചവൻ സാരാംശത്തിൽ ദൈവത്തോടു സമനാകുന്നില്ലെന്ന തത്വത്തെ ആവിഷ്കരിച്ചുകൊണ്ടാണ് ആരിയൂസും അനുയായികളും മൗശിഹായുടെ ദൈവത്വത്തെ നിരാകരിച്ചതെന്നകാര്യം സ്മരിക്കുക. ഇപ്രകാരം വിശദീകരിച്ചുകൊണ്ടാണ് നെസ്തോറീസ് ലേഖനം അവസാനിപ്പിച്ചത്.

എഫെസോസ് കേന്ദ്രത്തിന്റെ വിചാരണ

മനുഷ്യന്റെ അസുഖങ്ങൾക്കു ഒരു സർവ്വരോഗ നിവാരണ ശേഷിയും ഇതുവരെ കണ്ടെത്തിയിട്ടില്ല. എന്നാൽ സമയം ഒരു മഹത്തായ ശേഷിയും തന്നെയാകുന്നുവെന്നതിന് സംശയമില്ല. എഫെസോസിനു ശേഷം നൂറ്റാണ്ടുകൾ പലതും കടന്നുപോയി. അതോടെ വിദ്വേഷവും ആവേശവും ആറിത്തണുത്തു. മാത്രമല്ല, സംഭവിച്ച കാര്യങ്ങളെ യുക്ത്യാനുസരണമുള്ള വിവേകത്തോടെയും പണ്ഡിത്യോചിതമായ കാഴ്ചപ്പാടോടെയും വസ്തുനിഷ്ഠമായി വിലയിരുത്തുവാൻ തുടങ്ങിയെന്നു കാണുന്നതിൽ നാം അതിയായി സന്തോഷിക്കേണ്ടതാണ്. പ്രൊട്ടെസ്റ്റാന്റ് സഭയിലേയും റോമൻ കത്തോലിക്ക സഭയിലേയും മറ്റും പണ്ഡിതന്മാരുടെ തൂലികകളിൽ നിന്നുണ്ട

വിദ്യ പ്രസംഗം താവനകൾ ഉദ്യോഗത്തിനു നമുക്കു പരിശോധിക്കാം.

• എൻസൈക്ലോപീഡിയ ബ്രിട്ടാനിക്ക ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു:

“നെസ്റ്റോറീസിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം, എങ്ങിനെ നോക്കിയാലും, അദ്ദേഹം തന്നെ കുറപ്പെടുത്തുന്നവർ പറയുന്ന തരത്തിലുള്ള ഒരു തത്വം ആവിഷ്കരിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ളതു് വളരെ തീർച്ചയാണു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമത്തോടു ബന്ധപ്പെടുത്തിപ്പറയുന്ന പാഷാണ്ടുതത്വത്തിന്റെ അരികത്തുപോലും എന്തെന്ന ഒരു വാക്കെങ്കിലും യാദൃച്ഛികമായുപോലും അദ്ദേഹം ഉച്ചരിച്ചതായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രസ്താവനകളെ പരിശോധിച്ചവർ കാണുന്നില്ല.”

അത്നാസിയൂസിനെപ്പോലെ തന്നെ നെസ്റ്റോറീസും സമ്യക് പ്രകാരേണയും മനുഷ്യാവതാര വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഒരു സത്യവിശ്വാസി (കാത്തഡോക്സ്) ആയിരുന്നുവെന്നും നിഖ്യാവിശ്വാസ പ്രമാണത്തിലെ സമസ്ത ഘടക തത്വങ്ങളേയും അതേപടി ആത്മാർത്ഥമായും അത്യവേശത്തോടുകൂടിയും പാലിച്ചുപോരുന്നവനായിരുന്നുവെന്നും സ്മരിക്കുക.

“വാസ്തവത്തിൽ നെസ്റ്റോറീസു് ഉന്നയിച്ച ചോദ്യം പരസ്പരശയവിനിമയശൈലീവിശേഷത്തിന്റേതായ ഒന്നല്ലായിരുന്നു. എന്നാൽ ഭാഷയുടെ ലാളിത്യ ഗുണവിശേഷത്തിന്റേതു് മാത്രമായിരുന്നു ..... ”

അദ്ദേഹം ‘മശിഹയുടെ മാതാവു്’ എന്നു് കന്യകമറിയത്തെ വിളിക്കുന്നതിനു് യാതൊരു വൈമനസ്യവും കാണിച്ചില്ല; ‘ഇമ്മാനുവേലിന്റെ മാതാവു്’ എന്നുപോലും വിളിക്കുന്നതിനു് അദ്ദേഹത്തിനു വിദ്രോധമില്ല; എന്നാൽ ‘ദൈവത്തിന്റെ മാതാവു്’ എന്നു് കന്യകമറിയത്തെ വിളിക്കുന്നതു അനുചിതമാണെന്നു് അദ്ദേഹം ന്യായമായും കരുതി. ഫിലാഡീലിയനു് ലിയോപാപ്പ എഴുതിയ ലേഖനത്തിൽ—ഈ ലേഖനം കൽക്കദോനു സുൻഹാദോസു് അംഗീക

രിച്ചൊപ്പു വെച്ച ഒരു രേഖയാണ് — പാപ്പ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന സാങ്കേതിക നാമം 'കർത്താവിന്റെ മാതാവു' എന്നാകുന്നു. കൃത്യമായി പറയുകയാണെങ്കിൽ ഈ നാമം വിളിക്കുന്നതിനു തന്നെയാണ് 'നെസ്തോറീസ്' ആഗ്രഹിച്ചിരുന്നതു്.

മാർ നെസ്തോറീസ് നാടു കടത്തപ്പെട്ടു് ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്തു് സ്വന്തം നിലപാടു് സംരക്ഷിക്കുന്നതിനു വേണ്ടി അദ്ദേഹം സ്വയം രചിച്ച ഒരു ഗ്രന്ഥം ഉണ്ടു്. ആരാമായ ഭാഷയിൽ ആ ഗ്രന്ഥം അറിയപ്പെടുന്നതു്. 'ഹെരാക്ലൈഡസിന്റെ അങ്ങാടിവാണിടം' (Tighurtha (Bazar) of Heracleides) എന്ന പേരിലാണു്. ഇതു ഗ്രന്ഥത്തെ ഉദ്ധരിച്ചുകൊണ്ടു അതിനെപ്പറ്റി ചർച്ചു് ഓഫ് ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ ഒരു പുരോധിതനായ ജെ. എഫ്. ബെഥുൺ ബെയ്ക്കർ ഇപ്രകാരം പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു:

"ഗ്രന്ഥത്തിൽ കൂടി വെളിവാകുന്ന അതിന്റെ കർത്താവു് കരുത്തുറവു വ്യക്തിത്വത്തിന്റെ ഉടമയാണു്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രദ്ധക്കുറവു എഴുതിത്തള്ളിയിട്ടുള്ള വിമർശന പ്രബന്ധങ്ങളിൽ നിന്നാണു് അദ്ദേഹത്തേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ താത്വിക നിലപാടിനേയും പറ്റി മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു വളരെ അധികവും നമുക്കു് ചികഞ്ഞെടുക്കേണ്ടി വരുന്നതെങ്കിലും, അദ്ദേഹം രചിച്ച ഗ്രന്ഥം സ്വഭാവവികമായും അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യക്തിത്വത്തേയും പഠിപ്പിക്കുന്നതും അറിയുന്നതിനു നമ്മെ സഹായിക്കുന്നു. തന്നിരിക്കുന്ന വ്യക്തിപരമായി അനുഭവിക്കേണ്ടി വന്ന യാതനകളേക്കാൾ ഏറെ എഫ്സോസ് സുൻഹാദോസ് വിശ്വാസ സത്യങ്ങളോടു കാണിച്ച കടുംകയ്യാണു് എക്കാലവും അദ്ദേഹത്തിൽ കടുത്ത വേദനയും ഉൽക്കണ്ഠയുമുണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ളതു്. അദ്ദേഹം തന്നെ ഇപ്രകാരമാണു് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്: 'കൂരില്ലോസ് തന്നിൽ ആരോപിച്ച തത്വവീക്ഷണം താൻ വാസ്തവമായി സ്വീകരിച്ചു് പാലിച്ചിരുന്നതായിരുന്നുവെന്നുവരികിൽ, യാതൊരു ഭയവും കൂടാതെ തന്നിന്നു് സ്വയം ശിക്ഷ കല്പിക്കുന്നതിൽ താൻ തന്നെ ഒന്നാമനായി നില്ക്കുമായിരുന്നു.' ക്ലേശങ്ങളും വൈരുദ്ധ്യങ്ങളും നിറഞ്ഞ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവിതകാലം മുഴുവൻ അദ്ദേഹത്തിന്നു് ഒരേ ഒരു ലക്ഷ്യ വീക്ഷണം മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അതിതാണു്:

വചനമായ ദൈവത്തെ ആരും ഒരു സൃഷ്ടിമാത്രമായി കണക്കാക്കി നാമകരണം ചെയ്യരുതു; അപ്രകാരം തന്നെ വചനമായ ദൈവം സ്വീകരിച്ച മനുഷ്യത്വം അപ്യൂണ്ണമെന്നും ആരും കരുതുകയും അരുതു്.”

റോമൻ കത്തോലിക്ക സഭയുടെ വിശുത വേദശാസ്ത്രജ്ഞനായ പീറെ ജെ. മാഫി ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു:

“ഭാഷയുടെ രൂപത്തിലും സാങ്കേതിക സംജ്ഞകളുടെ ശരിയായ പ്രയോഗത്തെ സംബന്ധിക്കുന്ന ശാസ്ത്രത്തിലും ഉണ്ടായിരുന്ന ഗണനീയമായ ഭിന്നതകൾക്കൊക്കെ അതീതമായി കാലനിർണ്ണയ ശാസ്ത്രം സംബന്ധിച്ച നോക്കമ്പോൾ അലക്സാണ്ട്രിയായും അന്ത്യോഖ്യയും ഭിന്നതാകാലഘട്ടത്തിന്റെ സാരാംശത്തിൽ ഒരേ രീതിയിൽ വർത്തിക്കുന്നവരായിരുന്നു. ഇരുകൂട്ടരുടേയും സിദ്ധാന്തഭിന്നതകൾ തമ്മിലുള്ള ഏകീകരണം കണ്ടെത്തുന്ന പ്രക്രിയയിൽ മാർനെസ്റ്റോറീസിന് ഒരു ബലിയായി അർപ്പിക്കപ്പെടുകയാണുണ്ടായതു. മാർനെസ്റ്റോറീസിന്റെ ഈ ദർവ്വിധിക താത്വികകാരണങ്ങളേക്കാൾ ഒരുപക്ഷെ ഏറെ വലുതായപക്ഷ് വ്യക്തിപരമായ കാരണങ്ങൾ തന്നെയായിരുന്നു.”

ഈ വീക്ഷണഗതിയെ സ്ഥിരീകരിച്ചുകൊണ്ടു സുൻഹാദോസുകളുടേയും സഭാ കൌൺസിലുകളുടേയും കാനോനുകൾ സമാഹരിച്ച പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തിട്ടുള്ള സിനോഡിക്കോൺ ഓറിയന്റൽസ്സിൽ (Synodicon Orientale) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ ഇപ്രകാരം എഴുതുകാണിച്ചിരിക്കുന്നു:

“നെസ്റ്റോറീസിന്റെ അനുയായികൾ പടുത്തുയർത്തിയ അതിമാതൃതായ സുറിയാനി സഭ മദ്ധ്യേഷ്യ, ചൈന, ഇന്ത്യ എന്നീ ഭൂവിഭാഗങ്ങളിൽ സുവിശേഷ ലോഷണം നടത്തിയതിൽ പ്രദർശിപ്പിച്ച ശക്തിമത്തായ ശുഷ്കാന്തി എന്നെന്നും സ്മരിക്കപ്പെടേണ്ടതാണ്. ആ സഭ അതിന്റെ പ്രാരംഭദശ മുതൽക്കു തന്നെ സത്യ വിശ്വാസത്തിലുറച്ചു നിന്ന (Orthodox) സഭയാകുന്നു; മറ്റൊരു വിധത്തിൽ ആ സഭയെപ്പറ്റി വിവരിക്കുന്നതു് കടുത്ത തെറ്റായിരിക്കും.”

എന്തായാലും, സഹാനുഭൂതിയോടെ മേലെഴുതിയ പ്രസ്താവനകൾ ഉചിതമായ ബഹുമാനം നൽകിക്കൊണ്ടു 'നെസ്തോറീസിന്റെ അനുയായികൾ പടുത്തുയർത്തിയ സഭ' എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു നിശ്ശേഷം അടിസ്ഥാനവിരുദ്ധമാണ്; 'നെസ്തോറീസിന്റെ അനുയായികൾ' എന്നതിനു പകരം 'പൌരസ്ത്യസഭ' എന്നാണ് വേണ്ടിയിരുന്നതു. ഈ വസ്തുത, സിനോഡിക്കോൺ കോറിയൻന്റെയിൽ എന്ന ആ ഗ്രന്ഥത്തിൽ തന്നെ നിർദ്ദേശിക്കുകയും സ്ഥിരീകരിച്ചു പ്രസ്താവിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതാകുന്നു. സിനോഡിക്കോൺ കോറിയൻന്റെയിലില്ലാത്ത പല സുൻഹാദോസുകളും നെസ്തോറീസിന്റെ ആ വിർഭാവത്തിന് വളരെ മുന്പുള്ളവയാണ്. ഈദ്രശ സുൻഹാദോസുകളിലെ പഠിപ്പുകളെല്ലാം എൻസൈക്ലോപ്പീഡിയ കർത്താവു സത്യവിശ്വാസാധിഷ്ഠിതം (Orthodox) എന്നവിശേഷിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. പാഷാണധര ആരോപിക്കപ്പെട്ട 'നെസ്തോറീസിന്റെ അനുയായികൾ'ക്കു നെസ്തോറീസിനു മുന്പുള്ള സുൻഹാദോസ് പഠിപ്പുകളുടെ മൗലികാവകാശം നൽകുന്നതു തെറ്റല്ലേ? അതുമല്ല നെസ്തോറീസിന്റെ പഠിപ്പിനെകൂടിയാണ് സത്യവിശ്വാസാധിഷ്ഠിത (Orthodox) മെന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതെങ്കിൽ നെസ്തോറീസിന്റെ തത്വങ്ങൾ പാഷാണധരമെന്ന് ആരോപിക്കുന്നതും തെറ്റല്ലേ? വാസ്തവം ഇതാണ്; നെസ്തോറീസിന്റെ പഠിപ്പും അതിനു മുന്പേയുള്ള പൌരസ്ത്യസഭയുടെ പഠിപ്പും സമരൂപമുള്ളവയായിരുന്നു. അതായതു സത്യവിശ്വാസാധിഷ്ഠിതം (Orthodox) ആയിരുന്നു. എഫെസോസിൽ നിന്നും കൽക്കദോന്യയിൽ നിന്നും പ്രസരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വൈരുദ്ധ്യ വസ്തുതകളെ എടുത്തു കാട്ടുന്നതിന് തക്ക ഒരു ഓഷ്ഠാന്തം കാണിച്ചുവെന്നുമാത്രം.

എഫെസോസ് സുൻഹാദോസ് നെസ്തോറീസിനെ ശപിച്ചു തള്ളിയതുകൊണ്ടുമാത്രം തൃപ്തിപ്പെടുത്തില്ലായെന്നുള്ളതു കഷ്ടമാണ്. എത്രയോ മുന്പു മരിച്ചു മണ്ണടിഞ്ഞുപോയിരുന്ന മിസ്സുസ്സിയായിലെ ബിഷപ്പായ വി. തിയോദോറോസ് തർസൂസ

യിലെ ബിഷപ്പായ വി. ദിയോദോറോസ് എന്നീ ക്രിസ്ത്യൻസഭയിലെ രണ്ടു മഹാനാരായ വി. പിതാക്കന്മാരെ നെസ്റ്റോറീസിനോടുകൂടെ ശപിച്ചതള്ളുകയുണ്ടായി. ഈ രണ്ടു മഹൽവ്യക്തികളെ സത്യവിശ്വാസ (Orthodox) ത്തിന്റെ നെടുമുടികളായി ചൊതുവെ പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നു. അവരുടെ ലേഖനങ്ങളും ഗ്രന്ഥങ്ങളും സഭയിലുടനീളം ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവയാണ്. സമകാലീനനാരായ സഭാപിതാക്കന്മാരുടേയും ചക്രവർത്തിമാരുടേയും വ്യക്തിപരമായ സ്നേഹവും ആദരവും ആർജ്ജിച്ചിരുന്നവരാണവർ. എഫസോസ് സുൻഹാദോസിന്റെ സൂത്രധാരനായ കൂറിലോസ് പോലും അവരോടുള്ള ബഹുമാനം പ്രദർശിപ്പിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു.

എഫസോസ് സുൻഹാദോസിന്റെ നിശ്ചയങ്ങൾ ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസത്തിന്റെ കാതലിനെത്തന്നെ ഉല്പംഘിക്കുന്നവയായിരുന്നു. അതിനേക്കാളേറെ, വിചാരണക്കുവിളിക്കുകയോ ആരോപണങ്ങൾക്കു മറുപടിപറയുവാൻ അവസരം നൽകുകയോ ചെയ്യാത്തതിനാൽ സ്വന്തനിലപാടു വിവരിക്കാൻ സാധിക്കാതെ മരിച്ചു മൺമറഞ്ഞുപോയ വ്യക്തികളെ, മനുഷ്യന്റെ പ്രാഥമിക നീതി തത്വബോധത്തെ പോലും മാനിക്കാതെ ശിക്ഷ കല്പിച്ചു തള്ളിയതായ കടുത്ത നീചത്വം പോലും എഫസോസ് സുൻഹാദോസ് ചെയ്തു. ആഭിചാരാരോപണം, ക്രിമിനൽ കുറ്റാരോപണം, പരമനിന്ദ്യമായ കത്തോലിക്കാ മതകോടതി (Inquisition) കർവഴിയായുള്ള പാഷാണ്ടുതാരോപണങ്ങൾ, വ്യാജവിചാരണകൾ എന്നിവയും അവയെ തുടങ്ങുന്നതായ മർദ്ദനമുറകളും ഇവയുടെയെല്ലാം നാഷിമാത്രമായിരുന്നു. അമേരിക്ക, ഏഷ്യ, യൂറോപ്പ് എന്നിവിടങ്ങളിലുള്ള എത്രയെത്ര നിഷ്കളങ്ക ആത്മാക്കളാണ് ഇവ മൂലം മർദ്ദനാഗ്നിയീൽ ചാമ്പലായിട്ടുള്ളതെന്നു വിവരിപ്പാൻ പ്രയാസം!!.

പുതിയ യുഗത്തിന്റെ പുതിയ പ്രത്യംഗ

ചരിത്രത്തിന്റെ മേലേഴുതിയ പരുപരുത്ത യാഥാർത്ഥ്യങ്ങളെ നിരത്തിയതിന്റെ ഉദ്ദേശം ആരിലെങ്കിലും പാഴിചാരുനതി നല്ല; പ്രത്യേക പല നൂറ്റാണ്ടുകളിലേക്കു നീണ്ടു നിന്ന ഈ ഭരണനാടകത്തിൽ പെരുന്തപ്പു സഭയുടെ പങ്കു വ്യക്തമായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണെന്നു കരുതുകയാലാണ്. ഇതിനൊക്കെ കാരണഭൂതമായ തത്വജ്ഞാനാധിഷ്ഠിതമായ സഭാ സൈദ്ധാന്തിക കാലഘട്ടം ഇന്നു ഏതൊ ഭൂതകാല സ്വപ്നമായി തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. പകരം ഭൗതിക തത്വശാസ്ത്രാധിഷ്ഠിതമായ മാർക്സിസവും സയൻസും ഇന്നു സ്ഥാനം പിടിച്ചിരിക്കുന്നു.

അജ്ഞാതമായവയ്ക്കു വേണ്ടിയുള്ള മനുഷ്യാന്വേഷണത്തിന്റെ തപാ പ്ലാനറുകളെ നിവാസയോഗ്യമാക്കുന്നതിൽ എത്തിനില്ക്കുകയാണ്. മനുഷ്യന്റെ രാഷ്ട്രീയ സാമൂഹ്യ ചിന്താഗതിയ്ക്കും വിപ്ലവകരമായ മാറ്റങ്ങൾ ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

ദൈവികാവകാശം പറഞ്ഞു ഭരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന പരമരാജ്യത്തിന്റെ സ്ഥാനത്തു് ജനായത്ത ഭരണരീതി സ്ഥാനം പിടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതേ രീതി കൈവരുത്തുന്നതിനായി പ്രയത്നിക്കുന്ന അവില ലോക സഭാ കൌൺസിലുകളുടേയും മറ്റു സംഘടനകളുടേയും പ്രവർത്തന ശൈലി ക്രിസ്തീയ ചിന്താഗതികളെ ആ വഴിക്കു് തിരിച്ചുകൊണ്ടുപോകുന്നതിൽ അതിയായ സ്വാധീനം ഇന്നു് ചെലുത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. ഇയ്യുടെ അവസാനമായുണ്ടായ റോമിലെ രണ്ടാം ഇഗ്നാഷിയോ കൌൺസിൽ ഇക്കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ചു് ഒരു ഉത്തമ ട്രഷ്ടാന്തം നല്കുന്നു. റോമൻ കത്തോലിക്ക മതത്തിലുണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതും ചരിത്രത്തിൽ അതുലു സ്ഥാനം വഹിക്കുന്നതുമായ വാഗ്ദാനങ്ങളും ചർച്ചകളും എല്ലാ പഠനത്തിലേക്കാണ് സഭയെ നയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നതു നന്നായിരിക്കും.

ദൈവത്തിന്റെ മാർഗ്ഗം എല്ലായ്പ്പോഴും മനുഷ്യഗോചരമായെ നുവരില്ല. ദൈവം മേൽവിവരിച്ച മാർഗ്ഗങ്ങളിൽകൂടി ക്രിസ്തീയ സഭയുടെ മനസ്സാക്ഷിയെ ഇപ്പോൾ പ്രക്ഷുബ്ധമാക്കിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. സഭാവിഭാഗങ്ങൾ ഉണർന്നുണരുന്ന അവയുടെ പുഷ്പഭിന്നതകളുടെ പശ്ചാത്തലത്തേയും കാരണങ്ങളേയും വി. തിരുവെഴുത്തുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ പുനഃനിർണ്ണയം നടത്തുന്നതിനു ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഇതിൽകൂടി മാത്രമേ ശാശ്വതവും സത്യവുമായ ഐക്യം കൈവരൂത്താൻ ക്രിസ്തീയ സഭക്ക് കഴിയൂള്ളൂ എന്നത് മനസ്സിലാക്കിയതിനാലാണ് ഈ വഴിക്ക് സഭാവിഭാഗങ്ങൾ തിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നത്.

ഏറ്റവും പുരാതനമായ പൗരസ്ത്യസഭയുടെ ചരിത്രത്തേയും വിശ്വാസ തത്വങ്ങളേയും സംബന്ധിച്ച് പൊതുവെ പാശ്ചാത്യ ക്രിസ്ത്യാനികളുടെ ഇടയിൽ പരന്നിരിക്കുന്ന തെറ്റായ ധാരണ മാറ്റി സത്യാവസ്ഥയെ കാണിച്ചുകൊടുപ്പാൻ സഹായിക്കണമെന്ന പ്രാർത്ഥനയോടും പ്രത്യാശയോടും കൂടിയാണ് ഞാൻ എന്റെ പങ്കായി ഈ പുസ്തകം പരിഭാഷപ്പെടുത്തി തക്ക സഭയ്ക്ക് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ രക്ഷകൻ തന്റെ പിതാവിനോടു്

“നാം ഒന്നായിരിക്കുന്നതുപോലെ അവരും ഒന്നാകേണ്ടതിന് തന്നെ”
(യോഹ. 17:23)

എന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചതുപോലെയുള്ള സഭകളുടെ ഐക്യം കൈവരുത്തുന്നതിന് ഞാൻ നല്ലൊരു പങ്കു, ഇതത്രെ എളിയതായിരുന്നു. ഒരു പ്രധാന ഘടകമായി പരിണമിക്കും നിശ്ചയം. ഈ ലക്ഷ്യത്തെക്കുറിച്ച് മഹാനന്ദനായ ദൈവ തിരുസന്നിധിയിൽ പ്രാർത്ഥന അർപ്പിക്കുന്ന അനേകായിരങ്ങളോടുകൂടെ ഞാൻ എന്റെ പ്രാർത്ഥനയും ഇതാ ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തി അർപ്പിക്കുന്നു.

അവസാനമായി, ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ലണ്ടനിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ച

'നെസ്റ്റോറിയൻസ്' എൻ്റെ 'ദേയർ റിച്വ്സ്' (Nestorians and their Rituals) എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിൽ റവ. ജോർജ്ജ് ചെർസി ബാഡ്ജർ 'മർഗ്ഗാനീത്ത' ഗ്രന്ഥം ഇംഗ്ലീഷിലേക്കു പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയതു് ഞാൻ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിയതിലുള്ള കടപ്പാടു ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നു. അതേ സമയം ബാഡ്ജറുടെ പരിഭാഷ ഞാൻ പാഠാനുപദമായി ഒറിജിനൽ ആരായ ഗ്രന്ഥവുമായി ഒത്തുനോക്കി നിരവധി തിരുത്തലുകൾ നടത്തിട്ടുണ്ടെന്നും ഈ തിരുത്തലുകളിൽ പലതും ദൈവശാസ്ത്രം സംബന്ധിച്ച ഏറെ പ്രാധാന്യമർഹിക്കുന്നവയാണെന്നും മറ്റുള്ളവ പ്രാധാന്യം കുറഞ്ഞവയായിരുന്നാലും തെറ്റായ വ്യാഖ്യാനങ്ങൾക്കു ഇടനൽകുന്നവയാണെന്നും ഇവിടെ എടുത്തുപറയട്ടെ. മാത്രാല്ല, ബാഡ്ജർ ഉപയോഗിച്ചിരുന്ന 'കിംഗ് ജെയിംസ്' ചെഷ്'നിൽനിന്നുള്ള ഉദ്ധരണികൾക്കു് പകരമായി ഞാൻ 'പ്ലീനിയുടെ ക്ലാസ്സിൽ' നിന്നും പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയ മൂല തിരുവെഴുത്തു് ഉദ്ധരണികളാണു് ചേർത്തിട്ടുള്ളതു്. ബാഡ്ജറുടെ പരിഭാഷയിലില്ലാതിരുന്ന അടിക്കുറിപ്പുകളും (Footnotes) ഞാൻ ഇതിൽ കൂട്ടിച്ചേർത്തിട്ടുണ്ടു്.

ഇതിൽ *അനുബന്ധമായി ചേർത്തിട്ടുള്ളവയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഞാൻ തന്നെ നേരെ ആരായ ഭാഷയിൽനിന്നു് പരിഭാഷപ്പെടുത്തിട്ടുള്ളവയാണു്. ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷയിലേക്കു് അവ ഇതിനു് മുമ്പു് പരിഭാഷപ്പെടുത്തിയിട്ടില്ലെന്നുള്ളതാണു് എൻ്റെ അറിവു്.

മർഗ്ഗാനീത്ത ഗ്രന്ഥകർത്താവു് തൻ്റെ ആമുഖം സമാപ്തികരിച്ചു കൊണ്ടു രേഖപ്പെടുത്തിട്ടുള്ള അതേ വാക്കുകളാൽതന്നെ ഞാനും എൻ്റെ ആമുഖം അവസാനിപ്പിക്കട്ടെ; അതിനേക്കാൾ ഉത്തമമായി മറ്റൊന്നുമില്ലെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു:

---

*ഇവിടെ പ്രസ്താവ്യമായ അനുബന്ധങ്ങൾ മലയാള പരിഭാഷയിൽ ചേർത്തിട്ടില്ല.

“കാരോത്തരം താന്താന്റെ ന്യായാനുയ വിവേചനം ഉപയോഗിച്ചു അനുയോജ്യമായ രീതിയിൽ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ പ്രതിപാദ്യതത്വങ്ങളെ ഗ്രഹിച്ചു വിന്യസിച്ചു. ഈ ഗ്രന്ഥം പാരായണം ചെയ്തും പഠിക്കയും ചെയ്യുന്ന ഏവരേയും ഈ ബലഹീനനായ എന്നേയും പുണ്യസത്യം പ്രാപിക്കുന്നതിനുള്ള അനുഗ്രഹം കൈക്കൊള്ളുവാൻ സർവ്വശക്തനായ ദൈവം യോഗ്യരാക്കുമാറാകട്ടെ ആമീൻ”

ഈ വി. ഗ്രന്ഥം പാരായണം ചെയ്തും പഠിക്കയും ചെയ്യുന്ന എല്ലാവരോടും കൂടെ ആരാധ്യനായ ദൈവത്തിന്റെ കരുണയും കൃപയും എന്നേക്കും ഉണ്ടായിരിക്കുമാറാകട്ടെ ആമീൻ.

മാർ ഇസൈ ശിംഭാൻ XXIII

ചൗരസ്ത്യ കാഥോലിക്കോസ് പാത്രിയർക്കീസ്

—U. S. A യിൽ കാലിഫോർണിയയിലുള്ള സാൻഫ്രാൻസിസ്കോയിലെ പാത്രിയർക്കാ അരമനയിൽവെച്ചു 1964 ഏപ്രിൽ 22-ാംനു എഴുതിയതു—

ഗ്രന്ഥകർത്താവായ മാർ ഒഴദീശോ തിരുമേനിയുടെ

ആമുഖം

നമ്മുടെ കർത്താവായ ഈശോമംഗലീയാരുടെ കൃപയിൽ പരിപൂർണ്ണമായി ആശ്രയം വെച്ചുകൊണ്ടാണ് ക്രിസ്തുമത സത്യങ്ങളെ പറ്റിയുള്ള മർഗ്യാനീത്താ ഗ്രന്ഥം എഴുതുന്നതിനു ഞാൻ ആരംഭിക്കുന്നത്.

സർവ്വ വസ്തുക്കളുടേയും കാരണഭൂതനും മനുഷ്യബോധമഖിലത്തേയും പ്രകാശിപ്പിക്കുന്നവനും ശരീരികരക്ഷം അശരീരികരക്ഷം അസ്തിത്വവും ജീവനും നല്ലിയവനും എല്ലാ അനുഗ്രഹങ്ങളുടേയും അന്തമറ സമുദ്രവും വിജ്ഞാനമഖിലത്തിന്റേയും അളക്കാരൻ വയ്യാത്ത അത്യഗാധവും പ്രകൃത്യാ കാരണ്യം നിറഞ്ഞുവഴിഞ്ഞൊഴുകുന്ന പരിശുദ്ധനും മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തെ അളവറ്റ് സ്നേഹിക്കുന്നവനും നമ്മുടെ അനന്തമായ ഉറവയും ആയുരളളാഖൈ! ദൈവമെ! അങ്ങേ ദൈവത്വത്തിനു സർവ്വ പുകഴ്ചയും ആരാധനയും എന്നന്നേക്കും യോഗ്യമാകുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഭൂമിയിലുമുള്ള അവിടുത്തെ അതിശയനീയമായ പ്രവർത്തികൾ നിമിത്തവും അങ്ങേ കൈവേലയായ സ്വർഗ്ഗീയരുടേയും ഭക്തമീകരുടേയും അടുക്കലേക്കുള്ള അത്യധികമായ അവിടുത്തെ കരുണകൾ നിമിത്തവും അങ്ങേക്കു ഞങ്ങൾ സദാ സ്തോത്രം അർപ്പിപ്പാൻ കടക്കാരാകുന്നു.

ഒരു എളിയ ദാസന്റെ വിനയത്തോടെ ഞാൻ അവിടുത്തെ അപൂർണ്ണനീയമായ സ്നേഹത്തോടു അപേക്ഷിക്കയും അങ്ങേ സനാതനാവസ്ഥയോടു യാചിക്കയും ചെയ്യുന്നു: അവിടുത്തെ വി. രഹസ്യങ്ങളുടെ ശ്രീഭണ്ഡാരത്തിനായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട ഒരു പാരമാക്കി ദൈവം എന്നെ തീർക്കട്ടെ എന്ന് ഞാൻ പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. വിഷയാസക്തമായ ഈ ലോകസമുദ്രത്തിൽ മുങ്ങി മരിക്കാതിരിക്കുന്നതിന് അതിൽനിന്ന് വലിച്ചുകയറി അതിവിശുദ്ധ സ്ഥലമാ

യ അവിടുത്തെ ദിവ്യരഹസ്യ സങ്കേതത്തിലേക്കു് എന്നെ ഉയർത്തി
 കൊണ്ടുവരുന്നതിനും പരിശുദ്ധ ത്രീത്വത്തിന്റെ നിർമ്മലനിവാസ
 രൂപമാകുവാനും അവിടുത്തെ സഹായം നല്ലേണമെ. എല്ലാ
 രൂപസാദൃശ്യങ്ങൾക്കും ഉപരിയായ അവിടുത്തെ രൂപസാദൃശ്യ
 മാക്കി അവിടുന്നു് എന്നെ രൂപാന്തരപ്പെടുത്തേണമെ. അങ്ങേ
 അനന്തമായ പ്രകാശരശ്മികളാൽ ഞാൻ എല്ലായ്പ്പോഴും നവ
 ഓജസ്സോടെ പ്രകാശിച്ചു തിളങ്ങുമാറാകട്ടെ. അശരീരികളേയും
 ശരീരികളേയും മലീമസമാക്കുന്ന സർവ്വ തൊടുകാരങ്ങൾക്കി
 അതീതമായ ഒരു പരിശുദ്ധ ജീവിതം അവിടുന്നു എനിക്കു നല്ലേ
 ണമെ. ശരീരികകർമ്മങ്ങളിലും ആത്മാവിലും അവിടുത്തെ സ
 മീചസ്ഥനായി വർത്തിക്കുന്ന അങ്ങേയുടെ ഒരു സ്നേഹിതനാക്കും
 എന്നെ തീർക്കേണമെ. അവിടെ സ്വർഗ്ഗത്തിലും ഇവിടെ ഭൂമി
 യിലും സർവ്വഗുണവ്യൂഹത്തിൽ വിജയശ്രീലാളിതനും അനുഗ്ര
 ഹിതനും ആകുവാൻ തക്കവണ്ണം അവിടുന്നു് എന്നെ സഹായി
 ക്കേണമെ, ആമീൻ.

വിവിധ ഗാനരീതിയിൽ ഞാൻ മുന്പു രചിച്ചിരുന്ന 'ഏദൻ
 തോട്ടം' എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിനു സസന്തോഷം അംഗീകാരം നല്കി
 അനുഗ്രഹിച്ച നമ്മുടെ ജനത്തിന്റെ പിതാവും തിരുസഭാ വിശ്വാ
 സത്തിന്റെ പരമോന്നത നാമനുമായവൻ (ഏ. ഡി. 1281 മുതൽ
 1317 വരെ തിരുസഭാ സിംഹാസനത്തിൽ വാണിരുന്ന മാറൻ
 മാർ യവ് ആലാഫ മൂന്നാമൻ കാഥോലിക്കോസ് പാത്രിയർക്കീസു്)
 തിരുസഭാ വിശ്വാസത്തെ ആചരിച്ചുപോരുന്നവരും മ്ശീഹായുടെ
 സ്നേഹിതരുമായ ദൈവമക്കൾക്കു ഉപകാരപ്രദമാകുന്നതിനും അദ്ദേ
 ഹത്തിന്റെ ശിഷ്യഗണങ്ങൾക്കു വായിച്ചു പഠിക്കുന്നതിനും ക്രി
 സ്തുമത വിശ്വാസതത്വങ്ങളുടെ നിശ്ചയത്തിനും നിജസ്ഥിതിക്കും
 തക്ക തെളിവുകൾ നല്കുന്നതിനും ഉദ്ദേശിച്ച മറ്റൊരു ഗ്രന്ഥം ചമ
 യ്ക്കാൻ എന്നോടു ആജ്ഞാപിച്ചതനുസരിച്ചാണു് ഈ ഗ്രന്ഥം രൂപ
 പ്പെടുത്തിയതു്. ഈ ഗ്രന്ഥം അദ്ദേഹത്തിന്റെ തിരുസഭാ വി

ശ്വാസം സംബന്ധിച്ച ഉറപ്പിന്റേയും എരിവിന്റേയും ഒരു പ്രതികരണവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പിന്തുടർച്ചക്കാർക്കുള്ള അതിപ്രധാനമായ ഒരു നാഴികക്കല്ലായും പരിലസിക്കട്ടെ എന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്നു. അനുസരണമുള്ള ഒരു എളിയ ഭാസനായി അദ്ദേഹത്തിന്റെ കല്പന ശിരസ്സു വഹിച്ചുകൊണ്ടാണ് സർവ്വകൃഷ്ണ ആത്മീയ പ്രയോജനം നല്കുന്ന ഈ ഗ്രന്ഥം ഞാൻ രചിച്ചിട്ടുള്ളതു്. ഇതിൽ പ്രതിപാദിച്ചിരിക്കുന്ന വിഷയങ്ങൾ അതിഗഹനവും ഭക്തന്റെ വ്യാപ്തവുമാകുന്നു. എന്നാൽ അവയുടെ സാരമാത്രമായ സംക്ഷിപ്തനിമിത്തം ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ സ്ഥൂലത ഫലപ്രദമായി നിയന്ത്രിക്കാക്കിയിട്ടുണ്ട്. വിഷയങ്ങളുടെ ഗഹനതയും പ്രതിപാദ്യ സംക്ഷിപ്തതയും കണക്കിലെടുത്തുകൊണ്ടുതന്നെയാണ് ഗ്രന്ഥത്തെ മർഗ്യാനീത (മുത്തു്) എന്ന് നാമകരണം ചെയ്യാൻ ഇടയായതു്. ക്രിസ്തുമത സിദ്ധാന്തങ്ങളാണ് ഇതിലെ ഉള്ളടക്കം. തിരു സഭ പഠിപ്പിക്കുന്ന തത്വങ്ങളുടെ ബീജാവാചം, അവയിൽനിന്നു മുളച്ചുവളർന്നു വൃക്ഷത്തെകൾ, അവയുടെ വേരുകളുടെ വ്യാപ്തി, അവയിൽനിന്നു വളർന്നുവന്ന വിവിധ ശാഖകളുടെ പന്തലപ്പ എന്നിവയെപ്പറ്റി സംക്ഷിപ്തമായി ഈ ഗ്രന്ഥത്തിൽ വ്യവഹരിക്കുന്നു. അഞ്ചു ഭാഗങ്ങളായി ഗ്രന്ഥത്തെ തിരിച്ചു് ഓരോ ഭാഗത്തേയും അദ്ധ്യായങ്ങളാക്കി വിഭജിക്കുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ വായിക്കുകയോ ശ്രവിക്കുകയോ പകർത്തുകയോ ചെയ്യുന്നവരോടു ഏറ്റവും താഴ്മയോടും ആത്മാർത്ഥതയോടും കൂടെ മൗശീഹായുടെ സ്നേഹത്തിൽ ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നതു്: ഇതിൽ എഴുതിട്ടുള്ളതിനെ ആരും നീതിനിഷ്ഠയില്ലാതെ വിമർശനം നടത്തരുതെന്നും ബലഹീനനായ എനിക്കുവേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കണമെന്നുമാണ്. ഞാൻ ബലഹീനനും അയോഗ്യനാണെങ്കിലും ഈ ഗ്രന്ഥത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആയതു് രചിക്കുന്നതിൽ ആത്മാർത്ഥമായി ഞാൻ കഠിനാദ്ധ്വാനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.

ഓരോരുത്തനും താന്താന്റെ ന്യായാന്യായവിവേചനം ഉപ

യോഗിച്ചു അനുയോജ്യമായ രീതിയിൽ ഈ ഗ്രന്ഥത്തിലെ പ്രതി
പാഠ്യതത്വങ്ങളെ ഗ്രഹിച്ചു പിന്തുടരട്ടെ. ഈ ഗ്രന്ഥം പാരായണം
ചെയ്യുകയും പഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഏവരെയും ഈ ബലഹീനനായ
എന്നേയും പുണ്യ സത്യം പ്രാപിക്കുന്നതിനുള്ള അനുഗ്രഹം കൈ
ക്കൊള്ളുവാൻ സർവ്വശക്തനായ ദൈവം യോഗ്യരാക്കുമാറാകട്ടെ,
ആമീൻ.

—സ്രീവ (നിസിബിൻ) യുടേയും അർമ്മീനിയയുടേയും
മെത്രാപോലീത്തയായ മാർ ഒഴീശോ എ. ഡി.
1298ൽ എഴുതിയതു്.—

മലയാള പരിഭാഷയുടെ ആമുഖം

ഒരു സുറിയാനി വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്ന കാലത്തു് (ഏകദേശം 45 വയ്ക്കു മുമ്പാണതു്) സുറിയാനി മർഗ്യാനീത്താ ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ മഹത്വത്തെപ്പറ്റി ഞാൻ കേട്ടു; വളരെ പ്രയാസപ്പെട്ടു് അതിന്റെ ഒരു പ്രതി കൈക്കലാക്കി അതിൽനിന്നു് ചില നോട്ടുകൾ കുറിച്ചു. കാലം വളരെ കഴിഞ്ഞ ശേഷമാണു് അതിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് വിവർത്തനം പുറത്തുവന്നതു്. സുറിയാനി ഗ്രന്ഥവും ഇംഗ്ലീഷ് വിവർത്തനവും പരിശോധിച്ചുകൊണ്ടാണു് മലയാള പരിഭാഷ നടത്തിയതു്. ഇതിന്നു് ശക്തിയായ പ്രേരണ നല്കിയതു് അഭിവന്ദ്യ മാർ തിമോഥെയോസു് തിരുമേനിയായാണു്. ഇതിന്റെ പ്രസിദ്ധീകരണച്ചിലവു് വഹിക്കാമെന്നു് റവ. എം. ഐ. ഐ. ഡേവിഡു് കസ്റ്റീശ ഏറ്റാതു് എന്നിക്കൂടുതൽ ഉത്തേജനം നല്കി. അവരോടൊന്നിരുന്നവരോടും ഞാൻ വളരെ കടപ്പെട്ടവനാണു്.

സുറിയാനി ഗ്രന്ഥത്തിലോ അതിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് വിവർത്തനത്തിലോ നല്കിയിട്ടുള്ള അനുബന്ധങ്ങൾക്കുപകരം ഡോ. ജോർജ്ജ് എം. ലംസയുടെ മൗശിഹായു് കൂടുതൽ സിദ്ധാന്തങ്ങൾ എന്ന ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ പരിഭാഷയാണു് ഇതിൽ ചേർത്തിട്ടുള്ളതു്. മൂലഗ്രന്ഥത്തിലെ ഒന്നു് രണ്ടു് അദ്ധ്യായങ്ങൾ സൗകര്യത്തെപ്രതി സ്ഥലം മാറി അടിച്ചിരിക്കുന്നു. ആശയം സുവ്യക്തമാക്കുന്നതിന്നു് പരിഭാഷയിൽ കഴിവതും ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ടു്.

അച്ചടിപ്പിശകുകളും മറ്റും വന്നിട്ടുള്ളതു് അനുവാചകർ അനുഭവപൂർവ്വം ഷമിക്കുമെന്നാശിക്കുന്നു. ഒരു ലഘുശുദ്ധിചത്രം നല്കിയിട്ടുള്ളതു് പുണ്യമാണെന്നു് കരുതുന്നില്ല തെറ്റുകൾ തിരുത്തുന്നതിന്നു് ഉചിതമായ നിർദ്ദേശങ്ങൾ ഷണിക്കുന്നു.

ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ അച്ചടി വേലയിൽ മാർ ഒഴീശോ പ്രസി
 ലെ ജീവനക്കാരും ബന്ധപ്പെട്ടവരും വഹിച്ചിട്ടുള്ള പങ്കിനെ കൃത
 ങ്ങതാപൂർവ്വം സ്തുതിക്കുന്നു. ഗ്രന്ഥം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നത്
 എന്റെ ഷഷ്ട്യാബ്ദപൂർത്തിയോടനുബന്ധിച്ചാണെന്നത് കേവ
 ലം യാദൃച്ഛികമാണെങ്കിലും ആയതിന് സാധുത നല്കിയ ദൈവ
 ണ്ണെ സർവ്വാത്മനാ സ്തുതിക്കുന്നു.

മാർ ഒഴീശോ തിരുമേനിയുടെ ആമുഖത്തിലെ

ഉപസംഹാരവാക്യം ഉദ്ധരിച്ച് എന്റെ ഈ ആമുഖം അവസാനി
 ങ്കിക്കുന്നതാണ് ഏറ്റവും ഉചിതവും ശ്രേഷ്ഠവും: “ഈ ഗ്രന്ഥം
 പാരായണം ചെയ്തയും പഠിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഏവരേയും ഈ ബല
 ഹീനനായ എന്നേയും പൂർണ്ണസത്യം പ്രാപിക്കുന്നതിനുള്ള അനു
 ഗ്രഹം കൈക്കൊള്ളുവാൻ സർവ്വശക്തനായ ദൈവം യോഗ്യരാ
 ക്കുമാറാകട്ടെ, ആമീൻ.”

തൃശൂർ, }
 21-9-1982.)

കോപ്പിസ്കോപ്പ
റാഫേൽ വട്ടക്കഴി.

PART I

ദൈവ സിദ്ധാന്തം

അദ്ധ്യായം 1

ദൈവാസ്തിത്വം

ഒരു ദൈവം ഉണ്ടു് എന്നും അവനാൽ പ്രപഞ്ചം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും ആദ്യന്തമുള്ള ഒരു അവസ്ഥയിലാണു് പ്രപഞ്ചം നിലകൊള്ളുന്നതെന്നും ഇവിടെ പ്രതിപാദിക്കുന്നു.

സ്വർഗ്ഗീയ അപ്പോസ്തലനും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ഭണ്ഡാരവും ആത്മീയ തത്വജ്ഞാനിയുമായ വി. ചെരലൂസ് ഗ്രീഹ പരിശുദ്ധാത്മാവിനാൽ ദൈവ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ ഭയഭക്തിജന്യമായ അടിത്തറ സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ടു് ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു:

“മനുഷ്യൻ ദൈവത്തെ അന്വേഷിക്കുകയും അവനെ തപ്പിനോക്കുകയും അവനെ കണ്ടെത്തുകയും ചെയ്യേണ്ടതിന്നു്” (അ. പ്ര 17:27)

ദൈവസൃഷ്ടിയിൽ കൂടെ ഉദ്യമം നടത്തുന്നു. തന്റെ കലാവിദ്യയിൽ കൂടിയാണു് നമുക്കു് കലാകാരനെ അറിയുവാൻ കഴിയുന്നതു്; സ്രഷ്ടാവിനെ അവൻ സൃഷ്ടിച്ച വസ്തുക്കൾ മുഖേനയും.

സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടതും ആകൃതിപ്പെടുത്തപ്പെട്ടതുമാണു് പ്രപഞ്ചം; മാത്രമല്ല, അതിന്നു് കാലവ്യവസ്ഥയിൽ ഒരു ആരംഭമുണ്ടുതാനും. ധാതുസംയോജനത്താൽ ആകൃതിപ്പെടുത്തിയുണ്ടാക്കീട്ടുള്ളതും മുഴുവനാ

യിട്ടും ഭാഗം ഭാഗമായിട്ടും നിഷ്പ്രയോടെ ക്രമീകരിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നതുമാണ് അത് എന്ന വസ്തുത ഗ്രഹിച്ചിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഏതെങ്കിലും വസ്തു ആകൃതിപ്പെടുത്തിയുണ്ടാക്കുകയോ സംയോജിപ്പിക്കുകയോ നിഷ്പ്രയോടെ ക്രമീകരിക്കുകയോ ചെയ്യുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആയതിന്, **ആകൃതിപ്പെടുത്തുവാനും സംയോജിപ്പിക്കുവാനും നിഷ്പ്രയോടെ ക്രമീകരിക്കുവാനും ഒരു കർത്താവുണ്ടായേ തീരൂ.** വിവിധ ഭാഗങ്ങൾ സംയോജിപ്പിച്ച് മുഴുപ്രപഞ്ചം സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു; അതിന്റെ എല്ലാ ഭാഗങ്ങളും പഞ്ചഭൂതങ്ങളാലും വ്യത്യസ്ത വർഗ്ഗവിശേഷങ്ങളാലും അവയിലന്തർലീനമായ ഔശ്യവും അഔശ്യവുമായ ചലനനിർമ്മാതാക്കളാലുമാണ് ഉണ്ടാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്; ഇത് സംയോജനപശ്ചാത്തലത്തിന്റെ വ്യക്തമായതെളിവാണ്.

എന്നാൽ പ്രപഞ്ച സൃഷ്ടികർമ്മത്തിന്റെ ഏറ്റവും ശക്തവും വ്യക്തവുമായ തെളിവാണ് സാക്ഷി നില്ക്കുന്നത് **ദൈവത്താൽ മനയപ്പെട്ട മനുഷ്യനാണ്**; മനുഷ്യൻ തന്നിൽ തന്നെ ഒരു ചെറു പ്രപഞ്ചമാണ്; അവന്റെ മനച്ചിലിൽ (ആകൃതിപ്പെടുത്തലിൽ) സൃഷ്ടിയുടെ ആകത്തുക ഒന്നിച്ച് അവനിൽ ദൈവം നിക്ഷേപിച്ചിരിക്കുന്നു. ഒരു താത്പികൻ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതോർക്കുക

“മുഴുപ്രപഞ്ചത്തിന്റേയും സൃഷ്ടിയുടെ പുണ്യരൂപത്തിന്റേയും സാരസംഗ്രഹമാണ് മനുഷ്യൻ”

ആകാരം, ഗ്രഹങ്ങൾ, മൂലപദാർത്ഥങ്ങൾ എന്നിവയുടെ ആവിഷ്കരണസംവിധാനത്തോടു കൂടെയുള്ള അതുതകരമായ ക്രമം-ഉല്ലാസന കഴിവോടു കൂടിയ വൃക്ഷസസ്യലതാദികൾ, ഖനനവസ്തുക്കൾ, വിവിധ മൃഗസമ്പത്ത്, മനുഷ്യൻ എന്നിവയുടെ അത്യതിശയകരമായ ക്രമം- സൃഷ്ടിതമായ എല്ലാ ജീവികളുടേയും ബുദ്ധിയും ജ്ഞാനത്തിനും അതീതമായ ഈ ക്രമം, ഒരു കാര്യം വ്യക്തമായി

തെളിയിക്കുന്നു - പ്രപഞ്ചം നിയമാനുസാരം നിയന്ത്രിക്കപ്പെടുന്നു എന്നുള്ള തന്നെ.

ഇതിനെ പരിഗണിച്ച് പ്രാചീന തത്വശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ ഇപ്രകാരം നിർണ്ണയിക്കുകയുണ്ടായി: **ഏതു ചലനത്തിനും ഒരു ചലന കർത്താവുണ്ടായിരിക്കണം; എല്ലാ ചലനങ്ങളും അന്ത്യത്തിൽ ചലനാതീതമായവൻ ഏവനോ അവനിലെത്തി തീർന്നു.** അവനാണ് സർവ്വത്തിനും കാരണകൃതൻ അവൻ പരിപൂർണ്ണമായും നല്ലവനും സർവ്വജ്ഞനും സർവ്വശക്തനും ആകുന്നു. യാതൊരു പ്രത്യേക സ്വാതന്ത്ര്യംകൊണ്ടുമില്ലാതെ സ്വചലനം മൂലം അവൻ പ്രപഞ്ചത്തെ സൃഷ്ടിക്കുകൊണ്ട് പരിപൂർണ്ണമായി നല്ലവനെന്നും; പ്രപഞ്ച സൃഷ്ടിയിൽ അവൻ പ്രദർശിപ്പിച്ച അതുതകരമായ ക്രമനിഷ്ഠ മൂലം സർവ്വജ്ഞനെന്നും; സ്വാഭാവികമായി പരസ്സരം നശിപ്പിക്കുന്ന വസ്തുഗുണവിശേഷത്തെ അതിജീവിപ്പിച്ച് അവയെ സംയോജിപ്പിക്കു മൂലം സർവ്വശക്തനെന്നും കണക്കാക്കിയാണ് അവർ ഈ നിഗമനത്തിലെത്തിയത്.

കൂടാതെ, ഈ പ്രപഞ്ചം, ശരീരം ആത്മാവ് ഇവകളുടെ ഗുണം, പരിമാണം എന്നിവയെ പരിഗണിച്ച് വൈശിഷ്ട്യത്തിലും വ്യാപ്തിയിലും ആണ് സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. എന്തുകൊണ്ട് ഇവ കുറയുകയോ ഏറുകയോ ചെയ്തില്ല അഥവാ എന്തുകൊണ്ട് ഇവ കൂടുതൽ ഉയർന്നതോ താഴ്ന്നതോ ആയില്ല എന്നു ചോദിച്ചു മനുഷ്യ മനസ്സ് ഇവയെപ്പറ്റി അന്വേഷണകൃതകിയായി തീരുന്നു. ഓരോന്നിന്റേയും അഥവാ എല്ലാറ്റിന്റേയും സംഗതമായ പരിമാണങ്ങൾക്കും രൂപ രേഖകൾക്കും രൂപ സാമ്യതകൾക്കും അവയുടെ അസ്തിത്വത്തിനും അവിരാമമായ തുടർച്ചയുള്ള കാര്യംകാരണങ്ങളെ മനുഷ്യ മനസ്സ് ആരാഞ്ഞറിയുമ്പോൾ അത് ചെന്നെത്തുന്നത്, ഏറ്റവും നല്ലതും ഏറ്റവും ഉചിതവും ഏതെന്നു മനസ്സിലാക്കി സ്വപരപോലെ **എല്ലാം സൃഷ്ടിക്കയും ക്രമീകരി**

ക്കയും ചെയ്തവനായ സൃഷ്ടികർത്താവിന്റെ റധഷി
ണാവൈഭവത്തിലും ഇച്ഛാശക്തിയിലുമാണ്.

ശില്പിയില്ലാതെ ശില്പവേലയില്ല. ശില്പവേല
യിൽ കൂടി ശില്പിയുടെ അസ്തിത്വം തെളിയുന്നു.
മുമ്പില്ലാതിരുന്ന ശില്പം നിർമ്മിച്ചവൻ, സത്യത്തിൽ ശില്പത്തിന്മേ
മുമ്പേ ഉണ്ടായിരുന്നവനാണെന്നും അവൻ അതിനെ നിർമ്മിച്ചതി
നാലാണ് അത് ഒരു ശില്പമായി നമുക്ക് മുന്നിൽ കാണാൻ കഴിയു
ന്നതെന്നും ഏവർക്കും അറിയാവുന്നതാകുന്നു. എക്കാലത്തും സ്ഥിരീ
കരിക്കപ്പെട്ട ഒരു വസ്തുതയാണിത്.

മേൽ വിവരിച്ച കാര്യങ്ങളിൽ നിന്നും, നിർമ്മിക്കപ്പെട്ട
ഒരു വസ്തുവാണ് പ്രപഞ്ചമെന്നും പ്രപഞ്ചാരംഭത്തിന്മേ സമയവ്യവ
സ്ഥ ബാധകമാണെന്നും അത് അനാദ്യന്തമല്ലെന്നും തെളിയുന്നു.
മാതൃമല്ല പ്രപഞ്ചത്തിന്മേ ഒരു സ്രഷ്ടാവുണ്ടെന്നും ആ
സ്രഷ്ടാവ് നന്മനിറഞ്ഞവനും വിവേകപൂർണ്ണനും
സനാതനനും സർവ്വശക്തനും സമഗ്രമായ ഇച്ഛാശ
ക്തിയുടെ ഉടമയും ആണെന്നും നാം ഗ്രഹിക്കുന്നു.

അദ്ധ്യായം 2

ദൈവം ഏകൻ

പ്രപഞ്ചസ്രഷ്ടാവ് ഒരുവൻ മാത്രം. സ്രഷ്ടാക്കൾ അനേക
രാണെങ്കിൽ അവർക്കെങ്ങനെ പൂർണ്ണവും അചഞ്ചലവും
ഏകകണ്ഠവുമായ ഇച്ഛാകേന്ദ്രം ഉണ്ടാകും? അതു സാധ്യ
മല്ല തീർച്ച. ഒന്നുകിൽ അവർ സാരാംശത്തിലും അതിനോടനുബ

സ്വമായ എല്ലാറ്റിലും ഏകമാകുന്നു; ഭിന്നതാധിഷ്ഠിതമായി എല്ലാ
 റിഷൻറയും അഭാവം എന്നതാണ് ഇതിൽ നിന്നും ഗ്രഹിക്കേ
 ണ്ടത്; അതായത് അനേകത്വം ഇല്ലാതാക്കി ഏകത്വത്തെ സ്ഥിരീ
 കരിക്കുന്നു എന്ന് സാരം. ദൃഷ്ടാന്തമായി കറുപ്പു നിറത്തെ എടു
 ക്കുക: എല്ലാപരിഗണനയിലും ഒരേപോലെയുള്ളും തിരിച്ചറി
 യാൻ വയ്യാത്തതുമായ രണ്ടു കറുപ്പുനിറങ്ങൾ അവയുടെ അസ്തിത്വ
 വും സാരാംശവും ഒന്നുതന്നെ; എന്നാൽ അവയോടനുബന്ധപ്പെട്ട
 മറ്റൊരും ഭിന്നമാണ് എന്നു വരികിൽ ആ രണ്ടു കറുപ്പുനിറങ്ങൾ
 വ്യത്യസ്തവും പരസ്പരം നാശഹേതുക്കളും ആയിരിക്കും.

ഭിന്നിച്ചു നില്ക്കുന്ന രണ്ടു സ്രഷ്ടാക്കൾക്ക് ഏക അസ്തിത്വം ഉ
 ണ്ടാവില്ല. മാത്രമല്ല, പൂർണ്ണ നിറത്തെ ഒരു സ്രഷ്ടിയും അവരിൽ
 നിന്നുത്ഭവിക്കാൻ സാധ്യവുമല്ല. മറ്റൊരു വിധത്തിൽ പറഞ്ഞാൽ
 ഓരോരുത്തർക്കും അവരവരുടെ കൂട്ടുകാരിൽ നിന്നും തങ്ങളെ വേർ
 തിരിച്ചറിയുന്നതിന് തക്ക ഭിന്നമായ ഗുണവിശേഷങ്ങൾ ഉണ്ടെ
 കിൽ അവരുടെ സാരാംശത്തിൽ അവർ ഏകരായിരുന്നാൽ
 പോലും അതിനോടനുബന്ധപ്പെട്ട കാര്യങ്ങളിൽ അവർ ഭിന്നരാ
 യിരിക്കും. ഏകത്വമുള്ള അവരുടെ കാര്യങ്ങളേയും ഭിന്നതയുള്ള
 അവരുടെ കാര്യങ്ങളേയും സംയോജിപ്പിച്ച് ഒരു മിശ്രിതം ഉണ്ടാ
 ക്കുന്നു എന്ന് കരുതുക. അങ്ങനെയൊന്നുകിൽ, ഏതു മിശ്രിതവും
 ഉണ്ടാക്കപ്പെടുന്നതാണെന്നതും സംയോജിപ്പിച്ചുണ്ടാക്കുന്നതിന്
 ഒരൊരം വേണമെന്നുള്ളതും ഏവരും സമ്മതിക്കും.

മേൽ വിവരിച്ചതിന്റെയെല്ലാം സാരം തിരുവെഴുത്തു
 മുഖേന ഇപ്രകാരം സംഗ്രഹിക്കാം:

“യഹോവ നമ്മുടെ ദൈവമാകുന്നു; യഹോവ ഏകൻ തന്നെ;
 (ആവ. 6:4) ആകാശത്തിലോ ഭൂമിയിലോ ദേവന്മാർ എന്ന്
 പേരുള്ളവർ പലർ ഉണ്ടെന്നുവരികിലും പിതാവായ ഏക ദൈ
 വമേ നമുക്കുള്ള; അവൻ സകലത്തിന്നും കാരണഭൂതനും, നാം
 അവന്നായി ജീവിക്കേണ്ടതും ആകുന്നു.” (1 കോരി. 8:5,6)

അദ്ധ്യായം 3

ദൈവം ആദ്യന്തരഹിതൻ

അസ്തിത്വമുള്ളതേതും ഒന്നുകിൽ താല്പാലികം അല്ലെങ്കിൽ സനാതനം ആയിരിക്കും. താല്പാലികമായതേതും ഉണ്ടാക്കുന്നതിന് ഒരു കാരണവും അതിനെ ഉണ്ടാക്കിയ ഒരു സ്രഷ്ടാവും ഉണ്ടാകും. സമയവും സ്രഷ്ടാവും സ്വാഭാവികമായും ഏതും നിർമ്മിതമാകുന്നതിന് മുമ്പ് ഉണ്ടായിരിക്കണം ചെയ്യാനല്ലോ സർവ്വത്തിനും കാരണഭൂതന്റെ അസ്തിത്വം കാരണരഹിതമാണ്. എല്ലാം സൃഷ്ടിച്ചവനെ ഉണ്ടാക്കിയ സ്രഷ്ടാവും എന്നാണല്ലോ. ഏത് നിഷ്പക്ഷ മനസ്സും ഇത് സമ്മതിക്കുകയും ഈ ന്യായമായ വിധിയിലെത്തിച്ചേരുകയും ചെയ്യും.

ആകയാൽ സ്രഷ്ടാവും സ്വയം അസ്തിത്വമുള്ളവനാകുന്നു. തന്മൂലം ആദ്യന്തമില്ലാത്തവനും, സമയം എന്ന പ്രതിഭാസത്തിന് അതീതനാകുന്നു. സമയമെന്ന പ്രതിഭാസം ചോലും അവൻ സൃഷ്ടിച്ചിരിക്കുന്നതല്ല. സമയം എന്നത് എന്താണ്? വാനശോഭചലനത്തിന്റെ ഗണനം മാത്രമാണ്. നാം മുൻതെളിയിച്ചതുപോലെ അതിനെല്ലാം കാരണഭൂതൻ സ്രഷ്ടാവും മാത്രമാണ്. ആകയാൽ സ്രഷ്ടാവും സമയപ്രതിഭാസത്തിനതീതനായി ആദ്യന്തമില്ലാത്തവനാകുന്നു. ആദ്യമില്ലാത്തവൻ അന്ത്യവുമുണ്ടാവില്ലല്ലോ. അഥവാ രണ്ടു വരസ്സര വിരുദ്ധങ്ങളായ ആദ്യത്തേയും അന്ത്യത്തേയും തന്നിൽ തന്നെ ഉൾക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവനാണ് അവൻ. ഏറ്റവും മഹത്തായ സത്യം, പ്രകാശം, ജീവൻ എന്നിവയുടെ പൂർണ്ണമായ ഉടമയും അവൻ തന്നെ. ആകയാൽ അവൻ നന്മനിറഞ്ഞവനും സർവ്വജ്ഞനും സർവ്വശക്തനുമായിരിക്കണമെന്നു വ്യക്തം.

അദ്ധ്യായം 4

ദൈവം അപരിഷ്കൃതനായതും

മനസ്സും ഇന്ദ്രിയങ്ങളും ഉപയോഗിച്ചു ഗ്രഹിപ്പാൻ സാധ്യമായ ഒരു മനസ്സിന് ഗ്രഹിക്കുന്നു. ഇന്ദ്രിയം കൊണ്ട് മനസ്സിലാക്കാവുന്നവ അനുഭവിച്ചു സംഭവങ്ങളും പദാർത്ഥങ്ങളുമാണ്.

ആരാധ്യനായ ദൈവം ഒരു പദാർത്ഥമേയല്ല; പദാർത്ഥങ്ങളെല്ലാം നിർമ്മിത മിശ്രിതങ്ങളാണല്ലോ. ഏതു പദാർത്ഥവും സ്ഥലകാലങ്ങൾക്കുധീനവും നിയന്ത്രിത പരിധികളുള്ളതുമാണ്. ആദ്യന്തമില്ലാതെ സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ദൈവം സ്ഥലകാലങ്ങൾക്കും നിയന്ത്രിത പരിധികൾക്കും അതീതനാണ്.

ഒരു അനുഭവിച്ചു സംഭവം ഉണ്ടാകണമെങ്കിൽ അതിന്നടിസ്ഥാനമായ ഭൗതിക പദാർത്ഥവുമുണ്ടായിരിക്കണം. ആകയാൽ ദൈവം ഒരിക്കലും ഒരു അനുഭവിച്ചു സംഭവമാകുന്നില്ലെന്ന് ധരിക്കുക.

മനസ്സ് കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുന്നതെങ്ങനെ? വസ്തുനിഷ്ഠമായ കാര്യങ്ങളെ എത്തിപ്പിടിക്കുന്നതിന് മനസ്സിനെ വലിച്ചു നീട്ടി അവയുടെ പരിമാണ പരിധിയിലേക്കെത്തിച്ചുകൊണ്ട് തിരിച്ചറിവിന്റെ വിദ്യുക്ത ഉപയോഗിച്ചാണ് കാര്യങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കുന്നത്. വസ്തുനിഷ്ഠമായ കാര്യങ്ങൾക്ക് പരിധിയുണ്ടെന്ന് പെട്ടെന്ന് നമുക്കറിയാം; ആദ്യന്തമില്ലാതെ സ്വയംഭവമായ ദൈവത്തിന്റെ പ്രകൃതിക്ക് പരിധികളും പരിമാണങ്ങളും വ്യതിരിക്തമാണ്.

മനസ്സിന് അതിന്റെ അതിർത്തിയിൽ അതിനെ നിയന്ത്രിക്കുക.

ച്ചു നിർമ്മാൻ കഴിവില്ലാതെ വരികയോ അഥവാ മനസ്സു എത്ര വലിയ അളവുകളോളം വലിച്ചു നീട്ടിയാലും ലക്ഷ്യത്തിലേക്കു എന്താൻ കഴിയാത്ത സ്ഥിതി ഉണ്ടാവുകയോ ചെയ്താൽ കായ്കങ്ങൾ അപരിശോധനമാകും. ഗ്രഹിപ്പാൻ സാധ്യമല്ലാത്തവയാകും. അതിർത്തികളും അളവുകളും സ്വയംഭൂമായ ദൈവപ്രകൃതിക്കു പൂർണ്ണമായും അന്യമാണ്. അളവുകൾക്കും അതിർത്തികൾക്കും അതീതനാണ് ദൈവം. ആകയാൽ ദൈവാസ്തിത്വത്തെയാഴിച്ചു ദൈവപ്രകൃതിയെ എത്തിപ്പിടിപ്പാൻ മർത്യമനസ്സിനു സാധ്യമല്ല തന്നെ.

ഒരു തത്വശാസ്ത്രജ്ഞൻ ഇപ്രകാരം പ്രാർത്ഥിക്കാറു പതിവുണ്ടത്രേ:

“എന്റെ ആത്മാവിന്റെ ചലനത്തിനു കാരണഭൂതനായ ജഗന്നിന്ദ്രന്ദ്രാവൈ! എന്നെ ചരിപ്പിക്കുന്ന അങ്ങേ പരമാണുവിന്റെ സാരാംശത്തെ ഗ്രഹിപ്പാൻ എനിക്കു വരും നല്ലതല്ലേ! ആ സാരാംശം എന്താണെന്നും എതുപോലെയുള്ളതാണെന്നും എനിക്കറിയാൻ വയ്യല്ലോ. അവിടുത്തെ ആസ്തിത്വം കഴിച്ചു അങ്ങേ ജ്ഞാനപരമാണുവിലെ സാരാംശത്തിന്റെ വിശദമായ ആകൃതിയും പ്രകൃതിയും ഗ്രഹിപ്പാൻ മർത്യമനസ്സിനു സാധ്യമല്ലെന്നതിൽ ആശ്ചര്യംകൊടുകയല്ലാതെ ഞാൻ എന്തുചെയ്യും!”

ദൈവത്തെ സംബന്ധിച്ചു അവൻ അഭ്യൂഹം, അഭ്യോമൻ, പരിമാണരഹിതൻ, പരിണാമരഹിതൻ എന്നൊക്കെ പറയുമ്പോൾ ദൈവം എന്താകുന്നുവെന്നല്ല അവൻ എന്താകുന്നില്ലായെന്നുള്ളതാണ് വിവരിക്കുന്നതു എന്നു മനസ്സിലാക്കുക.

ആരാധ്യമായ ദൈവപ്രകൃതിയെ പരിശുദ്ധത്വത്തോടുകൂടി തിരുസഭ ഏറ്റവും പറയുന്നതു്, “ദേഹി” “ജ്ഞാനം” “ജീവൻ” എന്നിവയുടെ ദ്രഷ്ടാന്തമാണിത്. ഈ ദ്രഷ്ടാന്തത്തിലുള്ള സഹഗുണവിശേഷങ്ങൾ ത്രീ ഏകമായിരിക്കുന്നതുവോലേ ത്രീഏക ദൈവം വാഴ്ന്നുപ്പെടുന്നു.

സർവ്വത്തിന്റെയും കാരണഭൂതനും ആദ്യനുമായ ദൈവത്തെ “പിതാവു്” (ജനയിതാവു്) എന്നു് തിരുസഭ വിളിക്കുന്നു. ഇവിടെ, പിതാവിന്റെ സ്ഥാനത്തു് ദ്രഷ്ടാന്തത്തിലെ ദേഹിയെ കണക്കാക്കാം. പിതാവിനാൽ (ദേഹിയാൽ) ജനിപ്പിച്ചവനാരോ അവൻ പുത്രൻ. പുത്രൻ മുഖാന്തിരം സർവ്വവും സൃഷ്ടിക്കപ്പെടുകയും നിർമ്മിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തയാൽ പുത്രന്റെ സ്ഥാനത്തു് ദ്രഷ്ടാന്തത്തിലെ “ജ്ഞാനം” തെ തിരുസഭ കണക്കാക്കുന്നു. അനന്യനും ദൈവത്തിൽ നിന്നു് പുറപ്പെടുന്നവനുമായ പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ സ്ഥാനത്തു് ദ്രഷ്ടാന്തത്തിലെ “ജീവനെ” തിരുസഭ കണക്കാക്കുന്നു.

ശുദ്ധ പരിശുദ്ധിയുള്ളവനാരോ അവൻ പരിണാമരഹിതനാണു് എന്നു് സുസമ്മതരായ തിരുവെഴുത്തു് വ്യാഖ്യാതാക്കൾ പ്രഖ്യാപിച്ചിരിക്കുന്നു. സെബ്ദിയുടെ മകനായ വി. യോഹന്നാൻ ശ്രീഹ അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നതു് ശ്രദ്ധിക്കുക.

“ആദിയിൽ വചനം ഉണ്ടായിരുന്നു.” (യോഹ 1:1)

“ജീവൻ മനുഷ്യരുടെ പ്രകാശമാകുന്നു” (യോഹ 1:4)

മനുഷ്യനിൽ, ദേഹി, വചനം, ജീവൻ എന്നീ ഉത്തമമായ ഞങ്ങളുടെ നിക്ഷപ്തമായിരിക്കുന്ന രീതിയെ നോക്കുക. ദേഹി, വചനം, ജീവൻ അവ മൂന്നല്ല ഒന്നായി-ത്രീഏകമായി-നാം കാണുന്നു. അതായതു് ത്രീത്വത്തിൽ ഏകത്വം; ഏകത്വത്തിൽ ത്രീത്വം. ദൈവത്തിന്റെ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട പാത്രമായ വി. പൌലുസു് ശ്രീഹായും ഒരു ദ്രഷ്ടാന്തം ഉപയോഗിച്ചു് പരിശുദ്ധ

ത്രീത്വരഹസ്യത്തെ വ്യാഖ്യാനിച്ചു" വിശദീകരിപ്പാൻ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. വൃത്താകാരവസ്തു, പ്രകാശം, മുട് എന്നീ ഗുണത്രയങ്ങൾ ഉള്ള സൂര്യനെയാണ് അദ്ദേഹം ദ്രഷ്ടാന്തമാക്കിയിരിക്കുന്നത്:

"പുത്രൻ ദൈവത്തിന്റെ തേജസ്സിൽ പ്രഭയും അവന്റെ ജീവന്റെ അർത്ഥസമ്പുഷ്ടമായ രൂപവുമാകുന്നു" (എബ്ര 1:3) "ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിയും ദൈവത്തിന്റെ ജ്ഞാനവുമായ മ്ശീഹാ" (1 കോരി 1:24)

ആസ്തിത്വമുള്ളവയെല്ലാം ഒന്നുകിൽ ഒരു യാദൃശ്ചിക സംഭവമോ അതല്ലെങ്കിൽ ഒരു പദാർത്ഥമോ ആയിരിക്കണമല്ലോ. മേൽ വിവരിച്ച ഗുണത്രയങ്ങൾ ഉല്പൃസ്വഭാവമുള്ളവയാകയാൽ "ക്നമ" എന്ന ആരാമായ പദം (ക്നമയെ Hypostasis എന്ന് ഇംഗ്ലീഷിൽ വിവർത്തനം ചെയ്യുന്നുണ്ട്) ഉപയോഗിച്ചു അതഥം വിശദമാക്കാൻ തീരുസഭാപണ്ഡിതന്മാർ ശ്രമിച്ചിട്ടുണ്ട്. യാദൃശ്ചികശക്തിരഹിതമായ വസ്തുഭാവം ആയി "ക്നമ" യെ കണക്കാക്കാവുന്നതാണ്. ഉല്പൃ സ്വഭാവപ്രകൃതിക്ക് ഈ വസ്തുഭാവം (ക്നമ) മാറ്റമുണ്ടാക്കുന്നില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല ബഹുവചനരൂപത്തിന് പ്രസക്തിയില്ലാതാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ദ്രഷ്ടാന്തമായി മുൻ വിവരിച്ച ദേഹി, ജ്ഞാനം, ജീവൻ ഇവയെ നമുക്ക് പരിശോദിക്കാം. ഒരേ സമയത്തു് ദൈവം ദേഹിയും, ജ്ഞാനവും, ജീവനുമുമാകുന്നു. ദൈവം അനുസ്മൃതമായി വൃതിയാനം കൂടാതെ സദാ സൃഷ്ടികർമ്മം നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. ഒരിക്കലും നിറുത്താതെ താൻ മുഖാന്തിരം തന്നിൽ നിന്നു് തന്നെ കാര്യങ്ങൾ പുരോഗമിക്കുന്നതിനു് താൻ സഹായിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇങ്ങനെയൊക്കെയൊന്നെങ്കിലും ഭൗതിക കാര്യങ്ങൾ തന്നിൽ നിന്നു് അനന്തമായി വിദൂരമാണുതാനും; കാരണം, സൃഷ്ടിത സാധനങ്ങളുടെ പ്രകൃതിയും സനാതനമായി നിലനില്ക്കുന്ന ദൈവം പ്രകൃതിയും തമ്മിൽ യഥാർത്ഥമായ യാതൊരു രൂപസാമ്യതയുമില്ല: മാത്രമോ, ഉപമകളൊന്നും തന്നെ സർവ്വഗുണസാമ്യതയിൽ പരിശുദ്ധ ത്രീത്വരഹസ്യത്തോടു് താരതമ്യപ്പെടുത്താ

വന്നതല്ല. ഉപമയോ അതിനാൽ താരതമ്യപ്പെടുത്തുന്നതെന്നോ അതും ഓരോവസ്തുവായിത്തീരുന്നു എന്ന് പരിചിതം? പല താരതമ്യങ്ങളും നാം മേൽവിവരിച്ചുവല്ലോ; എന്നാൽ അവയൊന്നും പൂർണ്ണമല്ലെന്നു. ഒരു വസ്തു അതേ വസ്തുവെക്കൊണ്ട് തന്നെ താരതമ്യപ്പെടുത്തിയാലെ ശരിയാവുകയുള്ളൂ എന്നു ഞങ്ങളിൽ? പരി. ത്രീത്വത്തെ മാറ്റൊന്നാക്കുകയും പരിപൂർണ്ണമായി താരതമ്യപ്പെടുത്താവുന്നതല്ല നിശ്ചയം.

പഴയ നിയമത്തിൽ പരി. ത്രീത്വരഹസ്യത്തെ ഇപ്രകാരം സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു:

“നമുക്കു മനുഷ്യനെ നമ്മുടെ സ്വന്തം രൂപത്തിലും സ്വന്തം സാദൃശ്യത്തിലും സൃഷ്ടിക്കാം” (ഉല്പ 1:26)

ആരാമായ ഭാഷയിൽ ദൈവം അരുളിച്ചെയ്ത ഈ വചനത്തിൽ “ആൺ” എന്ന ആരാമായ അക്ഷരം മൂന്ന് പ്രാവശ്യം ആവർത്തിച്ചിരിക്കുന്നത് പരി. ത്രീത്വത്തെ സംബന്ധിച്ച സൂചനയായി വേദപണ്ഡിതന്മാർ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു.

യേശുവും പ്രവാചകൻ രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന, “പരിശുദ്ധൻ, പരിശുദ്ധൻ, പരിശുദ്ധൻ,” (യെശ. 6:3)

എന്ന് തുടങ്ങുന്ന മാലാഖന്മാരുടെ (സ്രാപ്പന്മാരുടെ) ഗാനത്തിൽ ഏകദൈവത്തെ “പരിശുദ്ധൻ” എന്ന് മൂന്ന് പ്രാവശ്യം ആവർത്തിച്ച് വിശേഷിപ്പിക്കുന്നത് പ്രകൃതിയിൽ ഏകനായ ദൈവത്തിന് മൂന്ന് “കന്മാ” ഉണ്ടെന്നതിന് തെളിവായി തിരുവെഴുത്തു പണ്ഡിതന്മാർ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നു.

സങ്കീർത്തനക്കാരൻ ദാവീദിന്റെ വചനവും ഇക്കാര്യത്തിൽ വളരെയധികം പ്രാധാന്യം അർഹിക്കുന്നു:

“യഹോവായുടെ വചനത്താൽ ആകാശങ്ങൾ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടു; അവയിലെ സകല സൈന്യങ്ങളും അവന്റെ വായിലെ ശ്ലോസത്താലും തന്നെ,”

ഇതും പരിശുദ്ധ ത്രീത്വസുഖനയാണെന്നും വ്യാഖ്യാതാക്കൾക്ക് അഭിലാഷമുണ്ട്. ഇപ്രകാരം പലസുഖനകളും പരിശുദ്ധ ത്രീത്വത്തെ കുറിച്ചുപഴയ നിയമത്തിലും കാണുന്നുണ്ട്.

പരിശുദ്ധ ത്രീത്വവിശ്വാസത്തെ പ്രതി കാമമാലികമായ നമ്മുടെ തിരുസഭയുടെ സത്യത്തിനെതിരെ യഹൂദന്മാരോ ഇതരമതസ്ഥരോ നമ്മെ നിന്ദിക്കുന്നുവെങ്കിൽ അവർ സ്വയം അചകർഷതാ ബോധത്തിലും ചിന്താകഴപ്പത്തിലും ചെട്ടുപോയതുകൊണ്ടാണ് അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നത് എന്ന് വെച്ചു നമുക്ക് സമാശ്വാസിക്കയല്ലാതെ എന്തു ചെയ്യാം!

PART II

സൃഷ്ടി സിദ്ധാന്തം

അദ്ധ്യായം 1

പ്രപഞ്ച സൃഷ്ടിക്രമം

ദൈവത്തെ സംവന്ധിച്ചിടത്തോളം സമയമെന്നത് താൻ ചെയ്ത എന്ത് കർമ്മത്തിനും മുന്നേയുള്ളതാകുന്നു. ദൈവം സൃഷ്ടികർമ്മത്തിന് പുറപ്പെട്ടത് എന്തുകൊണ്ട്? ഒന്നുകിൽ എന്തോ നിർബന്ധം മൂലം, അഥവാ എന്തെങ്കിലും ദൈവവശ്യം മൂലം, അഥവാ നന്മചെയ്യുന്നതിലുള്ള സഹജതാല്പ്യം മൂലം നിർബന്ധമൂലമാണോ? അല്ല നിശ്ചയം, കാരണം, ഏകദൈവമാഴിക്കെ മറ്റൊരാൾ ശക്തികേന്ദ്രവും ദൈവത്തിൽ നിർബന്ധം ചെയ്യുന്നതിനുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്ന് നാം അറിയുക. ദൈവത്തിന്നെന്തെങ്കിലും അത്യാവശ്യം നേരിട്ടു എന്നതുകൊണ്ടാണോ? അല്ല നിശ്ചയം, കാരണം, ദൈവസാരം പരിപൂർണ്ണമായതും ദൈവം എല്ലാറ്റിനും പൂർണ്ണത നല്കുന്നവനും താൻ തന്റെ സാരംശത്തിലോ അതിനോടനുബന്ധപ്പെട്ട ഏതിലെങ്കിലുമോ പൂർണ്ണതക്ക് അഭാവം ന്യൂനതയില്ലാത്തവനും തനിക്ക് എന്തെങ്കിലും കാര്യത്തിൽ ദൈവവശ്യം തോന്നാൻ സാധ്യമല്ലാത്തവനും ആകുന്നു. ദൈവം സഹജമായി സർവ്വനന്മയുടേയും ധർമ്മത്തിന്റേയും ഉറവിടമാകയാൽ താൻ പ്രപഞ്ചസൃഷ്ടി നടത്തിയത് ശുദ്ധസ്നേഹവും നന്മയും മാത്രം കാരണമാണ് എന്ന വസ്തുത ഇതിൽ നിന്നെല്ലാം ന്യായയുക്തമായി നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്.

ആദ്യമായി ദൈവം മാലാകുനാരേയും ആകാശങ്ങളേയും ചതുർധാതുക്കളേയും പ്രകാശത്തേയും നക്ഷത്രഗ്രഹാദികളേയും സൃഷ്ടിച്ചു. പിന്നീട് വൃക്ഷസസ്യലതാദികളും, ഭിന്നവർഗ്ഗങ്ങളിലും വിഭാഗങ്ങളിലുമുള്ള മൃഗങ്ങളും സൃഷ്ടിതമായി. പ്രചഞ്ചത്തെ അതുല്യതകരമായ ഒരാറാമവും മണവാളന്നടുത്ത ഒരു മണവറയും എന്ന പോലെ സർവ്വനന്മകളാലും വിഭ്രാന്തിതമാക്കി സൃഷ്ടിച്ചുലങ്കരിച്ചതിനുശേഷം ആകാശത്തിന്റേയും ഭൂമിയുടേയും അവയിലുള്ള സകല ശക്തിസേനകളുടേയും സൃഷ്ടികർമ്മത്തെ മുഴുമിച്ച ശേഷം ആറാം ദിവസം മനുഷ്യവംശത്തിന്റെ കലപതിയും പ്രഥമ മനുഷ്യനുമായ ആദാമിനെ "തന്റെ സ്വപന്ത രൂപത്തിലും സാദൃശ്യത്തിലും" ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചു. ഇതിന്നു് ശാസ്ത്രീമാരിൽ ആദ്യനും പ്രവാചകന്മാരിൽ പ്രഥമനും ആയ വാഴ്ത്തപ്പെട്ട മോശെ സാക്ഷ്യം വഹിച്ചിരിക്കുന്നു. (ഉല്പ 1:27, 2:1)

മൂന്നു് പ്രത്യേക കാരണങ്ങളാലാണു് ആദാമിനെ "ദൈവത്തിന്റെ രൂപത്തിൽ" സൃഷ്ടിച്ചു എന്നു് സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതു്.

(1) മനുഷ്യനിലുള്ള ആത്മാവിന്റെ സമിതിവിശേഷം - അതിന്റെ പരമാണുത്പാദവും അശരീരീയമായ വസ്തുതയും. ഇതിന്നും പുറമെ ആത്മാവിൽ ലീനമായ മനോവീചി, വചനം, ജീവൽ കർമ്മം എന്നീമൂന്നു് ഘടകങ്ങൾ പരിശുദ്ധ ത്രീത്വത്തിനു് സാദൃശ്യം വഹിക്കുന്നതായി നാം മുമ്പു് കണ്ടുവല്ലോ.

(2) മനുഷ്യനു് സർവ്വത്തിന്മേലും ദൈവം നല്കിയ അധികാരവും (ഉല്പ. 1:26) ആധിപത്യവും മനുസ്വാതന്ത്ര്യവും ദൈവരൂപത്തിന്റെ ഭൂഷ്മാന്തം തന്നെ.

(3) താനുമായുള്ള ഐക്യത്താൽ ദൈവം മനുഷ്യനെ തന്റെ നിവാസാലയമാക്കുകയും ഏവരും തങ്ങളുടെ കാൽമുട്ടുകളെ മടക്കി അവനെ എന്നേക്കും ആരാധിക്കുവാൻ തക്കവണ്ണമുള്ള ഒരു പാത്രമാക്കുകയും (യോഹ. 2:21, എബ്രാ 1:6-9) ചെയ്തതിൽ ദൈവരൂപത്തിന്റെ സാദൃശ്യം കാണുന്നു.

അദ്ധ്യായം 2

ആദ്യമനുഷ്യന്റെ പാപം

ആദാമിനു വിവേചനശക്തി നല്കി ദൈവം സ്വന്തം രൂപത്തിൽ സൃഷ്ടിച്ച ദൈവത്തിന്റെ അതുതകരമായ ആലയവും പ്രപഞ്ചത്തിന്റെ ആധാരവുമാക്കിവെച്ചു. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ വലിയ പ്രപഞ്ചത്തിലെ ഒരു ചെറുപ്രപഞ്ചം തന്നെയാക്കി അവനെ ചമച്ചു. അതിനുശേഷം അവന്റെ ഒരു വാരിയെല്ലു ദൈവം എടുത്ത് അതുകൊണ്ട് ഒരു സ്രീയെ ഉണ്ടാക്കി, അവരെ അവർക്കായി നിയോഗിക്കപ്പെട്ട പരമാനന്ദകരമായ ഏദൻതോട്ടത്തിൽ ആക്കിവെച്ചു. ദൈവം അവരോടു കല്പിച്ചതെന്തെന്നാൽ:

“തോട്ടത്തിലെ സകല വൃക്ഷങ്ങളുടേയും ഫലങ്ങൾ നിങ്ങൾക്കിഷ്ടംപോലെ തിന്നാം. എന്നാൽ നന്മ തിന്മകളെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവിന്റെ വൃക്ഷത്തിന്റെ ഫലം തിന്നരുത്; തിന്നുന്നനാളിൽ നിങ്ങൾ മരിക്കും” (ഉല്പ 2:16-17)

ഇതോടെ ദൈവം മനുഷ്യ മനസ്സിന്റെ സ്വാതന്ത്ര്യം പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ദൈവം അവർക്ക് സ്വാതന്ത്ര്യം നല്കിയതിനാൽ ബലിയിൽ അവന്റെ കല്പനാലംഘനത്തിൽ അവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നത് നീതിയുക്തമാകുമായിരുന്നു. എന്നാൽ അവർ അവരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിൽ ചെയ്ത കല്പനാലംഘനം മൂലം ദൈവത്തിനു ന്യായമായും അവരെ ശിക്ഷിക്കാൻ അർഹത ലഭിച്ചു. തിന്മയിലേക്കുള്ള അവരുടെ പ്രവണത കാരണവും അവരുടെ ആത്മവന്യ മൂലവും ദൈവകല്പനയെ അവർ ധിക്കരിക്കുകയും ചവുട്ടിമെതിക്കുകയും ചെയ്തു. അവരെ വായിച്ച സാത്താൻ അവർക്ക് നല്കിയ ഉപദേശം അവർ സ്വീകരിച്ചു. സ്രഷ്ടാവിന്റെ വിധേയത്വത്തിൽ നിന്നു വിമോചനം നേടുന്ന

തിന്നും തങ്ങൾ സ്വയം ദൈവങ്ങൾ ആകുന്നതിന്നും അവർ ദൈവത്തെ ധിക്കരിച്ചു കല്പന ലംഘിച്ചു. ലംഘനം നിമിത്തം അവർ മരണത്തിനു കടപ്പെട്ടവരായിത്തീർന്നു. മാത്രമല്ല സാത്താനു് അടിമകളാവുകയും അവർ തങ്ങളുടെ മഹത്വത്തിൽ നിന്നു് അന്യരാവുകയും ചെയ്തു. അവർ ലജ്ജ ധരിക്കുന്നതിന്നും മാലാഖന്മാരുടെ കൂട്ടുകെട്ടിൽനിന്നു് വിദ്വരസ്ഥരാകുന്നതിന്നും ശാപഗ്രസ്ഥമായ ഭൂമിയിലേക്കു് തള്ളപ്പെടുന്നതിന്നും ഇതു അവർക്കു കാരണമായി (ഉല്പ. 3:7-19)

ലംഘനത്തിന്റെ അതേ പാതയിൽ കൂടെ അതിവേഗം സഞ്ചരിക്കാൻ തുടങ്ങിയ അവരുടെ മക്കളുടെ കഴുത്തിൽ മരണത്തിന്റെയും സാത്താനുന്റെയും നുകത്തിന്റെ ശക്തി കൂടുതൽ രൂക്ഷമായി. അവർ സ്രഷ്ടാവിനെ വിസ്മരിക്കുകയും അവരുടെ ഹൃദയത്തിലെ കാമേഹരകൾക്കും മനസ്സിലെ സ്വാർത്ഥാഭിലാഷങ്ങൾക്കും അനുസരണമായി നടന്നു് പാപത്തെ സേവിക്കയും വിപ്ലവ വാഞ്ചയെ ശക്തീകരിക്കയും ചെയ്തു.

“അവർ മനം തഴമ്പിച്ചുപോയവരാകയാൽ അത്യുഗ്ര ഹത്തോടെ സകല അശുദ്ധിയും പ്രവർത്തിപ്പാൻ ദുഷ്കാമത്തിനു് തക്കമെത്തന്നെ ഏല്പിച്ചു.” (എഫെ. 4:19)

ഇതു് നിമിത്തം നീതിയുടെ ഖഡ്ഗം ഉണർന്നു. ആയതിനാൽ നോഹയേയും അവനോടു് ചേർന്നുനിന്നവരേയും ദൈവത്തിന്നു പെട്ടകത്തിലേക്കു് നയിക്കേണ്ടിവന്നു. മനുഷ്യമനസ്സിന്റെ മാനസാന്തരത്തെ അഭിലഷിക്കുന്ന ദീർഘക്ഷമയുള്ള ദൈവത്തിന്റെ പ്രത്യാശയുടെ പ്രതീകമായിരുന്നു ഈ പെട്ടകം. ഉണർന്നെഴുന്നേറ്റ നീതിയുടെ ഖഡ്ഗം ജലപ്രളയം മൂലം എല്ലാ മർത്യരേയും നശിപ്പിച്ചു. (ഉല്പ. 7:23) ഇങ്ങനെ മനുഷ്യാതിക്രമങ്ങളിൽ നിന്നു് ഭൂമിയെ ദൈവം സംശുദ്ധമാക്കി. മനുഷ്യസൃഷ്ടിക്കു് ഏകദേശം രണ്ടായിരം

സംവത്സരങ്ങൾക്കുശേഷം ഇപ്രകാരം ദൈവം അന്നത്തെ ക്രൂരസൃഷ്ടിയെ വ്യവസ്ഥിതിക്കു് അന്ത്യം കുറിച്ചു.

അദ്ധ്യായം 3

ന്യായപ്രമാണങ്ങളും പ്രവാചകന്മാരും

നോഹ പെട്ടകത്തിൽ നിന്നു് പുറത്തു് വന്നപ്പോൾ ശൈശവ പ്രായത്തിലുള്ള മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിനു് ഉതകിയ രീതിയിലുള്ള പ്രമാണങ്ങൾ ദൈവം നല്കി. പ്രായേണ മനുഷ്യവർഗ്ഗം വർദ്ധിച്ചുപെരുകി. അവർ ദൈവപ്രമാണങ്ങളെ വിസ്മരിച്ചു. അവരുടെ ഇടയിലുണ്ടായ വീരന്മാരെ അന്ധരിൽ പലരും ആദരിക്കയും അവരുടെ വിഗ്രഹങ്ങളെ ആരാധിക്കയും ചെയ്യുന്നതിനു് അവർ നീതികരണം കാണാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്തു. അതേ സമയം മറ്റു ചിലർ വിനാശകരമായ കൂട്ടുകെട്ടുണ്ടാക്കി ദുരാലോചനകളിൽ ഏർപ്പെട്ടു. അവർ ഒരു ഗോപുരം ചണിതു് ആസ്ഥാനം ഉറപ്പിച്ചു ദൈവത്തിന്നെതിരായി വിപ്ലവം സംഘടിപ്പിക്കുന്നതിനു് ഒരുക്കുകൂട്ടി. ദൈവം തന്റെ കോപത്തിൽ ഇനിയും ഒരു ജലപ്രളയം ഉണ്ടാക്കുകയാണെങ്കിൽപോലും അവരുണ്ടാക്കുന്ന ഗോപുരം അവർക്കു് ഒരു രക്ഷാസങ്കേതമാക്കാമെന്നും തന്മൂലം ദൈവവാദേശത്തെ തോല്പിക്കാമെന്നും അവർ വ്യാമോഹിച്ചു. മാത്രമല്ല തങ്ങളുടെ ഇച്ഛക്കു് വിചരീതമായി ദൈവം എന്തെങ്കിലും കഴി

കൈയാണെങ്കിൽ അവർക്ക് സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് കയറി ദൈവത്തിന്നെതിരെ ഒരു യുദ്ധം നടത്തി ദൈവത്തെ കീഴ്പ്പെടുത്താൻ ഈ ഗോപുരം ഉപയുക്തമാക്കാമെന്നും അവർ കരുതി. കാര്യം മനസ്സിലാക്കിയ ദൈവം അവരുടെ ഭ്രാന്തയെ കിലക്കുകയും അവരെ ഭൂമിയിൽ നാലു പാടും ചിതറിക്കളയും ചെയ്തു. എന്നാൽ അതുകൊണ്ടാണെന്നും അവർ ദൈവത്തോടടുത്തില്ല. അവർ അവരുടെ വിഗ്രഹാരാധന എന്ന പാപത്തിൽ കൂടുതൽ ഉറപ്പുകയും തങ്ങളുടെ മക്കളെ ദുർഭൃതന്മാർക്ക് ബലികൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. അവർ തങ്ങളുടെ സ്രഷ്ടാവിനേക്കാൾ സൃഷ്ടിയെ സേവിക്കയും ആരാധിക്കുകയും ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു.

ദൈവം പിന്നീട് അബ്രാഹാമിനെ തിരഞ്ഞെടുത്തു.
 ഈ അബ്രാഹാം പിതാവിന്റെ സന്തതിയിൽ നിന്നാണ് തനിക്കു വസിക്കുന്നതിനു് നിത്യമായ ഒരു ആലയം തിരഞ്ഞെടുക്കാൻ ദൈവം പ്രസാദിച്ചത്. പരിച്ഛേദനയുടെ നിയമം ദൈവം അബ്രാഹാമിനു് നല്കുകയും അവനുമായി ഒരു ഉഭയസമ്മതത്തിൽ ഏർപ്പെടുകയും ചെയ്തു. (ഉല്പ. 17:10) അവനിൽ നിന്നു് ദൈവവിശ്വാസത്തിന്റേയും ഭക്തിയുടേയും പാതയിൽകൂടെ സഞ്ചരിക്കുന്ന **എബ്രായർ എന്നൊരു വർഗ്ഗം ഉരുത്തിരിഞ്ഞു വന്നു.**

എബ്രായരുടെ അനന്തര തലമുറാപരമ്പരകൾ വഴിയായി ദൈവം നീതിമാന്മാരും നല്ലവരുമായ മനുഷ്യർക്കു ജന്മം നല്കി. അവർ മനുഷ്യകുലത്തെ ദൈവത്തിലേക്ക് തിരിച്ചുകൊണ്ടുപോവാൻ അക്ഷീണ പ്രയത്നം കഴിച്ചു; എങ്കിലും ഫലമുണ്ടായില്ല.

അനന്തരം പ്രവാചകന്മാരുടെ തലവനായ **മോശെയെ ദൈവം തിരഞ്ഞെടുത്തു.** അവനു് മുമ്പു് നില നിന്നിരുന്ന മൂന്നു് സാമൂഹ്യധർമ്മവ്യവസ്ഥകളുടെ കാലങ്ങളിലും ആരേയും

ഏല്പിക്കാതിരുന്ന എഴുതപ്പെട്ട നിയമങ്ങളും പ്രമാണങ്ങളും അവനെ ഏല്പിച്ചു. (പുറ. 20:1-17) മോശെയിലാണ്, യഹൂദന്മാരുടെ ലിഖിതസാമൂഹ്യധർമ്മവ്യവസ്ഥയുടെ കാലഘട്ടത്തിന് ആരംഭം കുറിച്ചത്. പുണ്യജ്ഞാനം ഇനിയും പ്രാപിച്ചിട്ടില്ലാത്ത, ആത്മീയമായി ശൈശവപ്രായത്തിലുള്ളവരെ നടത്തുന്നതിനുള്ള തത്വസംഹിതയായി ന്യായപ്രമാണം (പഴയനിയമം) രൂപാന്തരപ്പെട്ടു. നന്മചെയ്യുന്നവരോടും നന്മചെയ്ത, തിന്മചെയ്യുന്നവരോടും ശത്രുക്കളോടും തിന്മചെയ്ത എന്താണ് ഈ ന്യായപ്രമാണം ഉപദേശിച്ചത്. (ആവ. 23:5-7) മാത്രമോ, ഇസ്രായേലിന്റെ മദ്ധ്യേ സിന്ധോൻ പവ്വതത്തിൽ അഥവാ യെരൂശലേമിൽ അധിവസിക്കുന്ന മനുഷ്യമാതൃകയിൽ അവയവങ്ങളുള്ള ഒരു വ്യക്തിയാണോ ന്യായപ്രമാണം ദൈവത്തെ പ്രതിനിധീകരിച്ചത്. (നങ്കീ 41:10-11) അത് നരകത്തേയോ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തേയോ ചരറിടന്നും പ്രതിപാദിച്ചിരുന്നില്ല. ശാരീരിക ശിക്ഷകളെക്കൊണ്ടിച്ച് ഭീതിജനിപ്പിക്കുക എന്ന രീതിയാണോ ലംഘനക്കാരെ സംബന്ധിച്ച് ന്യായപ്രമാണം അവലംബിച്ചത്. ശത്രുക്കൾക്ക് പുറംകാട്ടുക, (1രാജ 8:27; 2ദിന 2:6,6:18; ആവ. 28:22) പുറജാത കളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ ചിന്നഭിന്നമാകുക (ആവ. 4:27), വാറുച്ച ബാധിക്കുക. (ആവ. 28:21-24), ക്ഷാമം ഓരിദ്ര്യം വന്ധ്യത ഇവ അനുഭവിക്കുക (ആവ.28:38) എന്നിവയായിരുന്നു ന്യായപ്രമാണ ശിക്ഷകൾ. അപ്രകാരംതന്നെ സാമ്പത്തികവും ഭൗതികവുമായ സമ്മാനങ്ങൾ മാത്രമാണോ ന്യായപ്രമാണം നല്ലവർക്കു നൽകിയിരുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങൾ.

മോശെയുടെ പിന്തുടർച്ചക്കാരായ എല്ലാ പ്രവാചകന്മാരും ഈ രീതിയെ സ്ഥിരീകരിക്കുകയാണുണ്ടായത്; ഇതിനുവേണ്ടി അവർ നിരവധി ശിക്ഷകളും മർദ്ദനമുറകളും അനുഭവിക്കേണ്ടിവരികയും ചെയ്തു.

അദ്ധ്യായം 4

മൗശിഹായെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവചനങ്ങൾ

സൂഷ്മയെ പുതുക്കുകയും ലോകത്തിന് രക്ഷ നല്കുകയും (എഫ. 1:7-10) ചെയ്ത മൗശിഹായെക്കുറിച്ച് എല്ലാ വി. ദീർഘദർശിമാരും പ്രവചിച്ചിരുന്നു. ദീർഘദർശിമാരിൽ മഹാനായ 6 പേരുടെ പ്രവചനങ്ങൾ സാക്ഷ്യത്തിനായി ചുരുക്കത്തിൽ ഇവിടെ പ്രതിപാദിക്കാം.

യാക്കോബ് എന്ന് മരണമുളള ഇസ്രായേൽ പ്രവാചകന്മാരുടെ പിതാവാണ്. അദ്ദേഹം ഇപ്രകാരം പ്രവചിച്ചിരിക്കുന്നു:

“അവകാശമുള്ളവൻ വരുവോളം ചെങ്കോൽ (രാജാവ്)യുടെ ഇടയിൽ നിന്നും രാജദണ്ഡം അവന്റെ കാലുകളുടെ ഇടയിൽ നിന്നും നീങ്ങിപ്പോകയില്ല. ജാതികളുടെ അനുസരണം അവനോടു ആകും.” (ഉല്പ. 49:10-11)

തുടർന്ന് ആ അദ്ധ്യായത്തിൽ ബാക്കിഭാഗവും മൗശിഹായെക്കുറിച്ചുള്ള പ്രവചനം തന്നെ.

മോശെ ഇപ്രകാരം അരുളിച്ചെയ്യുന്നു:

“നീങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവ എന്നെപ്പോലെ ഒരു പ്രവാചകനെ നീങ്ങളുടെ മദ്ധ്യേ നീങ്ങളുടെ സഹോദരന്മാരുടെ ഇടയിൽ നിന്ന് എഴുന്നേല്പിച്ചു തരും; അവന്റെ വചനം നീങ്ങൾ കേൾക്കണം. (ആവ. 18:15)

“അവൻ എന്റെ നാമത്തിൽ പറയുന്ന എന്റെ വചനങ്ങൾ യാതൊരുത്തനെയും കേൾക്കാതിരുന്നാൽ അവനോടു ഞാൻ ചോദിക്കും.” (ആവ. 18:19)

“ആ പ്രവാചകന്റെ വാക്കു കേൾക്കാത്ത എവനും ജനത്തിന്റെ ഇടയിൽ നിന്നും മേർദിക്കപ്പെടും”. (അ. പ്ര. 3:23)

ഫരവോന്റെ കൈക്കീഴ് നിന്നും ഇസ്രായേൽ ജനത്തിന്റേ മോചനം നല്കിയതു് ഈ ലോകത്തിന്റെ പ്രഭുവായ സാത്താന്റെ ശക്തിയുടെ അടിമത്തത്തിൽ നിന്നും ലോകത്തിന്റേ മുഴുവൻ രക്ഷ നല്കിയതിന്റെ ഒരു ഓച്ചാന്തമായിരുന്നു. (പുറ. 12:) നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ തിരുശരീര രഹസ്യത്തിന്റെ മുൻകറിയായി ‘മന്ന’ യെ നമുക്കു് ഒർശിക്കാം (പുറ. 16:4, യോഹ. 6:31-34, 49-50) പാരയിൽനിന്നും ഒഴുകിയ വെള്ളം തിരു രക്തത്തിന്റെ ഓച്ചാന്തമായും കണക്കാക്കാം (പുറ. 17:6; 1കോരി 10:4) വിച്ചുള സർപ്പം കർത്താവിന്റെ ജീവൻ നൽകുന്ന സ്ത്രീവയെ ദ്യോതിപ്പിക്കുന്നു. (സംഖ്യ. 21:8-9)

ദാവീദ് തന്റെ സങ്കീർത്തനത്തിൽ കൂടെ മ്ശീഹായെക്കുറിച്ചു് പ്രവചനങ്ങൾ നല്കി:

“ഞാൻ നിനക്കു് ജാതികളെ അവകാശമായും ഭൂമിയുടെ അറ്റങ്ങളെ കൈവശമായും തരും. ഇരുമ്പു കോൽകൊണ്ടു നി അവരെ തകർക്കും; കശവന്റെ പാത്രം പോലെ അവരെ ഉടയ്ക്കും.” (സങ്കീ. 2:8-9)

“ഞങ്ങളുടെ ദൈവമായ യഹോവേ, സർവ്വഭൂമിയിലും നിന്റെ നാമം എത്രയോ മഹത്വപ്പെട്ടതു്.” എന്നു് തുടങ്ങുന്ന സങ്കീർത്തനം മ്ശീഹായെക്കുറിച്ചുള്ളതു് തന്നെ.

“നി എന്റെ വലത്തു് ഭാഗത്തിരിക്ക എന്നു് കർത്താവു എന്റെ കർത്താവിനോടു് അരുളിച്ചെയ്തു്.” (സങ്കീ. 110) ഇതും കർത്താവിനെപ്പറ്റി പാടിയതാണു്.

യേശു പ്രവാചകൻ മ്ശീഹായെ പുണ്യമായി കണ്ടു് പ്രവചിച്ചു:

“കന്യക ഗർഭിണിയായി ഒരു മകനെ പ്രസവിക്കും; അവന്നു് അമ്മാന്തയിൽ (ദൈവം നമ്മാടുമൂടെ) എന്നു് ചേർ വിളിക്കും.” (യെശ. 7:1-4)

“നമുക്കു് ഒരു ശിശു ജനിച്ചിരിക്കുന്നു; നമുക്കു് ഒരു മകൻ നല്ല ഒട്ടിച്ചിരിക്കുന്നു; ആധിപത്യം അവന്റെ തോളിൽ ഇരിക്കും. അവന്നു അതുതമരൂരി, വിരനാം ദൈവം, നിത്യപിതാവു്, സമാധാനത്തിന്റെ പ്രഭു എന്നു് ചേർ വിളിക്കപ്പെടും. അവന്റെ ആധിപത്യത്തിന്റെ വർഷം സമാധാനത്തിന്നും അവസാനം ഉണ്ടാകയില്ല. ദാവീദിന്റെ സിംഹാസനത്തിലും അവന്റെ രാജ്യത്തിലും ഇന്നു മുതൽ എന്നന്നേക്കും അവൻ അതിനെ ന്യായത്തോടും നിതിയോടും കൂടെ സ്ഥാപിച്ചു നിലനിൽക്കും” (യെശ. 9:6-7)

ചീണ്ടും യെശ. 53:4_അവസാനം വരെയും:

“സാക്ഷാൽ നമ്മുടെ രോഗങ്ങളെ അവൻ വഹിച്ചു;.....
.....എണ്ണപ്പെടുകയും ചെയ്തയാൽ തന്നെ”

സെഖയ്യാവു് ഇപ്രകാരം പ്രവചിച്ചിരിക്കുന്നു:

“സിയോൻ പുത്രിയേ, ഉച്ചത്തിൽ ലോഷിച്ചാനന്ദിക്ക; യെരൂശലേം പുത്രിയേ, ആപ്പിടുക; ഇതാ നിന്റെ രാജാവു് നിന്റെ അടുക്കൽ വരുന്നു; അവൻ നിതിമാനും ജയശാലിയും താഴ്മയുള്ളവനും ആയി കഴുതപ്പറത്തും പെൺകഴുതയുടെ കുട്ടിയായ ചെറു കഴുതപ്പറത്തും കയറി വരുന്നു.” (സെഖ. 9:9)

ദാനിയേലിന്റെ പ്രവചനം: കർത്താവിന്റെ പ്രത്യക്ഷ

തക്കു് മുമ്പുള്ള 70 ആഴ്ചവട്ടത്തെപ്പറ്റി പ്രതിപാദിച്ചശേഷം ദാനിയേൽ പറഞ്ഞതാ:

“62 ആഴ്ചവട്ടം കഴിഞ്ഞിട്ടു് മൂന്നാം (അഭിഷിക്തൻ) മേരദിക്കപ്പെടും; അവന്നു ആരും ഇല്ലെന്നു വരും, പിന്നെ വരുവാനിരിക്കുന്ന പ്രഭുവിന്റെ പടലജനം നഗരത്തേയും വി. മന്ദിരത്തേയും നശിപ്പിക്കും. അവന്റെ അവസാനം ഒരു പ്രളയത്തോടെ ആയിരിക്കും; അവസാനത്തോളം യുദ്ധമുണ്ടാകും; ശൂന്യങ്ങളും നിണ്ണായിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. അവൻ ഒരു ആഴ്ചവട്ടത്തേക്കു പലരോടും നിയമത്തെ കുറിക്കാക്കും. ആഴ്ചവട്ടത്തിന്റെ മദ്ധ്യേ അവൻ ഹനന

യാഗവും ഭോജനയാഗവും നിർത്തലാക്കിക്കളയും; ദേഹകൃതകളുടെ ചിറകിന്മേൽ ശൂന്യമാക്കുന്നവൻ വരും; നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന സമാപ്തിയോളം ശൂന്യമാക്കുന്നവന്റെ മേൽ കോപം ചൊരിയും." (ഭാനി. 9:26-27)

“അവന്റെ വസ്ത്രം ഹിമം പോലെ വെളുത്തതും അവന്റെ തലമുടി നിർമ്മലമായ ആട്ടുരോമം പോലെയും അവന്റെ സിംഹാസനം അഗ്നിജ്വാലയും അവന്റെ രഥചക്രങ്ങൾ കത്തുന്ന തീയും ആയിരുന്നു.” (ഭാനി. 7:9)

“ മനുഷ്യ പുത്രനോട് സദൃശനായ ഒരുത്തൻ ആകാശ മേഘങ്ങളോടെ വരുന്നത് കണ്ടു; അവൻ വയോധികന്റെ അടുക്കൽ ചെന്നു; അവർ അവനെ അവന്റെ മുഖിൽ അടുത്തു വരമാറാക്കി; സകല വംശങ്ങളും ജാതികളും ഭാഷക്കാരും അവനെ സേവിക്കേണ്ടതിന്നു അവന്നു ആധിപത്യവും മഹത്വവും രാജത്വവും ലഭിച്ചു; അവന്റെ ആധിപത്യം നീങ്ങിപ്പോകാത്ത നിത്യാധിപത്യവും അവന്റെ രാജത്വം നശിച്ചു പോകാത്തതും ആകുന്നു,” (ഭാനി. 7:13,14)

PART III

ക്രിസ്തീയ ധർമ്മ
വ്യവസ്ഥ

അദ്ധ്യായം 1

മ്ശീഹായുടെ ആഗമനവും അവന്റെ
ദൈവത്വ മനുഷ്യത്വ ഐക്യത്തെ
സംബന്ധിച്ച സിദ്ധാന്തവും

‘നീതി’ എന്നത് ഒരു സാമൂഹിക നന്മയാകുന്നു. മറ്റുള്ളവർ തനിക്കു ചെയ്യേണം എന്ന് മനുഷ്യൻ ഇച്ഛിക്കുന്നത് അവൻ മറ്റുള്ളവർക്കും ചെയ്യേണം എന്നുള്ളതും മറ്റുള്ളവർ തന്നോടു ചെയ്യാൻ പാടില്ലെന്ന് താൻ കരുതുന്നവ അവൻ മറ്റുള്ളവരോടും ചെയ്യരുത് എന്നുള്ളതും നീതിയുടെ യുക്തമായ അവകാശം മാത്രമാണ്. മ്ശീഹാ രക്ഷകൻ അരുളിച്ചെയ്തു:

“മനുഷ്യൻ നിങ്ങൾക്കു ചെയ്യേണം എന്നു നിങ്ങൾ ഇച്ഛിക്കുന്നതൊക്കെയും നിങ്ങൾ അവർക്കു ചെയ്യിൻ; ന്യായപ്രമാണവും പ്രവാചകന്മാരും ഇതു തന്നെ.” (മത്താ. 7:12; ലൂക്കാ. 6:31)

മനുഷ്യൻ രക്ഷിക്കപ്പെടുന്നതിനും ദൈവിക കല്പനകളെ പിന്തുടരുന്നതിനും വിശുദ്ധങ്ങളെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിനും പ്രേരണനല്കി സത്യത്തിന്റെ പരിപൂർണ്ണജ്ഞാനം അവനു കാണിച്ചു മനുഷ്യ ജീ

വിതം നന്മസമ്പുണ്ണമായ ഒരു ക്രമത്തിലേക്കു കൊണ്ടു വരുവാൻ പ്രവാചകന്മാർ പരിശ്രമിച്ചുവെങ്കിലും അതു സാധിതപ്രായമായില്ലെന്ന് നാം മനസ്സിലാക്കേണ്ടതാണ്. മനുഷ്യസ്വഭാവത്തിന്റെ വീണ്ടും ജനനത്തിന് ദൈവം സ്വയം ലോകത്തിൽ പ്രത്യക്ഷമാവുകയല്ലാതെ മറ്റൊരു വേദം വഴിയും ഇല്ലെന്ന നിലയായി. തന്റെ രാജ്യത്തിന്റെ കാര്യങ്ങൾ ശരിയാക്കുന്നതിനും ക്രമപ്പെടുത്തുന്നതിനും രാജ്യത്തിലുള്ളവരുമായി നിരന്നുകൊള്ളുന്നതിനും കൂടെകൂടെ ദൂതന്മാരെ അയച്ചു ഒരു രാജാവിനെപ്പോലെയാണ് ദൈവം പ്രവർത്തിച്ചത്. തന്റെ രാജ്യത്തിലുള്ളവരെ അവരുടെ ബലഹീനത പോക്കി ദൂതന്മാർ മുഖാന്തിരം ഉപദേശം മൂലം ജയിക്കാമെന്ന് ദൈവം കരുതി. പക്ഷെ അത് സാധ്യമായില്ല. ആകയാൽ ദൈവം തന്നെ ഇറങ്ങിവന്നു തന്റെ രാജ്യത്തെ ശരിയായ ക്രമത്തിലാക്കേണ്ടിവന്നു.

ദൈവം തന്റെ പ്രകൃതിയിൽ അദൃശ്യനാകയാൽ (ഇയ്യോ. 23: 3-9; യോഹ. 1:18;5:37, 1തിമ. 1:17;6:16) ഇതിന് പ്രയാസമായി. മാത്രമോ, സ്രഷ്ടാവു തന്റെ യഥാർത്ഥ രൂപത്തിൽ ഇറങ്ങി ഭൂമിയിലെ തന്റെ സൃഷ്ടിയുടെ അടുക്കലേക്ക് വരികയാണെന്നു തന്നെ ചൈക്ക, എന്തുണ്ടാകും? അവന്റെ പ്രഭയുടെ ഉജ്ജ്വലതയാൽ സൃഷ്ടിയെല്ലാം നാശോന്മുഖമാകും തീർച്ച. ആകയാൽ അവൻ ഭൂമിയിലെ തന്റെ നിവാസത്തിന് ഒരു മനുഷ്യനെ തിരഞ്ഞെടുത്തു, ആ മനുഷ്യനെ അവന്റെ വി. ആലയവും നിവാസകേന്ദ്രമാക്കി. (യോഹ. 1:14, 2:21-22, അപ്ര. 17:31 കോലോ. 2:19 എബ്ര. 5:7, 10:5-20 ഫിലി. 2:6-10, അപ്ര. 2:22) ഇപ്രകാരം മർത്യ പ്രകൃതിയിലുള്ള തന്റെ ഒരു സൃഷ്ടിത മകനുമായി തന്റെ ദൈവത്വം ഐക്യം പ്രാപിച്ചു. എങ്ങിനെയുള്ള ഐക്യം? നിത്യമായ ഐക്യം

ദൈവത്വം അറിഞ്ഞു് ചേരാത്ത ഐക്യം (എബ്ര. 13:8) സ്വർഗ്ഗരാജ്യഭരണം, ദൈവാധികാരം, നിത്യ രാജത്വം എന്നിവയിൽ സഹവകുമാരിയായ ഐക്യം. (ഫിലി. 2:9-12) കളങ്കരഹിതവും പരിശുദ്ധവും ആയ ഒരു മുത്തിന്മേൽ സൂര്യപ്രകാശം വീഴുമ്പോൾ ജ്വലിച്ചു പ്രകാശിക്കുന്നപോലെ ദൈവ മനുഷ്യ ഐക്യത്താൽ മനുഷ്യപ്രകൃതി ദൈവത്വത്തിന്റെ സാരാംശത്താൽ ഉജ്ജ്വലമായി. **ഉജ്ജ്വല സൂര്യനെപ്പോലെ തന്നെ മുത്തും ആയിത്തീർന്നു.** പ്രകാശം ആവഹിച്ച മുത്തിന്റെ പ്രകൃതിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കാഴ്ചശക്തിയെ ബാധിക്കുമാറ് അതിന്റെ പ്രകാശധാരണിയും ഉജ്ജ്വലതയും പ്രകടമായി. പ്രകാശധാരണി പകർന്ന സൂര്യന്റെ പ്രകൃതിക്ക് ആയതിന്റെ ഇഴുറ്റുപ്രവർത്തനം മൂലം യാതൊരു പരിണാമവും സംഭവിച്ചതുമില്ല.

വീണ്ടും, **മനസ്സിന്റെ അടിത്തട്ടിൽ ഒളിഞ്ഞു് കിടന്നിരുന്ന വചനം മനസ്സിന്റെത്തന്നെ അനുമതിയോടെ രചിതമായ വചനമായി തീർന്നു.** ഒരു സ്ഥലത്തുനിന്നു് മറ്റൊരുസ്ഥലത്തേക്കു് സാഹിത്യ വിനിമയം നടത്തുന്നതുപോലെയാണിതു്. ഇതിൽ സാഹിത്യത്തിന്റെ ഉത്ഭവസ്ഥാനമായ മനസ്സിനു് സ്ഥലമാറ്റം സംഭവിക്കുന്നില്ലെന്നതു് പ്രത്യേകം ഓർക്കുക.

ദൈവമനസ്സിന്റെ പ്രാതിനിധ്യം വഴിയായി പിതാവാകുന്ന ദൈവത്തിന്റെ "വചനം" നമ്മിലെ മനുഷ്യനുമായി ഐക്യം പ്രാപിച്ചു് പിതാവായ ദൈവത്തിന്റെ സാരാംശത്തിൽ നിന്നു് വേർപിരിഞ്ഞു് പോരാതെ നമ്മുടെ ഈ ലോകത്തിലേക്കു് പ്രത്യേകരൂപം പ്രാപിച്ചു ഇറങ്ങിവന്നു. (യോഹാ. 10:30-38, 12:45; 14:7-10; 11:

7; 1:14; എബ്രാ. 5:7; 10:5) “വചനം ജഡമായിത്തീർന്നു നമ്മുടെ ഇടയിൽ വാസം ചെയ്തു.” (യോഹ. 1:4; ഗലാ. 3:13; 2 കോരി. 5:21) മേലെഴുതിയ വചനത്തിന്റെ അർത്ഥം വെളിവാക്കിക്കിട്ടുന്നതിനു് അതിഭക്തനും പരിശുദ്ധനുമായ ഒരു മനുഷ്യൻ ഏറെ വർഷങ്ങൾ ദൈവവുമായുള്ള സംസർഗ്ഗത്തിലും പ്രാർത്ഥനയിലും കഴിച്ച കൂട്ടി അവസാനം സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നു് അവനു് ഇപ്രകാരം ഒരു മറുപടി ലഭിച്ചു ‘ജഡം’ എന്ന പദത്തോടു് ആയിത്തീർന്നു എന്നു് ചേർക്കുകയും ‘വചനം’ എന്ന പദത്തോടു് വാസം ചെയ്തു എന്നു് ചേർക്കുകയും ചെയ്താൽ അർത്ഥം സംരക്ഷിതമായിരിക്കും.”

അദ്ധ്യായം 2

മ്ശീഹായുടെ കാലഘട്ടം

“കർത്താവു നിന്നോടുകൂടെ, സ്ത്രീകളിൽ നി വാഴ്ത്തപ്പെട്ടവൻ.”
(ലൂക്ക. 1:28)

വി. കന്യകയോടുള്ള മാലാഖയുടെ ഈ വന്ദന വചനത്തോടെ മ്ശീഹായുടെ കാലഘട്ടം ആരംഭിക്കുന്നു. സംശയലേശമെന്യേ ഈ വന്ദനത്തോടൊത്ത് അതേനിമിഷത്തിൽ മനുഷ്യ സ്വീജം കൂടാതെ വി. കന്യകയുടെ ഗർഭപാത്രത്തിൽ ‘ദൈവം’ ‘വചനമായ ദൈവ’വുമായി ഐക്യം പ്രാപിച്ചു അവനെ ഉൽവാക്കി. (മത്താ. 1:20, ലൂക്ക. 1:34-35) ഉടവായ് വന്നു് “അത്യുന്നതൻ” എന്നു് പേർവിളിച്ചു. (ലൂക്ക: 1.32) അവന്റെ ജനനത്തിങ്കൽ ദൈവം അതുഭൂതാടയാളങ്ങൾ ചെയ്തു. (മത്താ. 2 12

ലോകത്തിലെങ്ങും ആനന്ദം അലതല്ലി. (ലൂക്ക.2:10,11,14,31, 32) അവന്നു് അപാരമായ ജ്ഞാനവും കൃപയും വളർച്ചയും നല്കി. (ലൂക്ക. 2:40-52) അവന്നു മുപ്പതു് വയസ്സോളം പ്രായമായപ്പോൾ (ലൂക്ക 3:23) തിബർത്യാസ് കൈസരരുടെ 15-ാം വർഷത്തിൽ (ലൂക്ക 3:1-9) അലക്സാണ്ടരുടെ 341-ാം ആണ്ടിൽ വി. യോഹന്നാൻ മാംദാനയുടെ മാമോദീമക്കായി അവൻ സ്വയം വിധേയനായി. (മത്താ 3:13) അവന്റെ പരിശുദ്ധിയെപ്പ്രതി ജലത്താലുള്ള മാമോദീമയുടെ ആവശ്യം ഉണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും (മത്താ. 3:14-15) സർവ്വത്തിലും അവൻ നമുക്കു് ഒരു മാതൃകയും സാദൃശ്യവും ആകേണ്ടതിനു് അപ്രകാരം ചെയ്തു. (പത്രോ. 1:15-16) അവൻ ഉപവസിക്കുകയും നമ്മോടു ഉപവസിച്ചാൻ ആവശ്യപ്പെടുകയും ചെയ്തു. (മത്താ. 4:2, 6:16-18, 9:15; ലൂക്ക. 5:35; മത്താ. 11:1-14; 17:21; 6:5-13) അവൻ പ്രാർത്ഥിക്കുകയും നമ്മെ പ്രാർത്ഥിപ്പാൻ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. അവൻ തന്നെത്താൻ താഴ്മയും അപ്രകാരം താഴ്മ ധരിപ്പാൻ നമ്മോടു നിർദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്തു. (മത്താ. 12:19,20 5:39-അ, 11:29-30; യോഹ. 13:14, 15; ഫിലി. 2:5-8) അവൻ പകുതയോടും അച്ചടക്കത്തോടും കൂടി നന്മപ്രവർത്തികളിൽ ജാഗരിച്ചുരീതിയിൽ നമ്മോടും ചെയ്യുൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. മേൽപ്പറഞ്ഞവ ചെയ്തുകയും ചെയ്യാൻ മറ്റുള്ളവരെ പഠിപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവൻ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ വലിയവൻ എന്ന് വിളിക്കപ്പെടും എന്ന് അവൻ അരുളിച്ചെയ്തു. (മത്താ. 5:19,20) രോഗികളെ സൗഖ്യമാക്കുക, മരിച്ചവരെ ഉയിർപ്പിക്കുക, കരുടന്മാരുടെ കണ്ണുതുറക്കുക, മുടന്തരെ നടക്കുമാറാക്കുക, ഭൂതങ്ങളെ പുറത്താക്കുക, മറ്റുനൂറുകൾക്കിടയിൽ സ്വർഗ്ഗഹസ്യങ്ങളെ വ്യക്തമാക്കുക, എന്നീ വിസ്മയനീയ അത്ഭുതങ്ങളും അടയാളങ്ങളും അവൻ ചെയ്തു. തന്നെത്തരം ഒന്നാം ആദാമിന്റെ ലംഘനത്തെ പ്രതി താൻ തീർക്കേണ്ടതായ കടം വീട്ടുന്നതിനും മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിനെതിരെ നിലനിന്നിരുന്ന ശിക്ഷാവിധി റദ്ദാക്കുന്നതിനും ചൊതുവെയുള്ള ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പി

ന്റെ രഹസ്യം തന്റെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിനാൽ
 വെളിപ്പെടുത്തുന്നതിനുള്ള സമയപരിധിയിലേക്ക് അവൻ
 സമീപിച്ചു. (കൊലോ. 2:14, എഫെ. 2:13-19, 1 കോരി.
 15:3-8, 12-20) പന്തിയോസ് പീലാത്തോസിന്റെ നാളുകളിൽ
 അവൻ കഷ്ടമനുഭവിച്ച ക്രൂശിക്കപ്പെട്ടു. (1തിമോ. 6:13,15) അ
 വൻ മരിച്ചു (അ.പ്ര:1:3,മാത്താ. 28:18- അവസാനം) അടക്ക
 പ്പെട്ടു, എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന പ്രകാരം മൂന്നാം ദിവസം ഉയിർത്തെഴ
 ന്നേറു. (ലൂക്ക 24:50,51) അവന്റെ ഉയിർപ്പിനു ശേഷം പല
 അത്ഭുതങ്ങളും വഴിയായി അവൻ തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കു പ്രത്യക്ഷ
 നായി (മാക്കോ 16:19,20) നാല്പതു ദിവസക്കാലം അവരെ
 പഠിപ്പിച്ചു.

“സ്വപ്നത്തിലും ഭൂമിയിലും സകല അധികാരവും എനിക്കു നല്ക
 ൈപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. എന്റെ പിതാവു എന്നെ അയച്ചതുപോലെ
 ഞാനും നിങ്ങളെ അയക്കുന്നു. ആകയാൽ നിങ്ങൾ പുറപ്പെട്ടു
 പിതാവിന്റേയും പുത്രന്റേയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റേയും നാമ
 ത്തിൽ മാമോദീഥ കൊടുത്തും ഞാൻ നിങ്ങളോടു കല്പിച്ചതു കഴിയ
 യും പ്രമാണിപ്പാൻ തക്കവണ്ണം ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടു സകല ജാ
 തികളേയും ശിഷ്യരാക്കിക്കൊടുവിൻ. ഞാനോ ലോകാവസാ
 നത്തോളം എല്ലാനാളും നിങ്ങളോടുകൂടെ ഉണ്ടു എന്നു അവൻ അ
 രുചിച്ചു.” (മാത്താ. 28:18-അവസാനം)

“അനന്തരം അവൻ അവരെ ബേഥാനിയോളം കൂട്ടി കൊ
 ണ്ടു പോയി കൈ ഉയർത്തി അവരെ അനുഗ്രഹിച്ചു. അവ
 റെ അനുഗ്രഹിക്കയിൽ അവൻ അവരെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞു
 സ്വപ്നാരോഹണം ചെയ്തു. ദൈവത്തിന്റെ വലത്തു ഭാഗ
 ത്തിരുന്നു.” (ലൂക്കാ. 24:50,51.)

“അനന്തരം അവർ പുറപ്പെട്ടു എല്ലാടത്തും പ്രസം
 ഗിച്ചു. കർത്താവു അവരോടുകൂടെ പ്രവർത്തിച്ചും
 അവരാൽ നടന്ന അത്ഭുതങ്ങളാൽ വചനത്തെ
 ഉറപ്പിച്ചും പോന്നു.” (മാക്കോ. 16:20)

ഇതാണ് ക്രിസ്തീയ സഭയുടെ ആരംഭം.

ഇനിവരുന്ന ഭാഗങ്ങളിൽ സഭയുടെ സത്യവിശ്വാസത്തെ പ്രതിപാദിച്ചുറപ്പിക്കാം.

അദ്ധ്യായം 3

ക്രിസ്തു മത സത്യങ്ങൾ

മൂന്നു “കന്തമ”കളിൽ ഒരു ദൈവപ്രകൃതി എന്ന വിശ്വാസമാണ് ക്രിസ്തീയ മതത്തിന്റേത്; (മത്താ-28.3) മുൻ പ്രതിപാദിച്ചതുപോലെ,

എക സത്യദൈവമായ നിന്നേയും നീ അയച്ചിരിക്കുന്ന ഈശോമശിഹായേയും അറിയുന്നതു തന്നെ നിത്യജീവൻ (യോഹ-17:3.)

എന്ന മശിഹായുടെ പ്രഖ്യാപനവും മരിച്ചവരുടെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിൻ വിശ്വാസവും (മത്താ. 22:28-32; ലൂക്ക. 14:4; യോഹ. 5:28-29; എബ്രാ. 6:2) വരുവാനുള്ള ന്യായചിന്തിയും (എബ്രാ. 6:2; അ. പ്ര. 17:31; റോമ. 2:16) പുതുതായി നല്കുന്ന നിത്യജീവനും (യോഹ. 6:68; 17:3) ഈ വിശ്വാസ സത്യത്തിന്റെ ഭാഗങ്ങളാണ്.

ഈ വിശ്വാസ പ്രഖ്യാപനങ്ങളെല്ലാം പൂർണ്ണമായും ആത്മീയവും പരലോകബന്ധിയും ആകുന്നു.

വിവേചനബോധത്തോടു കൂടിയ മനുഷ്യത്തോടുകൂടി ക്രോധം, തത്പരതയോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന എന്നിങ്ങനെ മൂന്നു ശക്തി കേന്ദ്രങ്ങളുണ്ട്. ഇവയുടെ അനുചാരത്തിലുണ്ടാകുന്ന ന്യൂനതയോ ആധിക്യമോ മൂലമാണ് തിരുപ്രവർത്തികളും തെറ്റുകാരങ്ങളും ഉണ്ടാകുന്നത്; ഇവയുടെ മിതവും സമഞ്ജസവുമായ അനുചാരവും സത്യമാതൃയാനവും നമ്മു പ്രവർത്തികൾക്കു ഫലമുണ്ടാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. മനുഷ്യപ്രകൃതിയോട് ബന്ധപ്പെടുത്തി ഈ ശക്തി കേന്ദ്രങ്ങളിൽ ഓരോന്നിനേയും ലക്ഷാക്കി "സുവിശേഷം" ഉപദേശങ്ങൾ നൽകുന്നുണ്ട്.

കാമത്തെ കണക്കിലെടുത്ത് സുവിശേഷം ഇപ്രകാരം പ്രതിപാദിക്കുന്നു:

"സ്രീയെ മോഹിക്കേണ്ടതിന്നു അവളെ നോക്കുന്നവൻ എല്ലാം ഹൃദയം കൊണ്ടു അവളോടു വ്യഭിചാരം ചെയ്യുപോയി." (മത്താ. 5:28)

"നിങ്ങൾ ആകാശത്തിലെ പാവകളെപ്പോലെയും, വനത്തിലെ പുഷ്പങ്ങളെപ്പോലെയും ആയിത്തീരൂവിൻ." (മത്താ. 6:26-28) "നിങ്ങൾ നാളെക്കായി വിചാരപ്പെടരുത്." (മത്താ. 6:34)

ക്രോധത്തെപ്പറ്റി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു:

"നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിപ്പിൻ, നിങ്ങളെ ശപിക്കുന്നവർക്കു വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിപ്പിൻ, നിങ്ങളെ പകർക്കുന്നവർക്കു നന്മചെയ്യിൻ." (മത്താ. 5:44)

തത്പരതയോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന മൂന്നാം കേന്ദ്രത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് ശ്രദ്ധിക്കുക:

"ദൈവരാജ്യം നിങ്ങളിൽ തന്നെയുണ്ട്." (ലൂക്ക. 17:21)
ദൈവരാജ്യം നിത്യജീവനാകുന്നു; നിത്യജീവനോ സത്യത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ജ്ഞാനം തന്നെ;

“ഏക സത്യമേവമായ നിന്നേയും നീ അയച്ചിരിക്കുന്ന ഈശോ മൗശിഹായേയും അറിയുന്നതുതന്നെ നിത്യജീവൻ ആകുന്നു.”
(യോഹ. 17:3)

ഇതിനേക്കാൾ ഉന്നതമായ മറ്റൊരു ഏതൊരു തത്വമാണുള്ളത്? അഥവാ ഇതിനേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠവും ഖണ്ഡിതവുമായ മറ്റൊരു സത്യമാണുള്ളത്?

തത്വജ്ഞാനത്തിനു് രണ്ടു വശങ്ങൾ ഉണ്ടു്; ഒന്നു് സിദ്ധാന്തപരവും മറ്റൊതു് പ്രായോഗികപരവുമാകുന്നു. ഇതിനെത്തന്നെ ക്രിസ്തീയ മതസത്യത്തെ രണ്ടായി വിഭജിക്കാവുന്നതാണു്. നാം മുന്പു് പ്രതിപാദിച്ചപോലെ സിദ്ധാന്തപരമായ ക്രിസ്തീയത്വത്തിന്റെ സമാഹാരം ‘സത്യം’ ആണെന്നതിനു് ഇനിയും കൂടുതൽ തെളിവുകൾ നല്കാവുന്നതാണു്. മനുഷ്യാത്മാവിലെ ശക്തികേന്ദ്രങ്ങളെപ്പറ്റി നാം മുന്പു് വിശകലനം ചെയ്തു് തെളിയിച്ചതനുസരിച്ചു് ക്രിസ്തീയത്വത്തിന്റെ പ്രായോഗിക വശത്തിന്റെ സമാഹാരം ‘സൽകർമ്മം’ ആണു്. ഇതിൽ ക്രിസ്തീയത്വം അവകാശപ്പെടുന്നതു മനുഷ്യന്റെ വിചാരനൈർമ്മല്യവും ആത്മപരിശുദ്ധിയും ആകുന്നു. തിന്മക്കു വകരും നന്മ ചെയ്യുക, നമ്മുടെ ശത്രുക്കളെ സ്നേഹിക്കുക, നമ്മെ ശപിക്കുന്നവരെ അനുഗ്രഹിക്കുക എന്നിവ ക്രിസ്തീയത്വത്തിന്റെ പ്രായോഗിക വശത്തിന്റെ ഭാഗങ്ങൾ തന്നെയാണു്.

ലോകത്തിന്റെ പ്രലോഭനങ്ങളെ പരിത്യജിച്ചു് യാതൊരു സ്വാർത്ഥ നിർബ്ബന്ധങ്ങൾക്കും അടിമപ്പെടാതെ മൗശിഹായെക്കു റിച്ചു് എഴുതുകയും പ്രസംഗിക്കുകയും ചെയ്ത ചില മനുഷ്യരിൽ കണ്ട വിശ്വാസവീര്യവും ക്രിസ്തീയ വിശ്വാസ സത്യങ്ങൾ വിശദീകരിച്ചുറപ്പിക്കുന്നതിനു കാരണമായിട്ടുണ്ടു്. ഈ വിശ്വാസ സത്യങ്ങളുടെ വിശദീകരണങ്ങൾ നിരവധി തത്വജ്ഞാനികളും യോഗി

വയ്യാനും രാജാക്കന്മാരും വിവിധ ഭാഷക്കാരായ ജനങ്ങളും സ്വീകരിച്ചു. ഒരുവൻ അവന്റെ പുച്ഛികന്മാരുടെ മതം ഉപേക്ഷിച്ചു മറ്റൊരാളുമതം സ്വീകരിക്കുന്നതിനു് ഒരുത്തന്റെ വിളികേട്ടു് പിൻചെല്ലുന്നു എന്നുവരികിൽ അപ്രകാരം ചെയ്യുന്നതു് ഒന്നുകിൽ ഭയം നിമിത്തം, അല്ലെങ്കിൽ അവന്നു മുന്തിൽവെക്കുന്ന ചില പ്രത്യേക പ്രലോഭനങ്ങൾ കാരണം, അതുമല്ലെങ്കിൽ മതസത്യങ്ങൾക്കു സാക്ഷ്യം നല്കുന്ന ദിവ്യ അത്ഭുതങ്ങളുടേയും അടയാളങ്ങളുടേയും അഗ്രഗണ്യത നിമിത്തം. ക്രിസ്തീയ മതം പിന്തുടരവാൻ പ്രേരകമായ കാരണം ഇവയിൽ ഏതാണു്? ആർക്കെങ്കിലും ഭയമുണ്ടാക്കാൻ തക്കവണ്ണം പാരി. ശ്രീഹന്മാർക്കു് യാതൊരു ശക്തിയോ ആയുധങ്ങളോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല; ആർക്കെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും പ്രത്യേക പ്രലോഭനങ്ങൾ വെച്ചുനീട്ടുന്നതിനു് അവരുടെ പക്കൽ എന്തെങ്കിലും ലോകസമ്പത്തോ, വസ്തുവകകളോ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പിന്നെ എന്തു്? അവർ ചെയ്ത ദിവ്യ അത്ഭുതങ്ങളും അടയാളങ്ങളും നിമിത്തം മാത്രമാണു് ലോകം അവരുടെ മുന്തിൽ നമുശിരസ്സായി അവർ പ്രസംഗിച്ച സത്യങ്ങൾ ശ്രവിച്ചതും പിന്തുടർന്നതും. സ്വന്തഭക്തന്മാർ തൊറിപ്പോകാൻ ഇട പരത്തക്കവണവും ദൈവത്തിന്റെ കൈവേല വഷളാകാൻ കാരണമാകത്തക്കവണവും വ്യാജമനുഷ്യരുടെ കയ്യാൽ ദൈവം അത്ഭുതങ്ങൾ നടത്തുന്നില്ല. ദൈവ ഭക്തരായ അപ്പോസ്തലന്മാർ ഒരിക്കലും വ്യാജം ഉച്ചരിച്ചില്ല; അവർ മുക്തകണ്ഠം സത്യവാന്മാരായി പ്രവർത്തിച്ചു അവരുടെ ലേഖനങ്ങളും ഉപദേശങ്ങളും വഴിയായി നമുക്കു് ലഭിച്ചതും മശിഹായെക്കുറിച്ചു് നാം ഏറ്റുപറയുന്നതും എല്ലാം സത്യം മാത്രമാണെന്നു് ഇതിൽനിന്നു് നമുക്കു് മനസ്സിലാക്കാം. ക്രിസ്തീയ മത തത്വങ്ങൾ നമ്മെ ഏല്പിച്ചിട്ടുള്ളവർ സത്യവാന്മാരായതിനാൽ അവരുടെ വചനങ്ങൾ പരിശോധന

ചെയ്തു തെളിയിക്കപ്പെട്ട പുണ്യസത്യങ്ങളാണെന്നു നമുക്കറിയണം.

അദ്ധ്യായം 4

ഭിന്ന വിശ്വാസ വിഭാഗങ്ങൾ

മ്ശീഹായുടെ ഉദയത്തിന്റെ പ്രകാശം ഉയർന്നെത്തിയപ്പോൾ, അതു സത്യപ്രാസംഗികന്മാർ മൂലം സർവ്വലോകത്തിൽ നിന്നും തെറ്റാകുന്ന അന്ധകാരത്തെ ഭ്രമിപ്പിച്ചു; വിഗ്രഹങ്ങൾ പൂജിക്കുകയും പ്രതിമകളും വാക്സപ്പെട്ട ബിംബങ്ങളും നിശ്ശേഷം മാറിപ്പോയി; ബലികളുടേയും അശുഭ ചടങ്ങുകളുടേയും മാലിന്യത്തിൽ നിന്നും ഭൂമി പരിപാവനമാക്കപ്പെട്ടു. ദ്രുവാസികൾ നന്മയും, വിതുലിയും, ആശ്വാസവും, താഴ്മയും അഭ്യസിച്ചു. വെള്ളം സമുദ്രത്തെ എന്നപോലെ കർത്താവരിജ്ഞാനം ഭൂതലത്തെ ഒന്നാകെ നിറച്ചു. തന്മൂലം സാത്താൻ അസൂയപ്പെട്ടു. അവൻ പിറവിറ്റതു ആദാമിനോടെന്നപോലെ നമ്മോടും ചെയ്യാൻ അവൻ മുതിർന്നു. ധന്യരായ ശ്ലീഹന്മാരും, അവരുടെ അനന്തരഗാമികളും നിദ്രപ്രാപിച്ചതോടെ സാത്താൻ ക്രൈസ്തവരെ പരസ്പരം കലഹിപ്പിച്ചു. അവരുടെ ഇടയിൽ ഭിന്നതയും വിഭാഗീയതയും ഉണ്ടാക്കി. അങ്ങനെ പരസ്പരം കുറ്റപ്പെടുത്തി അന്യോന്യം മരണയോഗ്യരാണെന്നു തീരുമാനിക്കുന്നതിനു ഇടവരത്തക്ക നിലയിൽ മ്ശീഹായുടെ സഭയിൽ എണ്ണമില്ലാത്ത വേദവിപരീതങ്ങൾ അവൻ മുളപ്പിച്ചു.

എത്രയേറെ മതത്യാഗങ്ങളും, വഴക്കുകളും, അശ്രദ്ധതകളുമാണ് ആ
 ക്കാലത്തുണ്ടായതെന്നു മാർ യൂസീബിയസ്സിന്റെ സഭാചരിത്ര
 ത്തിൽ നിന്നു നമുക്ക് ഗ്രഹിക്കാവുന്നതാകുന്നു. ഇക്കാരണത്താൽ ആ
 ഗ്യവാനും മൗശീഹായെ സ്നേഹിക്കുന്നവനുമായ വിശുദ്ധ കുന്ത്യനി
 നോസ് രാജാവിന്റെ പരിശ്രമം മൂലം 318 വിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാ
 രുടെ ഒരു സാമൂഹിക സുൻഹാദോസ് അലക്സാണ്ടറിന്റെ 636-ാം
 വഷ് (എ. ഡി. 325) ത്തിൽ കൂടി. വിറുദ്ധായുടെ ശക്തിയാലും
 ദൈവിക ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നുള്ള തെളിവുകൾ മൂലവും അവർ
 സത്യവിശ്വാസത്തെ നിശ്ചയിക്കയും, വ്യാഖ്യാനിക്കയും വിശദീക
 രിക്കയും, വെളിപ്പെടുത്തിത്തരികയും, ഉറപ്പിക്കയും ചെയ്തു. അവർ
 ശക്തിയേറിയ ന്യായങ്ങളാലും സത്യോപദേശവചനങ്ങളാലും
 എല്ലാ വേദ വിപരീതങ്ങളുടേയും നായകന്മാരേയും തലവന്മാരേയും
 ഒറ്റപ്പെടുത്തി. അഴകിയതും വൃണം നിറഞ്ഞതുമായ അവയവങ്ങളെ
 ഉള്ളപ്പോലെ, മൗശീഹായുടെ ശരീരത്തിൽ നിന്നും അധര മേ
 ടിച്ചുകളകയും ശപിക്കയും ഉണ്ടായി. ഇങ്ങിനെ നാശകരമായ
 സത്യവിരുദ്ധാഭിപ്രായങ്ങളാകുന്ന മാലിന്യത്തിൽ നിന്നും കാഥോ
 ലിക്കാസഭയെ അവർ വിശുദ്ധീകരിച്ചു. തദ്ദേശ സൂയ്യാദം
 മുതൽ സൂയ്യാസ്തമനംവരേയും, ലോകമെങ്ങും ഏകാഭിപ്രായമുള്ള
 ഏക സഭ തുടരുന്നതിന് അടിസ്ഥാനമിട്ടു.

ഏകദേശം 100 വഷ്ത്തിനുശേഷം, അലക്സാന്ദ്രിയ പാത്രി
 യർക്കീസായ കൂറിലോസും, ബോസന്തിയാ പാത്രിയർക്കീസായ
 മാർ നെസ്തോറീസും തമ്മിൽ “വചനമായ ദൈവത്തിന്റെ മനു
 ഷ്യാവതാര” ത്തെക്കുറിച്ചു ഒരു വാഗ്വാദമുണ്ടായിച്ചു. ത്രിത്വാരാധന
 യിൽ ക്രൈസ്തവരുടെ ഇടയിൽ ഭിന്നതയില്ലായിരുന്നു. എല്ലാവരും
 നിഖ്യായിലെ വിശ്വാസത്തെ...ത്രിത്വത്തിനു ഏക സാരംശം,
 ഏക കർത്തൃത്വം, ഏകാധികാരം, ഏക ഇഷ്ടം എന്ന വിശ്വാസ
 ത്തെ...യാണു് സ്വീകരിച്ചിരുന്നതു്. എല്ലാവരും മൗശീഹായെ
 പുണ്യദൈവമെന്നും, പുണ്യമനുഷ്യനെന്നും ഏറ്റവും പറഞ്ഞു. എന്തെ

നാൽ ഇവൻഗാലിസ്ഥനാർ, വിശുദ്ധ പൗലുസ്, 318 വിശുദ്ധ
പിതാക്കന്മാർ എന്നിവർ മൂലം ഇതിനവർ ബാല്യസ്ഥരായി,
ആകയാൽ 5-ാം നൂറ്റാണ്ടിലുത്ഭവിച്ച വാഗ്ദാനം "ഏകമായിരി
ക്കുന്നതിന്റെ രീതി, അതിനനുസരണമായ നാമം" എന്നിവ സം
ബന്ധിച്ചുള്ളതായിരുന്നു.

**വിശുദ്ധ കന്യകയെ 'ദൈവ
ജനനി' എന്നു വിളിക്കേണ്ടതാണ്' എന്നു കൂറി
ല്ലോസ് വാദിച്ചു.** അദ്ദേഹം പത്രോസ് പ്രബന്ധങ്ങൾ എഴുതി.

ദൈവ മനുഷ്യ സംയോജ്യത്തിനുശേഷം ദൈവത്വത്തെയും മനുഷ്യ
ത്വത്തെയും വേർപിരിക്കുന്നവരെ അദ്ദേഹം ശപിച്ചു. ഇതിന്നു്

**മറുപടിയായി "അതുശരിയല്ല" എന്നു നെസ്തോറി
സും വാദിച്ചു.** "ദൈവജനനി" എന്നു് തിരുവെഴുത്തിൽ

ദീപ്തദർശനങ്ങളിലോ, ഋഷിഹന്മാരുടെ ലേഖനങ്ങളിലോ മറ്റോ
ഇല്ല എന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു. "മൗശിഹാ വരും" എന്നു പ്രവാ
ചകന്മാർ പ്രവചിച്ചു. (ദാനി: 9:25) ആരെക്കുറിച്ചു ദീപ്തദർശിമാർ

"അവൻ ലോകത്തിലേക്കു് വരും" എന്നു പറഞ്ഞുവോ അവനു്
ന്നു് മറിയത്തിൽനിന്നു ജനിച്ചവനെന്ന് ഋഷിഹന്മാർ പ്രസംഗിച്ചു

തു്. (മത്താ: 16:16) അവൻ ദൈവമാണെന്നും മനുഷ്യനാണെന്നും
അവർ വ്യക്തമാക്കി. "മനുഷ്യന്റെ ജനനി" എന്നു നാം വിളി

ക്കയാണെങ്കിൽ ശമീശത്തുകാരൻ പോളിനെ (Paul of Sam-
osata) പോലെയും ഗലാത്തിയാക്കാരനായ ഫോട്ടിനോസിനെ

പ്പോലെയും നാം ആയിപ്പോകും; അവർ പറയുന്നതു് "നമ്മുടെ
കർത്താവായ മൗശിഹാ, ദീപ്തദർശിമാരിൽ ഒരുവനെപ്പോലെത്ത

ന്നെ" സാധാരണ ഒരു മനുഷ്യനാകുന്നു എന്നത്രെ. തന്മൂലമാണു്
അവർ മഹറോൻ ചൊല്ലപ്പെട്ടതു്.

അതുപോലെത്തന്നെ കന്യാമറിയത്തെ "ദൈവജനനി" എ
ന്നു പറയണമെങ്കിൽ ശിമോൻ, മെനന്ത്രോസ് എന്നിവരെപ്പോ
ലെ നാമം ഗണിക്കപ്പെടും. അവർ പറയുന്നതു് "ദൈവം മറിയ

ത്തിൽനിന്നും ശരീരമേ എടുത്തിട്ടില്ല; ഉത്തരവിന്റെ വ്യാപനം മൊന്നും, യഥാർത്ഥമായിരുന്നില്ല. അതു കേവലം വ്യാജപ്പെട്ട (തോന്നൽ) മാത്രമായിരുന്നു" എന്നാണ്. തന്മൂലമാണ് അവർക്കു മഹാരോൻ ചൊല്ലപ്പെട്ടത്.

നാം കന്യാമറിയത്തെ "മൗശിഹായുടെ മാതാവ്" എന്നു വിളിക്കുന്നു. അതു ടീംതൊഴിലാളികൾ (ഈ. 9:25) ശ്രീഹന്മാരും (മത്തായി 16:16) നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ട നാമമാകുന്നു. അതു ഏകത്വത്തിന്റെ നിജാവസ്ഥയെ കാണിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

ക്രിസ്റ്റോസ് രചിച്ച പ്രബന്ധങ്ങളിൽ മൗശിഹായുടെ ദൈവത്വത്തെയും മനുഷ്യത്വത്തെയും വേർതിരിക്കുന്നവരെ ശപിക്കുന്നുണ്ട്. തിരുവെഴുത്തുകളെ ശപിക്കുന്നതിന് സമ്മാണിതും. കാരണം യാതൊന്നിനെക്കുറിച്ചാണോ തർക്കം ആ "പർസോപ്പ"യെ (ആളുമാരെ) ടീംതൊഴിലാളികൾ ശ്രീഹന്മാരും, സ്വഭാവങ്ങളായി വേർതിരിച്ചിരുന്നു. പരിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാർ അവരിൽ നിന്നും പഠിച്ചതാണ്. "പുണ്യ ദൈവം" "പുണ്യ മനുഷ്യൻ" "ദൈവത്തിന്റെ സാദൃശ്യം" "ദൈവത്തിന്റെ സാദൃശ്യം" (ഫിലി: 2:6, 7) "ദൈവത്തിന്റെ പുത്രൻ" "മഹോന്നതന്റെ പുത്രൻ" (ലൂക്കോ: 1: 32-35) "ജഡം" "വചനം" (യോഹാ 1:14, എബ്രായ 5:7; 10:5, 20) എന്നിങ്ങനെ നാം മൗശിഹായെ ഏറ്റവും പരയണം എന്നുള്ളതു പരി. പിതാക്കന്മാർ നമ്മേയും പഠിപ്പിച്ചു.

ഇവിടം മുതൽ സഭ വീണ്ടും ഭിന്നിച്ചു. ചിലർ മാർ നെസ്തോറീസിനെ പിൻപെടുന്നു. മറ്റു ചിലർ വക്രബുദ്ധിയോടെ ക്രിസ്റ്റോസിനെ അനുഗമിച്ചു. ഇരുപക്ഷികളും പരസ്പരം ശപിച്ചു. അങ്ങിനെ ഭിന്നത, നാടകത്തൽ, തടവ്, പീഡനം, കലപാതകം എന്നിവയെല്ലാമുണ്ടായി. മുമ്പുണ്ടായ ഇരട്ടശകായ്ക്കളെ അപേക്ഷിച്ചു ഇവ ഇലോം കാരീന്യുമേറിയവയായിരുന്നു എന്ന് സോറിലെ അപ്പിസ്തോപ്പായ മാർ ഇറാനിയൂസ് അദ്ദേഹത്തി

ന്റെ സഭാചരിത്രത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു. കലഹം വർദ്ധിച്ചു. ബഹളം ശക്തിപ്പെട്ടു. മൗശിഹായെ സ്നേഹിക്കുന്ന ശ്രേഷ്ഠനായ മാർ സിയാനോസിന്റെ കാലംവരെ ഈ നില ഇങ്ങനെ തുടർന്നു പോന്നു.

മാർ സിയാനോസിന്റെ ആശ്രമാനുസാരം കൽക്കദോന്യ പട്ടണത്തിൽ 632 വിതാക്കന്മാരുടെ ഒരു സുൻഹാദോസ് കൂടി. ഇരു കക്ഷികളുടേയും വാദങ്ങൾ കേട്ടു പരിശോധിച്ച ഒരു തീരുമാനം ചെയ്യാനും സത്യത്തോടും സാവ്യത്രികമായ സത്യവിശ്വാസത്തോടും ചേർന്നു നില്ക്കാത്തവരെ യെല്ലാം സഭയിൽനിന്നു ബഹിഷ്കരിക്കുവാനും, സഭക്കു മുഴുവനും ഒരേ ഒരു വിശ്വാസമായിരിക്കുവാനും, അദ്ദേഹം ഉത്തരവിട്ടു. ഈ വൈദിക യോഗം മൗശിഹായിൽ "രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങൾ ഉണ്ടു്" എന്ന സത്യവിശ്വാസത്തെയും, അവയിൽ ഓരോന്നിന്റേയും പ്രത്യേക പ്രകൃതങ്ങളേയും സ്ഥിരീകരിച്ചു ഏറ്റുപറഞ്ഞു. "രണ്ടു ഇഷ്ടങ്ങൾ" എന്നുപോലും ആ സുൻഹാദോസ് സാക്ഷീകരിച്ചു. ഇരു സ്വഭാവങ്ങളേയും നശിപ്പിക്കുന്ന ഒരു യോജിപ്പുണ്ടെന്നു വാദിക്കുന്നവരെ ശപിച്ചു ബഹിഷ്കരിച്ചു. ഗ്രീക്കുഭാഷയിൽ "കുറുമ" (Substance) "പർസോപ്പ" (Person) എന്നീ പദങ്ങൾക്കു തമ്മിൽ വ്യത്യാസമില്ല. മൗശിഹായിൽ ഏക "കുറുമ"യും "രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങൾ"ളും എന്നു സുൻഹാദോസ് നിശ്ചയിച്ചു. സുൻഹാദോസ് നിശ്ചയത്തെ അനുക്രമിക്കാത്തവരെ യെല്ലാം അവനവന്റെ സ്ഥാനത്തുനിന്നു നിഷ്കാസനം ചെയ്യുന്നതാണെന്നു ഒരു രാജകീയ വിളമ്പരം പ്രസിദ്ധം ചെയ്തതും ചെയ്തു. ചിലർ നിർബ്ബന്ധം മൂലം സുൻഹാദോസ് നിശ്ചയത്തിന്നു സമ്മതം കൂട്ടി. മറ്റു ചിലർ അവരുടെ നിലപാടിൽ തന്നെ ഉറച്ചു നിന്നു. ഇങ്ങനെ ഇവിടം മുതൽ സഭ മൂന്നു വിഭാഗങ്ങളായിപ്പിരിഞ്ഞു.

1. മ്ശീഹായിൽ ഏക സ്വഭാവവും ഏക കുന്ദമയും. ഈ വിശ്വാസത്തെ ഗുപ്തായക്കാർ, മെസ്രേനൂർ, അബിസീനിയർ എന്നിവർ തങ്ങളുടെ പാത്രീയക്രീസായ കൂറിലോസിൽ നിന്നുള്ള ഉപദേശാനുസാരം മുറുകെ പിടിച്ചിരുന്നു. ഒരു സുറിയാനിക്കാരൻ മല്ലാനായ യാക്കോബ് എന്ന ദേഹം സുറിയാനിക്കാരനുമായ മിസ്രേനൂരനുമായ ഇടയിൽ കൂറിലോസിന്റെ ഈ വിശ്വാസത്തെ സ്ഥിരപ്പെടുത്തുവാൻ അത്യധികം അദ്ധ്വാനിക്കുക കാരണം ഇവരെ "യാക്കോബായക്കാർ" എന്നു വിളിക്കുന്നുണ്ട്.

2. മ്ശീഹായിൽ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളും ഏക കുന്ദമയും. ഇത് മർക്കായക്കാരുടെതാണ്. കാരണം, അതു മർക്കായാൽ (രാജാവിനാൽ) അടിച്ചേല്പിച്ച് ഉറപ്പിക്കപ്പെട്ടതാണ്. ഇതിനെ പരങ്കികൾ (ഗ്രേക്കായി) എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന റോമക്കാരുടെ, റഷ്യക്കാർ, ഏഷ്യക്കാർ, ജോർജിയർ എന്നിങ്ങനെ വടക്കുഭാഗത്തുള്ള എല്ലാ ജാതികളും, അവരുടെ ബന്ധത്തിലുള്ളവരും സ്വീകരിച്ചിരിക്കുന്നു. പരങ്കികൾ ഇപ്പറഞ്ഞ ബാക്കിയുള്ളവരിൽ നിന്നു വ്യത്യസ്തമായിരിക്കുന്നതു, അവർ പരിശുദ്ധാത്മാവു പിതാവിൽനിന്നും പുത്രനിൽ നിന്നും കൂടെ പുറപ്പെടുന്നു എന്നു പറയുന്നതിലും വിശുദ്ധ കുർബ്ബാനക്കു പത്തീറ (പുളിപ്പില്ലാത്ത അപ്പം) ഉപയോഗിക്കുന്നതിലും ആകുന്നു.

മുൻപറഞ്ഞ രണ്ടു കക്ഷികളും കന്യാമറിയത്തെ "ദൈവമാതാവു" എന്നു വിളിക്കുന്നവരാണ്. എന്നാൽ യാക്കോബായക്കാർ 'കളീശ ആലാഹ്' എന്ന സ്തോത്രയത്തോടു (പരിശുദ്ധനായ ദൈവമേ! പരിശുദ്ധനായ ബലവാനേ! പരിശുദ്ധനായ അമർത്യനെ എന്നതിനോടു) "ഞങ്ങൾക്കുവേണ്ടി കുരിശിക്കപ്പെട്ടവനെ ....." എന്നു കൂട്ടിച്ചേർത്തു

3. മ്ശീഹായിൽ രണ്ടു സ്വഭാവം, രണ്ടു കുന്ദമാ, ഏക ഇഷ്ടം, ഏക പുത്രത്വം, ഏകാധി

കാരം എന്ന് മൂന്നാമതൊരു കൂട്ടം. ഇവരെ നെ
 സ്റ്റോറിയന്മാർ എന്നാണ് വിളിച്ചിരുന്നത്. പെര
 സ്സ്യ സഭ അവരുടെ സത്യത്തെ ശ്രീഹന്മാരിൽനിന്ന്, അവർക്കു ലഭി
 ച്ചുപോലെ യാതൊരു വ്യത്യാസവും കൂടാതെ കാത്തുപാലിച്ചു
 പോന്നു. "നെസ്റ്റോറിയൻ" എന്ന് അവരെ അന്യായമായിട്ടാ
 ണ് നാമകരണം ചെയ്തിരിക്കുന്നത്. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ നെ
 സ്റ്റോറീസ് അവരുടെ പാത്രീയർക്കീസ് അല്ലായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തി
 ന്റെ ഭാഷപോലും അവർക്കു പരിചിതമായിരുന്നില്ല എന്നാൽ രണ്ടു
 സ്വഭാവങ്ങൾ, രണ്ടു കുറുമകൾ, ഏക ഇഷ്ടം, ദൈവത്തിന്റെ ഏക
 പുത്രൻ, ഏക മ്ശീഹാ എന്ന്, നെസ്റ്റോറീസ് ഉപദേശിക്കുന്നു
 എന്ന് അറിഞ്ഞപ്പോൾ, അദ്ദേഹം സത്യവിശ്വാസിയായെന്നു
 മനസ്സിലാക്കി. പ്രത്യേകിച്ചും മറിയത്തെ "മ്ശീഹായുടെ മാതാ
 വ്" എന്നാണ് വിളിക്കേണ്ടതെന്ന് അദ്ദേഹം അവർക്കു സാ
 ക്ഷിനല്ലി. പെരസ്സ്യ സഭ ഇതിനെ അനുസരിച്ചു
 വരുന്നവരായിരുന്നതുകൊണ്ടു മാർ നെസ്റ്റോറീസ്
 അവരോടു ചേരുകയാണുണ്ടായതു്. അല്ലാതെ അ
 വർ അദ്ദേഹത്തോടു ചേരുകയല്ല ഉണ്ടായതു്.
 അദ്ദേഹത്തെ അവരും മഹറോൻ ചൊല്ലുന്നമെന്നു നിബ്ബന്ധിച്ചു
 പോൾ, അവർ അതിനു വഴങ്ങിയില്ല. അവർ പറഞ്ഞു: "നെസ്റ്റോ
 റീസിനെ മഹറോൻ ചൊല്ലുന്നതും, തിരുവെഴുത്തുകളേയും, പരി
 ശുദ്ധ ശ്രീഹന്മാരേയും മഹറോൻ ചൊല്ലുന്നതും തമ്മിൽ വ്യത്യാസ
 മില്ല തിരുവെഴുത്തുകളിൽ നിന്നും വി. ശ്രീഹന്മാരിൽ നിന്നുമാ
 ണ്നല്ലാ നാം മുറുകെ പിടിച്ചിരിക്കുന്ന വിശ്വാസം കൈക്കൊണ്ടി
 രിക്കുന്നതു്". ഇക്കാര്യത്തിൽ പെരസ്സ്യ സഭയേയോ മാർ നെ
 സ്റ്റോറീസിനേയോ കുറും വിധിക്കുന്നതു് ന്യായമെന്നോ:

അദ്ധ്യായം 5

സീദാത്ത വിമർശനം

മേൽ പ്രസ്താവിച്ച വിശ്വാസങ്ങളെ അവഗ്രഹനാത്മകമായി നമുക്ക് സമീപിച്ചു ഖണ്ഡിക്കാം

മേലെഴുതിയ വിശ്വാസങ്ങളെ വിവരിച്ചു കാണിച്ചു കഴിഞ്ഞുവല്ലോ. ഇനി അവയെ ചുരുക്കത്തിൽ ഖണ്ഡിക്കുന്നതിനു ശ്രമിക്കാം.

1. മൗശിഹായിൽ ഐക്യത്തിനു ശേഷം “ഏക കുന്ദമയും ഏക സ്വഭാവവും” എന്നു ഏറ്റുപറയുകയാണെങ്കിൽ ഈ ദൈവമനുഷ്യ ഐക്യത്തിൽ മാനുഷിക കുന്ദമയോ, സ്വഭാവമോ നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുമെന്നർത്ഥം; അല്ലെങ്കിൽ ദൈവിക കുന്ദമയോ, സ്വഭാവമോ നഷ്ടപ്പെട്ടിരിക്കുമെന്നർത്ഥം. രണ്ടു നിലക്കും ഇതു നിശ്ചയമായും വിനാശകരമായ വിശ്വാസമാണു്; രക്ഷാകരമല്ല. വണ്ണിക്കാൻ വയ്യാത്ത ഒരു പരിതാപാവസ്ഥയാണു് ഈ വിശ്വാസതത്വം ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്നതു്. കാരണം, മേൽ വിവരിച്ച വ്യാഖ്യാനം സ്വീകരിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ പിന്നീടുള്ള ഏക പോംവഴി മൗശിഹായിലെ ദൈവമനുഷ്യ ഐക്യം ഒരു വെറും കൂടിച്ചേരലും കലരലുമാകുന്നുവെന്നു് സമ്മതിക്കുക എന്നതാണു്. ഇതാണെങ്കിൽ, മൗശിഹായിൽ ദൈവത്വമോ മനുഷ്യത്വമോ രണ്ടും സത്യത്തിൽ നിലനില്ക്കുന്നില്ല; **രണ്ടിന്റേറയും കൂടിയ ഒരു മായംചേർക്കൽ മാത്രം** നിലനില്ക്കുന്നുവെന്നു് നമുക്കു് കാണാൻ പ്രയാസമില്ല

മാർ യോഹന്നാൻ ബർപെങ്കായ യാക്കോബായക്കാരുടെ “കലനുള്ള ഏകത്വത്തെയും” പൌരസ്ത്യ സഭയുടെ

“ചേർന്നുള്ള ഐക്യരൂപത്തെയും” “മൗശീഹാ” എന്ന പദം കർത്താവിനെയും ചുവന്നാലിയും ഉപയോഗിച്ചു അച്ചടിച്ചു കാണിച്ചു.

കലർന്നുള്ള ഐക്യരൂപം (യാക്കോബായക്കാരുടെ):-

“മൗശീഹാ” എന്ന പദം ചുവപ്പും കറുപ്പും നിറങ്ങൾ കലർത്തി അടിച്ചപ്പോൾ ചുവപ്പുമല്ല കറുപ്പുമല്ലാത്ത ഒരു രണ്ടുകെട്ടു നിറമായി തീർന്നു. ഒറ്റ നോട്ടത്തിൽ തന്നെ അത് മായം ചേർക്കലും ആശയക്കുഴപ്പവും പ്രതിബിംബിച്ചു.

ചേർന്നുള്ള ഐക്യരൂപം (ചെത്തരസ്തു സഭയുടെ):-

“മൗശീഹാ” എന്ന പദം ചുവപ്പു മഷിയിൽ വലുതായി അച്ചടിച്ചു അതിനുള്ളിൽ കർത്താ മഷികൊണ്ട് അതേ പദം അടിച്ചു കാണിച്ചപ്പോഴാ രണ്ടു നിറങ്ങളിലും ആ പദം തേജഃവ്യക്തമാകയും ചുവപ്പു കറുപ്പിന്നു ചുറ്റും പ്രകാശിക്കയും ചെയ്തു. അതു മനോഹരമായിരുന്നു. അതിൽ മായം ചേർക്കലോ ആശയക്കുഴപ്പമോ പ്രതിബിംബിച്ചില്ല.

2. ദൈവസ്വഭാവവും അതിന്റെ കുന്ദമയും ഐക്യത്തിനു മുമ്പും പിമ്പും നിർമ്മിതമല്ലാത്ത നിത്യമാവാകുന്നു. എന്നാൽ മനുഷ്യസ്വഭാവവും അതിന്റെ കുന്ദമയും നിർമ്മിതവും താല്ക്കാലികവുമായ ശരീരബന്ധിയാകുന്നു. ഐക്യം മൂലം മൗശീഹായിലുള്ള സ്വഭാവങ്ങളുടേയും കുന്ദമകളുടേയും പ്രത്യേക ലക്ഷണങ്ങളെ മായിച്ചുകളഞ്ഞാൽ, ഒന്നുകിൽ അവയിൽ ഓരോന്നും നിശ്ശേഷനാശ പ്രായമാകും. അഥവാ ‘ദൈവവുമല്ല’ ‘മനുഷ്യനുമല്ല’ എന്ന ഒന്നായി ശേഷിക്കും. ഐക്യം മൂലം മൗശീഹായിലുള്ള സ്വഭാവങ്ങളുടേയും കുന്ദമകളുടേയും പ്രത്യേക ലക്ഷണങ്ങൾ മായിച്ചുകളയാതിരുന്നാൽ “പുത്രൻ” എന്ന ആളിൽ (പർസോപ്പയിൽ) സംയോജിച്ചിരിക്കുന്ന മൗശീഹാ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളും രണ്ടു കുന്ദമകളും ഉള്ളവൻ ആയി ശോഭിക്കും എന്നതു സുവ്യക്തം.

3. മൗശീഹായിലെ ദൈവത്വ മനുഷ്യത്വ സംയോജനത്തിന്റെ ചില തിരുവെഴുത്തു തെളിവുകൾ:

“ചൈതലായ ഈശോ പ്രായത്തിലും ജ്ഞാനത്തിലും കൃപയിലും ദൈവത്തിന്റേയും മനുഷ്യരുടേയും മുമ്പിൽ വളൻ.” (ലൂക്ക:2:52)

എന്നു സുവിശേഷത്തിലും

“.....നിങ്ങളുടേതന്നെ അറിയുംപോലെ ദൈവം അവനെ കൊണ്ടു നിങ്ങളുടെ നടുവിൽ ചെയ്തിച്ച ശക്തികളും അതുതങ്ങളും അടയാളങ്ങളും കൊണ്ടു ദൈവം നിങ്ങളുടേ കാണിച്ചു തന്ന പുരുഷനായി നസറായനായ ഈശോവിനെ ദൈവം തന്റെ സ്ഥിരനിർണ്ണയത്താലും, മുന്നറിവിനാലും എല്ലിച്ച് നിങ്ങളുടേ അവനെ അധർമ്മികളുടെ കയ്യാൽ താഴ്ന്നുവെക്കുന്നു. ദൈവമോ മരണപാശങ്ങളെ അഴിച്ചു അവനെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിച്ചു. മരണം അവനെ പിടിച്ചുവെക്കുന്നതു് അസാധ്യമായിരുന്നു. 'ഞാൻ കർത്താവിനെ എപ്പോഴും എന്റെ മുമ്പിൽ കണ്ടിരിക്കുന്നു. അവൻ എന്റെ വലത്തുഭാഗത്തിരിക്കയാൽ ഞാൻ കലുഷിപ്പോകയില്ല. അതുകൊണ്ടു എന്റെ ഹൃദയം സന്തോഷിച്ചു; എന്റെ ആത്മാവു ആനന്ദിച്ചു; എന്റെ ജഡവും പ്രത്യാശയോടെ വസിക്കും. നീ എന്റെ പ്രാണനെ പാതാളത്തിൽ വിട്ടുകയില്ല. നീന്റെ പരിശുദ്ധനെ ദ്രവത്വം കാണാൻ സമ്മതിക്കുകയുമില്ല. നീ ജീവമാർഗ്ഗങ്ങളെ എന്നോടു് അറിയിച്ചു. നീന്റെ സന്നിധിയിൽ എന്നെ സന്തോഷപൂർണ്ണനാക്കും' എന്നു് ദാവീദു് അവനെക്കുറിച്ചു പറയുന്നുവല്ലോ. സഹോദരന്മാരായ പുരുഷന്മാരേ, ഗോത്രപിതാവായ ദാവീദിനെക്കുറിച്ചു അവൻ മരിച്ചു അടക്കപ്പെട്ടു എന്നു എനിക്കു് ധൈര്യമായി നിങ്ങളോടു പറയാം. അവന്റെ കല്ലറ ഇന്നുവരെ നമ്മുടെ ഇടയിൽ ഉണ്ടല്ലോ. എന്നാൽ അവൻ പ്രവാചകനാകയാൽ ദൈവം അവന്റെ കടിപ്രദേശത്തിന്റെ ഫലത്തിൽനിന്നു് കരുത്തനെ അവന്റെ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുത്തും എന്നു് തന്നോടു സത്യം ചെയ്തറപ്പിച്ചു എന്നു് അറിഞ്ഞിട്ടു് അവനെ പാതാളത്തിൽ വിട്ടുകളഞ്ഞില്ല, അവന്റെ ജഡം ദ്രവത്വം കണ്ടുമില്ല എന്നു് മൗശീഹായുടെ പുനരുത്ഥാനം മുമ്പു കൂട്ടികണ്ടു പ്രസ്താവിച്ചു. ഈ ഈശോവിനെ ദൈവം ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിച്ചു. അതിനു ഞങ്ങൾ എല്ലാവരും സാക്ഷികൾ ആകുന്നു.

അവൻ ദൈവത്തിന്റെ വലത്തുഭാഗത്തേക്ക് ആരോഹണം ചെയ്തു പരിശുദ്ധാത്മാവു എന്ന വാഗ്ദത്തം പിതാവിനോടു് വാങ്ങി; നിങ്ങൾ ഈ കാണുകയും കേൾക്കുകയും ചെയ്യുന്നതു പകർത്തുന്നു. ദാവിദ് സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്തില്ലല്ലോ. എന്നാൽ അവൻ, 'ഞാൻ നിന്റെ ശത്രുക്കളെ നിന്റെ പാദപീഠം ആക്കുവോളം നീ എന്റെ വലത്തു ഭാഗത്തിരിക്ക എന്ന് അരുളിച്ചെയ്തു', എന്നു പറയുന്നു. ആകയാൽ നിങ്ങൾ ക്രിശിച്ച ഈ ഈശോവിനെ തന്നെ ദൈവവും, കുന്താവും മ്ശീഹായുമാക്കി വെച്ചു എന്നു ഇസ്രായേൽ ഗുഹമൊക്കെയും നിശ്ചയമായും അറിഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ."

(അ. പ്ര, 2:22-36)

എന്നു് അപ്പോസ്തോലന്മാരിൽ പ്രധാനിയായ പത്രോസും, "ദൈവം ഒരുവനല്ലോ. ദൈവത്തിന്നും മനുഷ്യന്നും മദ്ധ്യസ്ഥനും ഒരുവൻ; എല്ലാവർക്കും വേണ്ടി മരവിലയായി കൊടുത്ത മനുഷ്യനായ ഈശോമ്ശീഹാ തന്നെ" (1 തിമോ. 2:5-6)

എന്നു് സഭയുടെ ശില്പിയായ പൌലൂസും പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

മേലെഴുതിയ മൂന്നു ഉദ്ധരണികളും ഐക്യത്തിന്നു് ശേഷവും, മ്ശീഹായിൽ രണ്ടു സ്വഭാവങ്ങളും രണ്ടു കുന്ദമകളും ഉണ്ടെന്നു സ്പഷ്ടമായും വെളിവായും ഏറ്റു പറയുന്നു. ഇതിന്നു തിരായി തർക്കിക്കുന്നവൻ സർവ്വസത്യത്തിൽ നിന്നും നശിച്ചു പോയവൻ തന്നെയെന്നു് കണക്കാക്കുക.

അദ്ധ്യായം 6

ദൈവജനനി?

“ദൈവമാതാവു” എന്ന് വി. കന്യക മറിയത്തെ വിളിക്കാമോ?

കന്യക ദൈവമാതാവായതുകൊണ്ട്, ഉല്പ. 1:1; യോഹന്നാൻ 1:1 എബ്ര. 1:10; അ. പ്ര. 17:24; കൊലോസ്യർ 1:16-17 എബ്ര. 11:3; വെളി 4:11; എബ്രായ 3:7-11; അ. പ്ര. 5:3,4 തുടങ്ങിയുള്ള വചനങ്ങളുടെ അർത്ഥമെന്തു്?

പിതാവിനേയും പുത്രനേയും റൂഹാദുഃകദുഃശായേയും ഒന്നായി കാണുന്ന നാമമാണ് “ദൈവം” എന്നതു്. ദൈവമാതാവു് എന്ന് മറിയത്തെ വിളിച്ചാൽ മറിയം പ്രസവിച്ചതു ത്രീത്വത്തെയാണെന്നു ധ്വനി വരും. എന്നാൽ പുത്രനെയാണു് മറിയം പ്രസവിച്ചതു്.

കന്യകമറിയം ദൈവത്തെ പ്രസവിച്ചുവളാണെന്നുകൊണ്ട് അവൾ പ്രസവിച്ചവൻ കഷ്ടമനുഭവിച്ചു, മരിച്ചു, അടക്കപ്പെട്ടു എന്ന് നാലു മൂലകങ്ങൾ സാക്ഷിക്കുന്നു; അവൻ സത്യമായും മരിച്ചു എന്ന് പറയുന്നു. യഥാർത്ഥമായി മരിച്ചവനു് അശേഷം അധികാരം ശേഷിക്കുന്നില്ല. തന്നെ സംബന്ധിക്കാത്തവയുടെ മേലും തന്നെത്തന്നെ ജീവിപ്പിക്കുവാൻ തന്മേലും അവനു അധികാരമില്ല തന്നെ; എന്നന്നേക്കും മൃതാവസ്ഥയിൽതന്നെ അവൻ കിടക്കയും ചെയ്യും. ആ നിലയിൽ അവൻ ഉയിർത്തു് എന്നുപറയുന്നതു് വ്യാജവാക്യം. അവൻ മരിച്ചതു് വാസ്തവമല്ലായിരുന്നു എന്ന് നിങ്ങൾ പറയുന്നുവെങ്കിൽ അവൻ ഉയിർത്തതും അങ്ങനെയല്ലെന്നു പറയാം.

അഥവാ നിങ്ങളുടേയും: അവന്റെ മരണം ഒരു വ്യാജക്കൊച്ചയായി
രണ്ടു എന്ന്. അപ്പോൾ അവൻ ഉയിർത്തും വ്യാജക്കൊച്ചയായിരി
ക്കും. എല്ലാം അവസ്ഥയായി കരുതേണ്ടിവരും. ഇങ്ങനെയാണെ
ങ്കിൽ "മ്ശീഹായോടുകൂടി അവൻ നമ്മെ ഉയിർപ്പിച്ചു" എന്ന്
പറയുന്നതു വ്യർത്ഥമായിവരും. ഉയിർപ്പിന്റെ പ്രത്യംഗം അവ
സ്ഥാവരോ വ്യാജമോ ആയിത്തീരുകയും ചെയ്യും (എഫെ 2:4, 5,6)

**വി. കന്യകമറിയം ദൈവജനനിയാണെങ്കിൽ
മറിയം പ്രസവിച്ചവനെക്കുറിച്ച് 'നീ ജീവനുള്ള
ദൈവത്തിന്റെ പുത്രനായ മ്ശീഹയാകുന്നു'
എന്ന് വി. പത്രോസ് സാക്ഷിച്ചതു എങ്ങിനെ?
നിങ്ങൾ പറയുന്നതുപോലെയാണെങ്കിൽ വി. കന്യകമറിയം
മ്ശീഹായെല്ല, പിന്നെയോ അവന്റെ പിതാവിനേയത്രേ പ്രസ
വിച്ചതു! മ്ശീഹാ കന്യക മറിയത്തിന്റെ മകന്റെ മകനാണോ!
മകനല്ല! വി. മറിയം അവന്റെ പിതാവിന്റെ അമ്മയാണോ
(ദൈവത്തിന്റെ അമ്മ!) മ്ശീഹായുടെ മാതാവ് എവിടെ? 'ദൈ
വജനനി' എന്ന് വിളിക്കുന്നതിന്റെ യുക്തിഹീ
നത ഇവിടെ സ്പഷ്ടമല്ലേ ?**

അദ്ധ്യായം 7

കുറുമകൾ

1. മൗശിഹായിൽ രണ്ടു കുറുമകൾ എന്ന് പൗരസ്ത്യ സഭ ഏറ്റുപറയുന്നതിനാൽ പരി. ത്രീത്വത്തിനു നാലു കുറുമകൾ ആകുമല്ലോ എന്നാണ് എത്രഭാഗത്തിന്റെ വാദം. അതു ശരിയല്ല. പരി. ത്രീത്വത്തിലെ സനാതനനായ പുത്രനായ ദൈവത്തിനു അനന്തമായ ദൈവസ്വഭാവം മാത്രമേ സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ശേഷിക്കൂ. പരി. ത്രീത്വത്തിലെ പുത്രനിൽ രണ്ടു കുറുമകൾ ആരോപിക്കയാണെങ്കിൽ ദൈവത്വം രണ്ടു സ്വഭാവമാക്കി ഭിന്നിപ്പിക്കേണ്ടി വരും. അതു സാധ്യമല്ലല്ലോ.

2. പരി. ത്രീത്വം ആദ്യന്തരഹിതവും സൃഷ്ടിക്കതീതവും, മാനുഷിക കുറുമ നിർമ്മാണവിധേയവും താല്ക്കാലികവുമാണല്ലോ. പിന്നെ എങ്ങനെയാണ് പരി. ത്രീത്വത്തിൽ നാലു കുറുമകൾ എന്നു നിങ്ങൾ എന്നുതീർത്ത്?

3. മൗശിഹാ രണ്ടു പുത്രന്മാർ ആണെങ്കിൽ (പർസോപ്പകളാണെങ്കിൽ) ഈ ആരോപണത്തിനു വാസ്തവത്തിൽ പൗരസ്ത്യ സഭ പാത്രമാകുമായിരുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ പിതാവും, പരി. ശുദ്ധാത്മാവും രണ്ടു പുത്രന്മാരും കൂടി നാലു ആൾക്കാർ (പർസോപ്പകൾ) ആകുമായിരുന്നു. എന്നാൽ പൗരസ്ത്യസഭ ഈ ദൈവദൂഷണത്തെ ഭയപ്പെടുന്നവരാകയാൽ ഏകപുത്രൻ, ഏകമൗശിഹാ, ഏക ആൾ എന്നിങ്ങനെ മാത്രം ഏറ്റുപറയുന്നു. ആകയാൽ പരി. ത്രീത്വത്തിനു മൂന്നു കുറുമകൾ മാത്രം.

അദ്ധ്യായം 8

തിരുസഭ

വി. തിരുനാളുകളും മറ്റും ആചരിക്കുന്നതിൽ പാരി. ശുശ്രൂഷയിൽ പങ്കുചേരുന്നതിനു ഒന്നിച്ചു ചേർന്നു വരുന്ന ഭക്തസംഘത്തെയും വിശ്വാസികളുടെ സമൂഹത്തെയുമാണ് 'സഭ' (Church) എന്ന പദം കൊണ്ട് സാധാരണ അർത്ഥമാക്കുന്നത്. എന്നാൽ **ഭൂമിയിലെ സഭ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ സഭയ്ക്ക് സദൃശമാകുന്നു.** സ്വർഗ്ഗസ്ഥനായ ദൈവത്തെ സേവിക്കുന്നതിനു മാലാകിന്മാരുടെ കമ്പതു് പദവികൾ ഉണ്ട്; ഇവയെ മൂന്ന് വ്യത്യസ്ത സ്ഥാനവിഭാഗങ്ങളായി തരം തിരിച്ചിട്ടുണ്ട്. **ഭൂമിയിലെ സഭയിലും ഇങ്ങനെത്തന്നെ:** പാത്രീയർക്കീസ്, മെത്രാപ്പോലീത്ത, അപ്പിസ്തോപ്പ (ബിഷപ്പ്) എന്നിവർ ക്രോബെ, സ്രാപ്പെ, മോത്വെ എന്നിവരുടേയും അർക്കിഡ്യാക്കോൻ, കോറപ്പിസ്തോപ്പ അഥവാ പിർയാദോത്ത (അപ്പിസ്തോപ്പയുടെ പ്രതിനിധിയായി ഇടവകകളും സന്യാസാശ്രമങ്ങളും മറ്റും സന്ദർശിക്കുന്ന പുരോഹിത ശ്രേഷ്ഠൻ), കശ്ശീശ (സാധാരണ പുരോഹിതൻ) എന്നിവർ ഹൈക്കീലി, ശുൽത്താനി, മാറാവഥ എന്നിവരുടേയും ശമ്മാശ, ഹീപ് പദ്യക്നാ, കാരോയ എന്നിവർ അർക്കോസ്, റബ്ബെമാലക്വീ, മാലാക്വീ എന്നിവരുടേയും സ്ഥാനപദവികൾ അലങ്കരിക്കുന്നു.

'സഭ' എന്ന നാമത്തിന് താഴെ എഴുതുന്ന പ്രാധാന്യം കൂടെയുണ്ടെന്ന് കണക്കിലെടുക്കേണ്ടതാകുന്നു. മ്ശീഹായെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം കല്പകൊണ്ടും ഭക്തീകവസ്തുക്കൾകൊണ്ടും പണിത കെട്ടിടത്തെയല്ല പ്രധാനമായും സഭ അഥവാ പള്ളി (Church) എന്നതുകൊണ്ട് വിവക്ഷിക്കുന്നത്: (അ. പ്ര. 2:47, 5:11, 8:1-3, 9-31) **മ്ശീഹായിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന സമൂഹ സമൂഹത്തെയാണ് സഭ (Church) എന്ന പദത്താൽ മന**

സ്സിലാക്കേണ്ടതു്. ഹൈക്കല്യായേയും മദ്ബഹായേയും ചേർത്തു് പള്ളി എന്നു് ആലങ്കാരികമായി വിളിക്കാറുണ്ടു്. പലപ്പോഴും 'പട്ടണം' എന്ന പദം തിരുവെഴുത്തിൽ ഇപ്രകാരം ആലങ്കാരികമായി ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതു് നിങ്ങൾക്കു കാണാവുന്നതാണു്:

“പട്ടണം മുഴുവൻ ഈശോവിനെ കാണാൻ പുറത്തു് വന്നു.”

'പട്ടണം മുഴുവൻ' എന്നിവിടെ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു് 'പട്ടണത്തിൽ താമസിക്കുന്ന എല്ലാവരും' എന്ന അർത്ഥത്തിലാണു്. അപ്രകാരം

“ഈശോ പട്ടണത്തിലേക്കു പ്രവേശിച്ചു.”

എന്നു് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു് പട്ടണത്തിൽ പണിതിരിക്കുന്ന കെട്ടിട സഞ്ചയങ്ങളുടെ ഉള്ളിലേക്കു് പ്രവേശിച്ചു എന്ന അർത്ഥത്തിലാണു്. ചുരുക്കത്തിൽ 'പട്ടണം' എന്നതു് 'പട്ടണവാസികൾ' 'പട്ടണകെട്ടിടങ്ങൾ' എന്നീ അർത്ഥത്തിൽ ആലങ്കാരികമായി ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെയാണു് 'സഭ' അഥവാ പള്ളി (Church) എന്നപദവും ആലങ്കാരികമായി പലസ്ഥലത്തും ഉപയോഗത്തിലിരിക്കുന്നതെന്നു് നമുക്കു് മനസ്സിലാക്കാം.

മുൻ അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ പ്രതിപാദിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വിഷയം ഇവിടെ സമാപിക്കുന്നു.

PART IV

തിരുസഭയുടെ കൂദാശകൾ

അദ്ധ്യായം 1

കൂദാശകളുടെ സംഖ്യ

തിരുവെഴുത്തുകളുടെ വെളിച്ചത്തിൽ സഭ ഏഴ് കൂദാശകളെ കൊണ്ടോടുന്നു: 1. പൗരോഹിത്യം 2. മാമോദീഥ 3. അഭിഷേകത്തെലം (കർണ്ണ) 4. തിരുശരീരരക്തങ്ങളാകുന്ന വി. കുർബ്ബാന 5. പാപവിമോചനം (ഹുസായ) 6. വിശുദ്ധ പുളിപ്പ് (മൽയ്ക്ക) 7. ജീവൻ നൽകുന്ന സ്ത്രീവാടയാളം.

ജഡലോകത്തിൽ ജീവിക്കും കാലമത്രയും വി. കൂദാശകൾ മനുഷ്യന് അത്യന്താപേക്ഷിതമാണ്. ഏതു മനുഷ്യനും ഈ ലോകത്തിൽ ജാതനാകുന്നതു് ജഡികരായ മാതാപിതാക്കൻമാരിൽ നിന്നാണല്ലോ. എന്നാൽ അവൻ ആത്മീയ പുണ്യതയിലേക്കു് വളരുന്നതു് ദിവ്യപ്രകാശത്തിന്റെ ഉടയവനും സത്യത്തിന്റെ പിതാവുമായ ദൈവത്തിൻമൂലമാകുന്നു; ആത്മീയ പിതാവായ പുരോഹിതൻ വഴി. ഈ പ്രക്രിയയുടെ രീതിയും അതിന്റെ പുണ്യതയും അത്യുന്നതനായ ദൈവത്തിന്റെ ശക്തിയാലും പരിശുദ്ധാത്മാവിനാലുമാണ് അവന്നു് ലഭ്യമാകുന്നതു്. ഇഹത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന മനുഷ്യൻ ഭൗമിക ഭക്ഷണത്താലും പാനീയത്താലും തന്റെ ആരോഗ്യം നിലനിർത്തുന്നു. 'അപ്രകാരം തന്നെ മാമോ

ദീപമൂലം ആത്മീയമായി ജാതനാകുന്ന മനുഷ്യനും ദൈവത്തിലുള്ള നിത്യജീവൻ അഭംഗ്യരും നിലനിർത്തുവാൻ ആത്മീയ ഭക്ഷണവും ദിവ്യപാനീയവും അനുഭവേക്ഷണീയമാണ്.

കാലത്തിന്റെ അവസ്ഥാഭേദത്താലും പുറംപാടുകളുടെ മാലിന്യത്താലും ജഡിക മനുഷ്യന് അസുഖവും രോഗവും പിടിച്ചെടുമ്പോൾ സൗഖ്യം ലഭിക്കുന്നതിനും ആരോഗ്യം വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനും അവൻ ദൈവന്മാരെ സമീപിച്ചു അവരുടെ ആജ്ഞാനുവർത്തിയായിത്തീരുന്നവല്ലോ. അപ്രകാരം തന്നെ ആത്മീയമായി ജനിച്ച മനുഷ്യൻ അധർമ്മിക ജീവിതത്താലും പാപസമ്മർദ്ദത്താലും തിന്മയുടെ പടുകൂഴിയിൽ വീണുപോകുമ്പോൾ അവൻ ആത്മീയ ദൈവന്മാരായ സഭയിലെ പുരോഹിതന്മാരുടെ ആജ്ഞാനുവർത്തിയായി ആത്മീയ സൗഖ്യവും ആരോഗ്യവും വീണ്ടെടുക്കുകയുണ്ടാകുന്നു.

മാമോദീപയാലുള്ള ആത്മീയ ജനനത്തിന് "അഭിഷേക തൈലം (കണ്ണ)" ഉപയോഗിക്കുന്നു. ആത്മീയ ഭക്ഷണമാകുന്ന മ്ശീഹായുടെ തിരുശരീരത്തിൽ "വി. പുളിപ്പ" (മൽക്ക) ചേർക്കുന്നു. ആത്മീയ മക്കളെ അനവരതം സംരക്ഷിക്കുന്നത് "ജീവൻ നല്കുന്ന സ്ത്രീവാടയാളമാണ്" (1കൊരി 1:18) എല്ലാകൂദാശകളും ഈ അടയാളത്താലാണ് മുദ്രയിടപ്പെടുകയും പൂണ്ണമാക്കപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നത്. "വി. പുളിപ്പ" (മൽക്ക) കൈവശം ഇല്ലാത്ത ചില ക്രിസ്തീയചിദാഗങ്ങൾ "വിവാഹ"ത്തെ മ്ശീഹായുടെ കല്പനയനുസരിച്ചുള്ള ഏഴാമത്തെ കൂദാശയായി കണക്കാക്കുന്നുണ്ട്. (ഒരു പ്രത്യേക സ്ഥാനത്തിരിക്കുന്ന ആൾ മരിക്കുമ്പോൾ അഥവാ ഇല്ലാതാകുമ്പോൾ മറ്റൊരാളെ ആ സ്ഥാനത്തേക്ക് ഉയർത്തുന്നത് പോലെയാണ് ഇത്.)

അദ്ധ്യായം 2

കുദാശ 1-വി. പൗരോഹിത്യം

മനുഷ്യനും ദൈവത്തിനും ഇടയിൽ മദ്ധ്യസ്ഥനായി ശുശ്രൂഷ അനുഷ്ഠിക്കുക എന്നതാണ് വി. പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ കാതൽ. (സംഖ്യ 16:17-26; യൂദ 11) തക്കസന്ദർഭങ്ങളിൽ പാപവിമോചനം നല്കുക, ആശീർവാദം കൊടുക്കുക, ദൈവകോപത്തെ നീക്കികളയുക എന്നിവ ഒരു പൗരോഹിത്യന്റെ കടമയാണ് (സംഖ്യ 16:46-അ; അ. പ്ര 5:1-16)

വി. പൗരോഹിത്യത്തെ പഴയതു്, പുതിയതു് ഇങ്ങിനെ രണ്ടായി വിഭജിക്കാവുന്നതാണ്.

- (1) **പഴയതു്**—നൂറായപ്രമാണ വിധേയമായതും എന്നാൽ അപൂണ്ണമായതുമാണ്.
- (2) **പുതിയതു്**—മ്ശീഹായുടെ സഭാകാനോനു് വിധേയമായതും എന്നാൽ പൂണ്ണമായതുമാകുന്നു.

കൈസര്യയുടെ ഫിലിപ്പായിൽ കർത്താവു് പത്രോസു് ശ്രീഹയോടു് പ്രഖ്യാപിച്ച വചനമാണ് **പുതിയ പൗരോഹിത്യത്തെ സംബന്ധിച്ച അടിത്തറ.**

“സ്വപ്തരാജ്യത്തിന്റെ താക്കോൽ നിനക്കു ഞാൻ തരുകുനി ഭൂമിയിൽ കെട്ടുന്നതെല്ലാം സ്വപ്തത്തിലും കെട്ടപ്പെട്ടിരിക്കും. നി ഭൂമിയിൽ അഴിക്കുന്നതെല്ലാം സ്വപ്തത്തിലും അഴിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും” (മത്ത 16:19, 18: 18; യോഹ 20: 23.)

മൗശിഹായുടെ മറ്റൊരു ആജ്ഞ ഈ അടിത്തറയുടെ മേല്പണി വിശദീകരിക്കുന്നു.

“എന്റെ കുഞ്ഞാടുകളെ മേയ്ക്കുക”; “എന്റെ ആടുകളെ മേയ്ക്കുക;”
“എന്റെ കുഞ്ഞാടുകളെ മേയ്ക്കുക” (യോഹ 21:15-17).

ഇതിന്റെ മുഴുവൻ പണിയും പരിപൂർണ്ണതയിലേക്ക് എത്തിക്കുന്നതും കർത്താവു തന്റെ ശിഷ്യന്മാരുടെമേൽ ഉറപ്പിക്കാൻ ചെയ്ത പ്രഖ്യാപനമാണ്:

“പരിപൂർണ്ണമാവിനെ സ്വീകരിക്കുവിൻ. നിങ്ങൾ ആരുടെ യെങ്കിലും പാപങ്ങൾ മോചിച്ചാൽ അവ മോചിക്കപ്പെട്ടവയായിരിക്കും; നിങ്ങൾ ആരുടെയെങ്കിലും പാപങ്ങൾ ബന്ധിച്ചാൽ അവ ബന്ധിക്കപ്പെട്ടവയായിരിക്കും.” (യോഹ 20:22-23).

പഴയ നിയമ പൗരോഹിത്യം ഒരു പ്രത്യേക കാലഘട്ടത്തിലെ ജനതയെ മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നതാണ് (സംഖ്യ 16:40); അത് പൊതുവെയുള്ള മനുഷ്യമനസ്സിനേയും ജീവിതരീതിയേയും ആസ്പദമാക്കിയുള്ള ഒന്നല്ലായിരുന്നു. **പുതിയ നിയമ പൗരോഹിത്യമോ** ഔദ്യോഗിക പിൻതുടർച്ചയുള്ള ഒന്നാണ്. അത് സഭയിൽ നല്കപ്പെടുന്നത് കൈവെപ്പ് മുഖേനയാകുന്നു. (1 തിമോ 4:14, 5:22; തിത്തോ 1:5-അ; എബ്രാ 6:2; അ. പ്ര. 6:6) കൈവെപ്പിനുള്ള സ്ഥാനാർത്ഥിയുടെ ജീവിതചിന്താരീതികളെ സൂക്ഷ്മമായി പരിശോധിച്ചു യോഗ്യതയുള്ളവർക്ക് മാത്രമേ ഈ കൈവെപ്പ് നല്കുകയുള്ളൂ. തിരുവെഴുത്തിൽ ഇപ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

“ആദ്യമേ തന്നെ ഇവർ (കൈവെപ്പിനുള്ള സ്ഥാനാർത്ഥികൾ) സൂക്ഷ്മ പരിശോധനക്ക് വിധേയരാകണം; കുറ്റമറ്റവരെന്നു തെളിയുന്നവർക്കും ഇവർ ശുശ്രൂഷ ഏല്പട്ടെ”. (1 തിമോ 3:1-13; അ. പ്ര. 6:3)

ജ്ഞാനത്തിൽ നിന്നും പുതിയ പൗരോഹിത്യത്തിന്റെ പൂർണ്ണതയും പഴയതിന്റെ അപൂർണ്ണതയും വെളിവാകുന്നുണ്ടല്ലോ.

നീതിമാന്മാരായ പിതാക്കന്മാർക്ക് സ്വഭാവദൃഷ്ടമുള്ള മക്കൾ ജനിക്കുക എന്നത് സംഭാവ്യമാണ്. ഉദാ: കായേൻ, ഹാം, എന്നിവരും ലോത്തിന്റേയും മോശെയുടേയും ഏലിയുടേയും മററും മക്കളും.

സ്വഭാവ വൈഷമ്യമുള്ള പിതാക്കന്മാർക്ക് ശ്രേഷ്ഠസന്താനങ്ങൾ ജനിക്കുക എന്നതും ഉണ്ടാകാവുന്നതാണ്. ഉദാ: മല്ലീസദേക്കും, അബ്രാഹാം മുതലായവർ.

പഴയ നിയമ പൗരോഹിത്യം ഒരു **ദൈവ വസ്തുവായ അഭിഷേകതൈലത്താലാണ്** നല്കപ്പെടുന്നത്. (പുറ 3:22-33, 29:7; ലേവ്യ 8:12). പുതിയ നിയമപൗരോഹിത്യമോ **വി. കൈവെപ്പ് മൂലമുള്ള അഭേദമായ പരിശുദ്ധാത്മാഭിഷേകത്താലാണ്** സാധിക്കുന്നത്. (അ. പ്ര. 2:4, 6: 6; 8:15-18)

പുതിയ നിയമ പൗരോഹിത്യം അഭിലഷിക്കുന്നവരെ യോഗ്യതയുള്ളവരാണോ എന്ന് ശോധന ചെയ്യുന്നതിനുള്ള നിയമങ്ങളെപ്പറ്റി അറിയാനാഗ്രഹിക്കുന്നുവെങ്കിൽ “ആത്മാവിന്റെ ജിഹ്വ”യായ വി. പൗലോസ് ശ്ലീഹായുടെ വചനങ്ങൾ ശ്രദ്ധിക്കുക;

“ആരെങ്കിലും പൗരോഹിത്യം അഭിലഷിക്കുന്നെങ്കിൽ ഉൽകൃഷ്ടമായ ഒരു ജോലിയാണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത് എന്ന് സത്യം തന്നെ. പുരോഹിതൻ ആക്ഷേപത്തിന് അതിതന്നെ ഏക ഭാര്യയുടെ ഭർത്താവും സംയമനം പാലിക്കുന്നവനും വിവേകിയും ബഹുമാന്യനും അതിഥിസൽക്കാരപ്രിയനും യോഗ്യനായ പ്രബോധകനുമായിരിക്കണം. അയാൾ മദ്യപാനിയോ അക്രമവാസനയുള്ളവനോ ആയിരിക്കരുത്. പ്രത്യേക, ശാന്തനും കലഹിക്കാത്തവനും ദ്രവ്യാഗ്രഹമില്ലാ

അവർമായിരിക്കണം. അയാൾ സ്വകൃതമായിട്ടെന്ന് നന്നായി നിയന്ത്രിക്കുന്നവരും സന്താനങ്ങളെ അനുസരണത്തിലും വിനയത്തിലും വളർത്തുന്നവരായിരിക്കണം. എന്തെന്നാൽ സ്വന്തം കൃതങ്ങളെ ഭരിക്കുവാൻ അറിഞ്ഞുകൂടാത്തവൻ ദൈവത്തിന്റെ സഭയെ എങ്ങനെ ഭരിക്കും? അയാൾ നവമായി വിശ്വാസം സ്വീകരിച്ചവൻ ആയിരിക്കട്ടെ. അങ്ങനെയായാൽ അഹങ്കാരം കൊണ്ടു മതിമറന്നു പിശാചിനെപ്പോലെ ശിക്ഷാർഹനായിത്തീർന്നുവരും. കൂടാതെ, അയാൾ പുറത്തുള്ളവർക്കും നല്ല മതിപ്പുള്ളവനായിരിക്കണം. അല്ലെങ്കിൽ, അയാൾ ദുഷ്കീർത്തിയിലും പിശാചിന്റെ കെണിയിലും പെട്ടുപോയെന്നു വരും. അതുപോലെത്തന്നെ ശമാശനാർ കാര്യഗൗരവമുള്ളവരായിരിക്കണം; അസത്യവാദികളോ മദ്യാസക്തികൾ അധീനരോ ഹിനമായ ലാഭേച്ഛയുള്ളവരോ ആയിരിക്കരുത്. അവർ നിർലബ്ധനായിട്ടു കൂടി വിശ്വാസത്തിന്റെ രഹസ്യം സംരക്ഷിക്കുന്നവരായിരിക്കണം. ആദ്യമേ തന്നെ അവർ പരിശോധനയ്ക്കു വിധേയരാകണം. കുറേക്കാലം കൊണ്ടു തെളിയുന്ന പക്ഷം അവർ ശമാശനരായി സ്വേദനം അനുഷ്ഠിക്കട്ടെ." (1 തിമോ 3:1-10).

അദ്ധ്യായം 3

കൂദാശ II - വി. മാമോദീഥ

വെള്ളത്താൽ ശുദ്ധമാക്കപ്പെടുക, വെള്ളത്തിൽ കുഴിച്ചിട്ടുപെട്ടയിരിക്കുക എന്നീ പ്രക്രിയകൾക്കു മാമോദീഥ (സ്നാനം) എന്നു പറയുന്നു. (മത്ത: 3:6-16 മാക്കോ 1:5, യോഹ 3:22-23, അ. പ്ര. 16:13-15, റോമ 6:4-5, കൊലൊ

2:12, തിത്തോ 3:5, 1 പത്രോ 3:21, ഐശ്വ 10:22) വി. മാമോദീമയ്ക്ക് (സ്നാനത്തിന്) അഞ്ചു അവാന്തര വിഭാഗങ്ങൾ ഉണ്ടു്.

1 മാലിന്യം കഴുകിക്കളയുക - എല്ലാ മനുഷ്യരും സാധാരണ ചെയ്യുവാനുള്ള ഒരു കാര്യമാകുന്നു ഇതു്.

2 ന്യായപ്രമാണ ചട്ടങ്ങൾ പ്രകാരമുള്ള കഴുകലുകൾ - ജഡത്തിന്റെ എല്ലാ അശുദ്ധികളും നീക്കി ശുദ്ധ പരിശുദ്ധ ദൈവസന്നിധിയിൽ സ്വയം പരിശുദ്ധിനേടുന്നു എന്ന വിശ്വാസത്താലാണു് ഈ ചട്ടങ്ങൾ അനുവർത്തിക്കുന്നതു്. (ആവ. 23:11, ലേവ്യ 15:5, 17:15-16).

3 യഹൂദ മൂപ്പന്മാരുടെ വാരമ്പര്യങ്ങൾക്കനുസൃതമായ കഴുകലുകൾ - കിടയ്ക്കു, കിണ്ടികിണ്ണങ്ങൾ മുതലായവ വെടിപ്പാക്കൽ; അങ്ങാടിയിൽ നിന്നു് മടങ്ങുമ്പോൾ കളി ചിട്ടല്ലാതെ ഭക്ഷണം കഴിക്കയില്ല എന്നു് തുടങ്ങിയ നിഷ്കരം. (മത്താ 15:2-3, മാർക്കോ 7:3-5, 8).

4 യോഹന്നാൻ മാംദാന നല്ലിയ മാമോദീമ - മാനസാന്തരത്തിന്റേയും പാപമോചനത്തിന്റേയും ജലസ്നാനം. (മത്താ 3:5-12, യോഹ 3:23, അ. പ്ര. 13:24, 19:4)

5 പരിശുദ്ധാത്മാവാൽ നാം സ്വീകരിക്കുന്ന നമ്മുടെ രക്തീകനായ മ്ശീഹ സ്ഥാപിച്ച വി. മാമോദീമ - ഇതിനാൽ നാം ദൈവമക്കളും സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്നു വകാശികളുമായിത്തീരുന്നു. (2 കൊരി 5:14-18, ഗലാ 3:29, 4:4-7, എഫെ. 1:5) മരിച്ചവരിൽ നിന്നുള്ള ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പും, നിത്യജീവനും, കൈകളാലല്ലാത്ത പരിച്ഛേദനയും - അതായതു് ജഡ പാപങ്ങളെ ശരീരത്തിൽനിന്നു് ഉറിഞ്ഞു് കളയുന്ന മ്ശീഹായിലുള്ള പരിച്ഛേദനയും - ഇതു് മൂലം നമുക്കു് ലഭിക്കുന്നു; (റോമ

6:3-23, കൊലൊ 2: 11, 12). ജഡപ്രകാരം പഴയ യിസ്രായേലിൽ അംഗങ്ങളാണെന്ന് കാണിക്കുന്നതിന് ശരീരത്തിൽ നല്കപ്പെടുന്ന പരിപോഷന എപ്രകാരമോ അപ്രകാരം പുതിയ യിസ്രായേൽ - അതായത് നിർണ്ണയപ്രകാരം വിളിക്കപ്പെട്ടവർ - ദൈവമക്കളായത് തീരുന്ന ആത്മീയബന്ധത്തിന്റെ അടയാളവും കിട്ടുന്നു.

“അവനെ (മിശിഹായെ) കൈക്കൊണ്ടു് അവന്റെ നാമത്തിൽ വിശ്വസിക്കുന്ന ഏവർക്കും ദൈവമക്കളാകുവാൻ അവർ അധികാരം കൊടുത്തു്”. എന്നുണ്ടല്ലോ. (യോഹ 1:12).

മാമോദീമയ്ക്കുള്ള വസ്തു ശുദ്ധജലമാണ്.

“ജലത്താലും ആത്മാവിനാലും ജനിച്ചില്ല എങ്കിൽ ദൈവരാജ്യത്തിൽ കടപ്പാൻ ആർക്കും കഴികയില്ല” (യോഹ 3:5, അ. പ്ര. 8:36, 10:47)

വി. മാമോദീമയുടെ രൂപം താഴെ നല്കുന്നു: നമ്മുടെ

രക്ഷകന്റെ വചനം അനുസരിച്ചു്

“പിതാവിന്റെയും പുത്രന്റെയും പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെയും നാമത്തിൽ മാമോദീമ നല്കുന്നു”. (മത്താ 28:29)

ഈ വി. മാമോദീമ മരണത്തിന്റേയും ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിന്റേയും ഭാഷ്യാന്തമാകുന്നു. ഇതിനോട് ബന്ധപ്പെട്ട ഉപവിഭാഗങ്ങളായി രണ്ടു് മാമോദീമകൾ കൂടി ഉണ്ടു്:

1. നമ്മുടെ കർവാവ് തിരുവെഴുത്തിൽ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നതു പോലെ **“രക്തത്താലുള്ള മാമോദീമ:-**

“എന്നിക്കൊരു മാമോദീമ ഏല്പാനുണ്ടു; അതു് കഴിയുവോളം ഞാൻ എത്ര തൈരുങ്ങുന്നു” (ലൂക്ക 12:50)

2. പരിശുദ്ധ പിതാക്കന്മാർ സൂചിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നപോലെ **“കണ്ണനീരിന്റെ മാമോദീമ”** - പ്രത്യക്ഷത്തിൽ ഈ ഉപവിഭാഗങ്ങൾ രണ്ടും മൗശിഹ സ്ഥാപിച്ച മാമോദീമയിൽ അന്തർലീനമാണു്.

അദ്ധ്യായം 4

കൂദാശ III-വി. അഭിഷേക തൈലം.

ശ്ലീഹന്മാരിൽ നിന്നും പാരമ്പര്യമായി സഭയ്ക്ക് ലഭിച്ച ഒരു അമൂല്യനിധിയാണ് * വി. അഭിഷേക തൈലം. (യാക്കോബ്: 5:14; മാർക്കോസ്: 6:13)
 വി. ശ്ലീഹന്മാർതന്നെ കൂദാശ ചെയ്തതും, അവരിൽനിന്നും കൈ

*ഒരു അപൂർവ്വ കൈയെഴുത്തു പുസ്തകമായ ഇസ്രായേൽ
 മെ ഇസ്രായേൽ കൺസർവേഷൻ വ്യാഖ്യാന ഗ്രന്ഥത്തിൽ
 നിന്നുള്ള ഭാഗം:

"വി. യോഹന്നാൻ മാറാറന നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ മാ
 മാദോദീമാവസരത്തിൽ അവിടുത്തെ ദേഹത്തിൽ നിന്നു ഒഴു
 കിയ വെളിച്ചം ഒരു പാത്രത്തിൽ ശേഖരിച്ചിരുന്നു. യോഹ
 ന്നാൻ മാറാറന ഇഹലോകവാസം വെടിയുന്നതിനു മുമ്പ്
 ഈ വെളിച്ചം തന്റെ ശിഷ്യനും സേവദിയുടെ മകനുമായ
 യോഹന്നാൻ ശ്ലീഹയെ ആവശ്യം വരുന്നതുവരെ സൂക്ഷി
 ക്കുന്നതിനു ഏൽപ്പിച്ചു.

പടയാളികളിൽ ഒരുവൻ നമ്മുടെ രക്ഷകന്റെ വിലാ
 വിൽ കൃത്യമായപ്പോൾ രക്തവും വെളിച്ചവും പുറപ്പെട്ടു.
 രക്തത്തെ സഭയിലെ വിശുദ്ധ രഹസ്യമായ തിരുശരീര
 രക്തങ്ങളുടെ അടയാളമായും, വെളിച്ചത്തെ വിശ്വാസിക
 ളുടെ പുനർജീവനനുള്ള അടയാളമായുമാണ് വി.
 യോഹന്നാൻ ശ്ലീഹാ ദർശിച്ചത്. വെളിച്ചവും രക്തവും
 വേർപിരിഞ്ഞിരിക്കുന്നതായി കണ്ടതിനാൽ വി. യോഹന്നാൻ
 ശ്ലീഹ താൻ സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന പെസഹാ അപ്പത്തിൽമേൽ രക്
 തം പുരട്ടുകയും വി. യോഹന്നാൻ മാറാറന ഏൽപ്പിച്ചിരുന്ന
 മാദോദീമാ വെളിച്ചത്തിൽ തിരുവിലാസുറത്തു നിന്നു ഒഴു
 കിയ വെളിച്ചം ചേർക്കുകയും ചെയ്തു.

മാറി ഇന്നേയോളം ദൈവസഭ കാത്തു സൂക്ഷിച്ചു വരുന്നതുകൊണ്ട് ഈ തൈലം.

(1) തിരുവെഴുത്തുകളിൽനിന്നും, (2) പ്രകൃത്യഗുണങ്ങളിൽ നിന്നുമുള്ള അഭിഷേക തൈലത്തിന്റെ ഉപയോഗ ലക്ഷ്യങ്ങളെ നമുക്ക് പഠിക്കാം.

(1) തിരുവെഴുത്തുകളിൽ നിന്നുള്ള പാഠം

പ്രതീകാത്മക ചെറുരോഹിത്യത്തിനും, (പുറ 30:22-30; 29:7; ലോക 1:12) ഭൗമിക രാജ്യത്തിനും, (1 ശമു 10:1; 16:13; 1 രാജ 1:39; 2 രാജ 9:16; 11:12) തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട സ്ഥാനാർത്ഥികൾ ന്യായപ്രമാണാനുസാരം തൈലത്താൽ അഭിഷേചിതരാകണമെന്ന് തിരുവെഴുത്തു പഠിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. അപ്രകാരംതന്നെ ദൈവത്തിനും, സത്യചെറുരോഹിത്യത്തിനും ചേർത്തിരിക്കപ്പെട്ട സ്ഥാനാർത്ഥികൾ മൗലീഹായുടെ സാക്ഷാൽ അഭിഷേകം സഹോദരന്മാരും, (എബ്ര 2:17) സത്യമായ അഭിഷേകം സ്വീകരിച്ചവരുമായിത്തീരേണ്ടതിന്നു വിവിധാത്മമാന പ്രതീകങ്ങളായ വി. അഭിഷേക തൈലത്താൽ അഭിഷേചിതരാകേണ്ടതു് അത്യന്താവേക്ഷിതമാണു്. ദൈവത്തോടുള്ള സംശോഭ്യതയും, ഏകത്വവും മൂലം സ്വർഗ്ഗ

രക്തത്തിന്റെ മാറ്റാദീപ്തി സമയത്തും ക്രിസ്തോദഹണ സമയത്തും ശേഖരിച്ചിരുന്ന വെളുപ്പും സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന പാത്രം കൊണ്ടുവന്നു അതിൽ ശൈത്യം (ഒലീവ് എണ്ണ) ചേർത്ത് വർദ്ധിപ്പിച്ചു. മാറ്റാദീപ്തിയുടെ ആവശ്യത്തിനായി ഈ തിരുശേഖിപ്പിൽ നിന്നു ഓരോ അംശം ഓരോ ശ്ലീഹയും ഭാഗിപ്പെടുത്തു.

ഈ തിരുശേഖിപ്പാകുന്ന അഭിഷേക തൈലം (കർണ്ണ) പറ്റുക്കി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനു് പ്രത്യേകം ശുശ്രൂഷ നിശ്ചയിക്കയും ചെയ്തു."

ലോകാത്മകമായും, സത്യമായും അഭിഷേചിക്കപ്പെട്ടവനാണ് നമ്മുടെ കർത്താവായ മശിഹ.

“ആകയാൽ നിന്റെ ദൈവമായ കർത്താവു നിന്റെ സഹോദരന്മാരേക്കാളും ഉപരിയായി ആനന്ദത്തെലും കൊണ്ടു നിന്നെ അഭിഷേകം ചെയ്തിരിക്കുന്നു”. (സങ്കീ 45;7; എബ്രാ 1:9)

മശിഹ സ്വയം സാക്ഷാൽ അഭിഷിക്തനും മറ്റുള്ളവരെ അഭിഷേകം ചെയ്യുന്ന അധികാരം പ്രാപിച്ചവനും ആകുന്നു. തന്റെ ദൈവത്വം മൂലം അഭിഷേകം ചെയ്യുന്നതിനുള്ള അധികാരം തനിക്കു സ്വയംസിലമാണ്; തന്റെ മനുഷ്യത്വത്താൽ താൻ സാക്ഷാൽ അഭിഷിക്തൻ -മശിഹ- തന്നെ.

(2) പ്രകൃത്യാ ഗുണങ്ങളിൽനിന്നുള്ള വാഠഃ

അഭിഷേക തൈലത്തിന്റെ പ്രകൃതിദത്തമായ ഗുണങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം: മികച്ച കലാകാരന്മാർ തങ്ങൾ നിർമ്മിക്കുന്ന ചിത്രം വണ്ണോജ്ജ്വലമായി വരച്ചശേഷം അതു എടുപ്പത്തിൽ കേടുവരാതിരിക്കുന്നതിനും ഇതരവസ്തുക്കളുമായുള്ള സമ്പർക്കം മൂലം തകരാറു സംഭവിക്കാതിരിക്കുന്നതിനുംവേണ്ടി എണ്ണകൊണ്ടു അഭിഷേചിക്കുന്നു. അപ്രകാരം തന്നെ, സാത്താന്റെ എത്രയും ലോകത്തിന്റെ യാദൃച്ഛികത്വവും മൂലം സ്വർഗ്ഗാധിപനായ ദൈവത്തിന്റെ സ്വന്തരൂപത്തിലും സാദൃശ്യത്തിലും സൃഷ്ടിക്കപ്പെട്ട മനുഷ്യനെ കേടുകൂടാതെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനു് അഭിഷേചിക്കുന്നു.

അഭിഷേകത്തിനുള്ള വസ്തു ഭലിവെണ്ണയാണ്; അതിന്റെ രീതിയോ, ഗ്ലൈഫികമായിലഭിച്ച വാഴ്വിന്റെ ക്രമം (തക്കി) തന്നെ

അദ്ധ്യായം 5

കൂദാശ IV-വി. കുർബാനയാകുന്ന ബലി.

ഭൂമിയിലുള്ളവർ സ്വർഗ്ഗത്തിലുള്ളവർക്ക് അർപ്പിക്കുന്ന പ്രത്യേക വി. ശുശ്രൂഷയേയാണ് കുർബാനയാകുന്ന ബലി എന്നതുകൊണ്ട് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. തങ്ങളുടെ പ്രാർത്ഥനക്ക് ഉത്തരം ലഭിക്കുന്നു എന്നും, പാപവിമോചനം സിദ്ധിക്കുന്നു എന്നുമുള്ള പ്രത്യേകമായി ഭൗതിക വസ്തുക്കളെ ഉപയോഗിച്ച് ഈ ബലി നടത്തുന്നു.

പഴയനിയമ കാലത്ത് വിവേകശൂന്യജീവികളായ കാള, ആട് മുതലായവയുടെ ജഡിക രക്തം ചിന്തിക്കോണ്ടുള്ള ബലികളാണ് ഉണ്ടായിരുന്നത്. സ്വയം ദാസരൂപം ധരിച്ച് സ്വപിതാവിന് തന്നെത്താൻ യാഗമായി അർപ്പിച്ച ദൈവത്തിന്റെ ഏകജാതനാണ് ഇന്നത്തെ ബലി വസ്തു. ഇക്കാരണത്താലാണ് യോഹന്നാൻ മാംദാന ഈശോവിനെ,

“ലോക പാപം ചുമക്കുന്ന ദൈവകുഞ്ഞാട്”

എന്നു വിളിച്ചത്. ഈശോവിന്റെ യാഗത്തെ സംബന്ധിച്ച് തിരുവെഴുത്തു വിവരിച്ചിരിക്കുന്നത് ശ്രദ്ധിക്കുക:

“ഇത് അനേകർക്കുവേണ്ടി പാപമോചനത്തിനായി ചിന്തിക്കപ്പെടുന്ന പുതിയ നിയമത്തിലെ എന്റെ രക്തം” (മാർക്കോ: 14:24) “തന്റെ ഏകജാതനായ പുത്രനെ നൽകുവാൻ തക്കവണ്ണം ദൈവം ലോകത്തെ സ്നേഹിച്ചു”. (യോഹ. 3:16).

അഖിലസൃഷ്ടികൾക്കും വേണ്ടി ജീവനുള്ളത് വിവേക പൂർണ്ണവുമായ ഒരു ബലിയായി അവൻ തന്നെത്താൻ തന്റെ പിതാവിന് അർപ്പിച്ചു.

“പുതിയ നിയമത്തിന്റെ മദ്ധ്യസ്ഥനായ ഈശോവിന്നും, ഹാബേലിന്റെ രക്തത്തേക്കാൾ ഗുണകരമായി സംസാരിക്കുന്ന പുണ്യാദി രക്തത്തിന്നും അടുക്കലത്രേ നിങ്ങൾ വന്നിരിക്കുന്നതു്”. (എബ്ര. 12:24)

ഈ ബലിയിൽ അവൻ ലോകത്തെ ദൈവത്തോടു് നിരപ്പിക്കുകയും, മനുഷ്യർക്കും, മാലാഖന്മാർക്കും രക്ഷകൈവരത്തുകയും ചെയ്തു.

“ശത്രുക്കളായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ നമുക്കു് അവന്റെ പുത്രന്റെ മരണത്താൽ ദൈവത്തോടു് നിരപ്പു് വന്നു.” (റോമ. 5:10)
“ഇരുപക്ഷത്തേയും തന്നിൽ ഒരേ പുത്രമനുഷ്യാനാക്കി സൃഷ്ടിച്ചാനും ക്രൂശിനേൽവെച്ചു് ശത്രുത്വം ഇല്ലാതാക്കി അതിനാൽ ഇരുപക്ഷത്തേയും ഏക ശരീരത്തിൽ ദൈവത്തോടു് നിരപ്പിച്ചാനും തന്നെ”. (എഫെ. 2:16) ,“ദൈവം ലോകത്തിനു് ലംഘനങ്ങളെ കണക്കിടാതെ ലോകത്തെ മൗശിഹായിൽ തന്നോടു് നിരപ്പിച്ചു. ഈ നിരപ്പിന്റെ വചനം ഞങ്ങളുടെ പക്കൽ ഭരമേല്പിക്കുകയും ചെയ്തു”. (2 കൊരി. 5:19)

മൗശിഹാ ലോകത്തെ ദൈവത്തോടു് നിരപ്പിക്കുന്നതോടൊപ്പം, മാലാഖന്മാർക്കും മനുഷ്യർക്കും രക്ഷയെ പ്രദാനം ചെയ്യുകയുമുണ്ടായി.

സർവ്വരുടേയും രക്ഷക്കു് വേണ്ടി മൗശിഹാ ക്രൂശിൽ നിവൃത്തിച്ച ബലി, മുൻഅർപ്പിച്ച പ്രകാരം മാറ്റം കൂടാതെ അങ്ങനെയെന്നെ, എല്ലാമനുഷ്യർക്കും എല്ലാകാലങ്ങളിലും എല്ലാസ്ഥലത്തും ആവർത്തിക്കുക എന്നതു് അസാധ്യമാണെന്നു് താൻ കാണുകയാൽ, തന്റെ അനന്തമായ കൃപയാലും, കാരുണ്യത്താലും മഹത്തായ ദിവ്യ ജ്ഞാനത്താലും താൻ ഇപ്രകാരം ചെയ്തുകൊണ്ടു് അരുളി:

“ലോകത്തിന്റെ ജീവനുവേണ്ടി താൻ കാറിക്കൊടുക്കപ്പെട്ട ആരാത്രീയിൽ അവൻ തന്റെ പാപരഹിതവും, പാവനവും, പരിശുദ്ധവുമായ കരങ്ങളിൽ അപ്പം എടുത്തു്, വാഴ്തി, നരക്കി തന്റെ ശിഷ്യന്മാർക്കു് നല്കിക്കൊണ്ടു് ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു: പാവമാപനത്തിനായി ലോകത്തിന്റെ ജീവനുവേണ്ടി നരക്ക

പ്പെടുന്നതായ എന്റെ ശരീരമാകുന്നു ഇത്. അപ്രകാരം തന്നെ
 താൻ പാനപാത്രം വാഴ്ത്തി അവർക്ക് നല്കിക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു:
 പാപമോചനത്തിനായി അനേകർക്ക് വേണ്ടി ചൊരിയപ്പെടുന്ന
 പുതിയ നിയമത്തിലെ എന്റെ രക്തമാകുന്നു ഇത്. എല്ലാവരും
 ഈ അപ്പം ഭക്ഷിക്കുകയും, ഈ പാനപാത്രം കുടിക്കുകയും ചെയ്
 യിൻ. നിങ്ങൾ കൂടി വരുമ്പോഴൊക്കെയും എന്റെ കാർമ്മ്യമായി
 ഇപ്രകാരം ചെയ്യുന്നവരാകവിൻ". (1 കോരി. 11:23-26)

ഈ ദിവ്യകർമ്മവും, കല്പനയും മൂലം അപ്പം മ്ശീഹായുടെ വി. ശരീ
 രമായും, വീഞ്ഞം അവന്റെ വിലയേറിയ രക്തമായും മാറുന്നു. *
 സംശയലേശമെന്യേ സത്യവിശ്വാസത്തോടെ വി. കുഞ്ചാന കൈ
 കൊള്ളുന്ന ഏവർക്കും പാപമോചനവും, വിശുദ്ധിയും, ദിവ്യജ്ഞാ
 നവും, കുറ്റങ്ങളുടെ പൊരതിയും, മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ നിന്നുള്ള
 പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ മഹൽപ്രയാശയും, സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിന്റെ
 അവകാശവും പുതുജീവനം ലഭിക്കുന്നു.

**നാം എപ്പോഴൊക്കെ ഈ വി. കൂദാശയെ
 സമീപിക്കുന്നുവോ അപ്പോഴെല്ലാം മ്ശീഹായുമായി
 സന്ധിക്കുകയാണ്. വി കൂദാശയെ കൈക്കൊള്ളുന്ന സമയ
 ത്തും നമ്മുടെ കൈകളിൽ മ്ശീഹായെ നാം സ്വീകരിച്ച് ആശ്ലേ
 ഷിക്കുന്നു; അത് മൂലം നാം അവനുമായി ഐക്യം
 പ്രാപിക്കുന്നു; നമ്മുടെ ശരീരങ്ങൾ അവന്റെ പരിശുദ്ധ
 ശരീരവുമായി സംയോജിക്കുന്നു; അവന്റെ വി. രക്തം നമ്മുടെ
 രക്തവുമായി ഒന്നിക്കുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിലിരിക്കുന്നവനും, അതേ**

---

*“മാറുന്നു” എന്ന പദം കൊണ്ട് ഗ്രന്ഥകർത്താവ് ഭൗതിക വസ്തു
 മാറ്റം (Physical change) അല്ല ഉദ്ദേശിക്കുന്നത്; എന്നാൽ
 വി. കുഞ്ചാന കൈക്കൊള്ളുന്നവർക്ക് അനുഭവപ്പെടുന്ന പാപവി
 മോചന സിദ്ധി മൂലം ഈ വി. കൂദാശയിൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന ദൈ
 വശക്തിയെയാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്.

സമയം ഭൂമിയിലെ സഭയിലുള്ളവനുമായ മൗശിഹായുമായി ദിവ്യ
ജ്ഞാനത്താൽ വിശ്വാസം മൂലം നാം ഏക ശരീരസ്ഥരാണെന്ന
അനുഭവം ഉണ്ടാകുന്നു:

“നാം അനുഗ്രഹിക്കുന്ന അനുഗ്രഹപാത്രം മൗശിഹായുടെ രക്ത
ത്തിന്റെ കൂട്ടായ്മ അല്ലയോ? നാം നരകിക്കുന്ന അപ്പം മൗശി
ഹായുടെ ശരീരത്തിന്റെ കൂട്ടായ്മ അല്ലയോ? അപ്പം ഒന്ന് ആക
കൊണ്ടു് പലരായ നാം ഒരു ശരീരം ആകുന്നു; നാം എല്ലാവരും
ആ ഒരു അപ്പത്തിന്റെ അംശികളാകുന്നുവല്ലോ?” (1 കൊരി.
10:16-18)

ശോതവ്യവസ്ഥയേയും, വീഞ്ഞിനേയുമാണ് ഈ വി. കൂദാശയ്ക്കു
വസ്തുക്കളായി മൗശിഹ കല്പിച്ചുള്ളിയിരിക്കുന്നത്. വി. ശരീര
ത്തിന്റേയും വി. രക്തത്തിന്റേയും പ്രാതിനിധ്യം വഹിച്ചാൻ ഏറ്റ
വും ഉപരിതമായവ ഇവയാണെന്നു് അവൻ കരുതി. തന്റെ ജീവൻ
നല്കുന്ന വചനം മൂലവും, പരിശുദ്ധാത്മാവിന്റെ ഇറക്കം വഴിയും
ഇതിന്നു് അനുവർത്തിക്കേണ്ട രീതി (തക്ക) താൻ നമുക്കു് നല്കുകയും
ചെയ്തു.

അദ്ധ്യായം 6

കൂദാശ V-വി. പുളിപ്പ് (മൽയ്ക്ക)

പൌരസ്ത്യ സഭാ പ്രേഷിതന്മാരായ വാഴ്ചപ്പെട്ട വി. ശ്ലീഹ
ന്മാർ മാർ തോമ, മാർ ബർത്തുൽമൈ, മാർ അട്ടായ് എന്നിവരും,
എഴുപതു് ശ്ലീഹന്മാരിൽ ഒരുവനായ മാർ മാറിയും, കുന്താചിന്റെ
രണ്ടാം വർവ്വ്വരെ തിരുശരീരമാകുന്ന കൂദാശാ ശുശ്രൂഷയു

ടെ പുത്തികരണത്തിന് കാത്തു സൂക്ഷിച്ചുപയോഗിക്കുവാൻ അവിടെ വെറുസ്സു സഭകൾക്കും ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തതായ വസ്തുവാണു് വി. പുളിപ്പ (മൽക്ക). *

ഈ പുളിപ്പിനെ മുൻ രേഖപ്പെടുത്തിയ ശ്രീഹന്മാർ വെറുസ്സർക്കു് ഏല്പിച്ച വസ്തുതയെ ചോദ്യംചെയ്യുന്ന ക്രിസ്തീയ വിഭാഗങ്ങളെ കണ്ടെയ്ക്കാം. അവർ തങ്ങളുടെ തർക്കത്തിന്നു അടിസ്ഥാനമാക്കുന്നതു്, ശ്രീഹന്മാരുടെ രചനയായ പത്രോസു് ശ്രീഹയു കൂട്ടുകാരും വി. പുളിപ്പിനെ പാശ്ചാത്യ സഭകൾക്കു് കൊടുത്തേൽപ്പി

*ഇശ്ശാനിമല ഇസ്രഹാക്കു് കശ്ശീശയുടെ ഗ്രന്ഥത്തിൽ നിന്നു്:

"ഒടുക്കത്തെ അത്യാഴ സമയം നമു്കുടരക്തംകൾ ശിഷ്യന്മാരിൽ ഓരോരുത്തന്നും ഓരോ അപ്പം വീതം നൽകിയുരുന്നു. എന്നാൽ യോഹന്നാൻ ശ്രീഹനു് രണ്ടു് അപ്പംനൽകി. ഒന്നു് അപ്പോൾ ഭക്തിക്കുന്നതിന്നും മറ്റൊരു വി. പുളിപ്പിന്നുവേണ്ടി കരുതി വെക്കുന്നതിന്നും വേണ്ടിയായിരുന്നു ഇപ്രകാരംചെയ്തതു്. ഈ അപ്പത്തിന്നേമൽ യോഹന്നാൻ ശ്ലീഹ വിലാവിൽ നിന്നൊഴുകിയ രക്തം പുരട്ടി സൂക്ഷിച്ചു് വെച്ചു.

ഉയിർത്തേഴുന്നേല്പിന്നു ശേഷം 40 ദിവസത്തോളം ഈശോ തങ്ങളോടുകൂടെ ഉണ്ടായിരുന്നപ്പോൾ തന്റെ തിരുവിലാവിൽ നിന്നു, ഒഴുകിയ രക്തം പുരട്ടി സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന അപ്പം വി. പുളിപ്പിനായീ ഉപയോഗിക്കണമെന്നു കല്പിച്ചു. ശ്രീഹന്മാർ അപ്രകാരം ചെയ്തുകൊണ്ടുണ്ടായി.

രക്തംകൾക്കു് രക്തം പുരട്ടിയ പെസഹ അപ്പം പൊടിച്ചു് അതോടുകൂടി ഗോതമ്പുമാവും ഉടും ചേർത്തു വർദ്ധിപ്പിച്ചു. ഇതിന്റെ ഓരോ ഭാഗം ഓരോ ശ്രീഹയുടേ വി. പുളിപ്പായീ (മൽക്ക) ഉപയോഗിക്കുന്നതിന്നു വിതീച്ചെടുത്തു.

ഈ തിരുശേഷിപ്പാകുന്ന മൽക്ക പുതുക്കി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിന്നു പ്രത്യേകം ശുശ്രൂഷ നിശ്ചയിക്കയും ചെയ്തു."

പുതിയപ്പിള്ളി എന്ന കാര്യത്തോടുകൂടി. താഴെ പറയും രീതിയിൽ അവർ തങ്ങളുടെ എതിർപ്പിനെ പ്രകടിപ്പിച്ചു വാദിക്കുന്നു:

“നിങ്ങൾ പറയുന്ന പ്രകാരം വി. പുതിയപ്പിള്ളി നിങ്ങൾക്കു കഴിവില്ലെന്നു വാഗ്ദാനം ചെയ്തപ്പോൾ, താഴെ പറയുന്ന രണ്ടു ഭവനങ്ങളിൽ ഒന്നു സംഭവിച്ചു തീരും; ഒന്നുകിൽ ശ്രീഹരൻ സഭയെ കെട്ടിപ്പടുക്കുന്ന രീതിയിൽ ഒരു അഭിപ്രായക്കാരായിരുന്നില്ല. ഇതു ചിന്തിപ്പാൻ പോലും അർത്ഥമില്ലാത്തതാണ്; അതിനാൽ വി. പുതിയപ്പിള്ളി സംബന്ധിച്ച നിങ്ങളുടെ വാഗ്ദാനം വെറും കള്ളവണ്ണം.”

ഇതിനെ നവശിഖാന്തം എഴുത്തുകാണ്ടുള്ള നമ്മുടെ മറുപടി ഇങ്ങനെ സംഗ്രഹിക്കാം: പൗരസ്ത്യർ തങ്ങളുടെ ക്രൈസ്തവ സഭാരംഭം മുതൽ ഇന്നേവരെയും വിശ്വാസ സത്യങ്ങളെ ഒരു പരിശുദ്ധ നിധി എന്നുപോലെ സംരക്ഷിച്ചു പോന്നിട്ടുണ്ട്. ശ്രീഹരൻമാരുടെ കാനോനുകൾ അനുപോലും മാറ്റം കൂടാതെ പൗരസ്ത്യ സഭ ആചരിച്ചു പോരുന്നു. പല രാജാക്കന്മാരിൽ നിന്നും നേരിടേണ്ടി വന്ന നിരവധി മർദ്ദനങ്ങളുടെ മദ്ധ്യത്തിലും, വിദേശ ശക്തികളുടെ ക്രൂരമായ അടിമനകം മൂലം ഉണ്ടായ സമ്മർദ്ദങ്ങളുടെ അഗ്നിപരീക്ഷകളിലും അവർ തങ്ങളുടെ വിശ്വാസ പ്രമാണത്തെയോ കാനോനുകളേയോ കടകിടയ്ക്കു മാറ്റം വരുത്തിയില്ല. കമ്മ്യൂണിറ്റി നിറഞ്ഞ ഒരു രാജ്യത്തിൽ, ഒരു ക്രിസ്തീയ രാജാവിന്റെയോ, സൈന്യാധിപന്റെയോ സഹായത്തോടു പിന്തുണയോ ഇല്ലാതെ ഇടതടവില്ലാതെ നിത്യവും പീഡനങ്ങളും ശല്യങ്ങളും ഉപദ്രവങ്ങളും സഹിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു സാമ്രാജ്യത്തിൽ, വിശുദ്ധ പുതിയപ്പിള്ളി സംബന്ധിച്ചതടക്കം ശ്രീഹരൻമാരിൽ നിന്നും ലഭിച്ച കാനോനുകൾ അനുചരിച്ചു ചരിക്കുന്നതിനും ഈ ക്രിസ്തീയ സഭ കൃത്യത്തിട്ടുള്ള മുൻകരുതലുകളും അതിനുവേണ്ടി നിരന്തരം സഹിക്കേണ്ടി വന്നിട്ടുള്ള ക്ലേശങ്ങളും; പൗരസ്ത്യ സഭയെ സംബന്ധിച്ചു നിഷ്കൃഷ്ടമായി പഠിച്ചറിഞ്ഞ ചർച്ചകളോ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. ഈ വിശുദ്ധ പുതിയപ്പിള്ളി ശ്രീഹരൻമാരിൽനിന്നും പരമ്പരയായി ലഭിച്ചു.

ച്ചിരുന്നതു് അല്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അവർ അതിനേയും, സത്യവിശ്വാസത്തേയും സംരക്ഷിക്കുന്നതിനു് ഇത്രമാത്രം കഷ്ടങ്ങളും അഗ്നിപരീക്ഷകളും തീർച്ചയായും സഹിക്കയില്ലായിരുന്നു. വാത്രോസു് ശ്രീഹാര്യേയും, പാശ്ചാത്യ ദേശത്തു സഭ സ്ഥാപിച്ച വിശുദ്ധനാരായ മറ്റു ശ്രീഹാര്യേയും ആസ്സൂർമാക്കി പാശ്ചാത്യ സഭ വലിച്ചിട്ടു് കൊണ്ടുവരുന്ന വാദമുഖങ്ങളെ നാം താഴെ പറയും പ്രകാരം ശക്തിയായി ഖണ്ഡിക്കുന്നു:

പാശ്ചാത്യർക്കു് തങ്ങളുടെ വി. ശ്രീഹന്മാർ വി. പുളിപ്പു് തീർച്ചയായും നല്ലുക തന്നെ ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു് ഞങ്ങൾ ഉറപ്പിച്ചു് പറയുന്നു; പാശ്ചാത്യ മതത്തെ പിൻതുടർന്നിരുന്ന തങ്ങളുടെ രാജാക്കന്മാരുടെ ഇച്ഛയ്ക്കു് പാശ്ചാത്യ സഭ അടിയറവു് പറഞ്ഞു് ശ്രീഹന്മാർ ഏല്പിച്ച സത്യവിശ്വാസത്തേയും, കാനോനുകളേയും മാറ്റിമറിച്ചതോടുകൂടി വി. പുളിപ്പിന്റെ കാനോനുകളേയും അട്ടിമറിച്ച അശുദ്ധമാക്കിയാണു് ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതു്

ഈ പ്രസ്താവത്തിന്നു തെളിവായി താഴെ പറയുന്നതു് ശ്രദ്ധിക്കുക:

വാദം അനുസരിച്ചു് പാശ്ചാത്യർ എല്ലാവരും ഒരേ പാരമ്പര്യം പിന്തുടരേണ്ടവരല്ലയോ? എന്നാൽ വാസ്തവം അതല്ല; പശ്ചിമയൂറോപ്പിലുള്ളവർ പുളിപ്പിപ്പാത്ത അപ്പവും, അതേസമയത്തു് റോമോ ഗ്രീക്കുകാർ പുളിപ്പുള്ള അപ്പവും, വി. കുർബ്ബാനയിൽ അർപ്പിക്കുന്നില്ല.

ഇതെന്തുകൊണ്ടു്? പാശ്ചാത്യരുടെ വി. ശ്രീഹന്മാർ രണ്ടു് തരത്തിലുള്ള പാരമ്പര്യം അവർക്കു് കൊടുത്തേല്പിച്ചുവോ? തീർച്ചയായും ഇല്ല. പിന്നെ എന്തു്? മറ്റൊന്നുമല്ല, വി. ശ്രീഹന്മാർ തങ്ങളെ ഏല്പിച്ച സത്യവിശ്വാസത്തേയും, വി. പുളിപ്പിന്റെ തടക്കമുള്ള കാനോനുകളേയും പാശ്ചാത്യർ മാറ്റിമറിച്ചു് അശുദ്ധമാക്കിയിരിക്കിയാണു്. വൌരസ്സ്യരോ അങ്ങനെ ചെയ്തിട്ടില്ല.

അദ്ധ്യായം 7

കുദാശ VI- മാനസാന്തരവും വി. പാപമോചനവും (ഹൂസായ)

മനുഷ്യപ്രകൃതം പാപപ്രവണതയുള്ളതും, എഴുപ്പത്തിൽ തെറ്റി
ലേക്കു വഴുതിവീഴുന്നതുമാകുന്നു. ആത്മീയരോഗം ബാധിക്കാത്ത
ഒരുവനും ഉണ്ടാകാൻ സാധ്യമല്ല എന്ന സ്ഥിതിവിശേഷമാണ്
മനുഷ്യത്വത്തിനുള്ളത്. ഇക്കാരണത്താലത്രെ, സൗജന്യമായി
സൗഖ്യം നൽകുന്നതിനുള്ള അധികാരം പൗരോഹിത്യത്തിനു
നല്കിയിരിക്കുന്നത്:

“നിങ്ങൾ ഒരു മനുഷ്യനു അവന്റെ പാപങ്ങൾക്കു മോ
ചനം നൽകുന്നവെങ്കിൽ അവ മോചിക്കപ്പെട്ടിരിക്കും”
(യോഹ 20:23); “രോഗികൾക്കല്ലാതെ സൗഖ്യമുള്ള
വർക്കു വൈദ്യനെക്കൊണ്ടു ആവശ്യം ഇല്ലല്ലോ”. (മത്താ
9:12); “ഞാൻ നിതിമാന്മാരെയല്ല എന്നാൽ പാപികളെ
യത്രെ മാനസാന്തരത്തിലേക്കു വിളിക്കാൻ വന്നതു”
(മത്താ. 9:13).

മുടിയനായ പുത്രൻ (ലൂക്ക 15:11-32), കാണാതെപോയ
ആട് (ലൂക്ക 15:3-7), രണ്ടു കടക്കാർ (ലൂക്ക 7:41), ഈ മൂന്നു
ഉപമകളും മേലെഴുതിയ വസ്തുതകൾക്കു ഉപോൽബലകമായി ഇവി
ടെ ഉദ്ധരിക്കാവുന്നതാണ്. ഈ ഉപമകൾ ദൈവരാജ്യത്തിലേക്കു
നയിക്കുന്ന മാനസാന്തരത്തിന്റെ കവാടം പാപികൾക്കു തുറന്നു
കൊടുത്തു സ്വർഗ്ഗീയാനന്ദത്തിൽ അവരെ പങ്കു ചേർക്കുന്നതിനു
ഉദ്ദേശിച്ചുകൊണ്ടുള്ളതാകയാൽ പാപികളുടെ പ്രത്യുൾ വളർ
ക്കുന്നതിനു ഉതകുന്നവയാണ്. ഇവയിൽ അന്തർലീനമായിക്കി
ടക്കുന്ന ആദർശത്തെ ഉദാഹരിക്കുന്നതിനു (1) കുരിശിലെ കള്ള
ന്റേറയും, (2) ചുങ്കക്കാരന്റേയും (3) പാപിയായിരുന്ന സ്രീയുടെ

നാരായ പരോഹിതന്മാർക്ക് മുമ്പാകെ തങ്ങളുടെ പാപവൃത്തങ്ങളെ കാണിക്കട്ടെ; ആത്മീയ കൗഠേയത്താൽ സൗഖ്യം പ്രാപിക്കുകയും ചെയ്യട്ടെ”.

ഇക്കാര്യങ്ങൾ, ലോകരീതി പ്രകാരമല്ല, എന്നാൽ “സത്യവിശ്വാസത്തോടെ ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ ഫലസിദ്ധി നിശ്ചയമാണ്” വൃത്തികെട്ട രീതിയിൽ പണം സമ്പാദിക്കുന്നതിന് പില അയാന്മാർ ഈ വി. കൂദാശയെ ഒരു വ്യാപാരച്ചരക്കായി വിറ്റത് ആദായമുണ്ടാക്കുവാൻ ഉപയോഗിക്കയാണെങ്കിൽ “ആയത് കഷ്ടതകളാൽ തന്നെ!!! എന്തെന്നാൽ,

“നിശ്ചിന്തയിൽനിന്ന് ഉത്ഭവിക്കാത്തതൊക്കെയും നിശ്ചിന്തയോടെ പാപമത്രൈ” (റോമ 14:23.)

അദ്ധ്യായം 8 *

കൂദാശ VII-ജീവൻ നൽകുന്ന സ്ലീവാടയാളം

ആത്മീയ മക്കളെ അനവരതം സംരക്ഷിക്കുന്നതു് ജീവൻ നൽകുന്ന സ്ലീവാടയാളമാണ് (1 കൊരി 1:18) എല്ലാ കൂദാശകളും അതിനാലാണ് മുദ്രയിടപ്പെടുകയും പുണ്യമുദ്രയിടപ്പെടുകയും ചെയ്യുന്നതു്.

* മൂലഗ്രന്ഥത്തിൽ ഏതാനും അദ്ധ്യായം 'വിവാഹവും കന്യാത്വവും' ആണ്. അത് ഒമ്പതാം അദ്ധ്യായമായാണ് ഇതിൽ ചേർത്തിരിക്കുന്നത്. എന്നാൽ ഇതിലെ ഏതാനും അദ്ധ്യായമായ 'സ്ലീവാടയാളം', മൂലഗ്രന്ഥത്തിലെ Part IV അദ്ധ്യായം ഒന്നിൽ നിന്നും, Part V അദ്ധ്യായം രണ്ടും കൂട്ടിച്ചേർത്തുളളതാണ്. വിഷയാനുക്രമണികയുടെ സൗകര്യം വർദ്ധിപ്പിക്കുവാൻ വന്നതാണ്.

സംലീവാരാധന:

മൗശിഹായിലെ ദൈവത്വം നിമിത്തമാണ് അവിടുത്തെ മനുഷ്യത്വത്തെ നാം ആരാധിക്കുന്നത്; സ്തീവചനമായി നാം നമ്മുടെ രക്ഷകനായ ദൈവത്തെ ആരാധിക്കുന്നു. "ക്രൂശിതൻ" എന്നതാണ് "സ്തീവ" എന്ന സുറിയാനി പദത്തിന്റെ അർത്ഥം. സ്തീവ മരംകൊണ്ടോ വെള്ളികൊണ്ടോ മറ്റേതൊരു വസ്തുക്കൊണ്ടോ നിർമ്മിച്ചതായാലും അതുണ്ടാക്കിയ വസ്തുവിനല്ല പ്രാധാന്യം; എന്നാൽ ആ അടയാളത്തിനും അതിൽ അന്തർലീനമായ തത്വത്തിനുമാണ്.

സർവ്വം സാമൂഹിക രക്ഷയും പുതുക്കവും സംലീവയാൽ-ക്രൂശിതനായ മൗശിഹായാൽ ലഭിച്ചിരിക്കുന്നു എന്ന പ്രഖ്യാപനം ക്രിസ്തീയത്വത്തിന്റെ മഹത്തായ അടിത്തറയാകുന്നു. നാം ഉപയോഗിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന നമ്മുടെ രക്ഷകന്റെ ഈ അടയാളം (സംലീവ) മൗശിഹായുടെ രണ്ടാം വരവിനു മുന്നേ ആകാശത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു എന്ന് കർത്താവ് തന്നെ മുൻ കൂട്ടി നമ്മോടടുത്തു ചെയ്തിരിക്കുന്നു. (മത്താ 24:30) ആകയാൽ, നാം നമ്മുടെ രക്ഷയുടെ സ്തീവാടയാളത്തെ കാണുമ്പോഴെല്ലാം നമ്മുടെ പാപമോചനത്തിനും സർവ്വസൃഷ്ടികളുടേയും പുതുക്കത്തിനും വേണ്ടി നമ്മുടെ രക്ഷകൻ ക്രൂശിതനായി കിടക്കുന്നതിനെ നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളെക്കൊണ്ട് മുമ്പാകെ ദർശിക്കുന്നു; നാം നന്ദിയോടും ഭക്തിയോടും കൂടെ സ്തീവയ്ക്ക് ആരാധന അർപ്പിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. സ്തീവയെ ഉണ്ടാക്കിയിട്ടുള്ള വസ്തുവുമായി ഈ ആരാധനയ്ക്ക് യാതൊരു ബന്ധവും ഇല്ല. സ്തീവാടയാളം വഴി ഹൃദയങ്ങളെക്കൊണ്ട് നാം ദർശിക്കുന്ന ക്രൂശിതനെയാണ് നാം വന്ദിക്കുന്നത്. സർവ്വത്തിനും ഉപരിയായി, നമുക്ക് വേണ്ടി **സ്വപുത്രനെ ക്രൂശിൽ ഒരു**

ബലിയായി നല്കിയ ദൈവത്തെ നാം ഇതു മൂലം ആരാധിക്കുന്നു. സ്വപുത്രന്റെ ക്രൂരമരണത്താൽ ദൈവം, നാം തീർത്തും അയോഗ്യരായിരിക്കെ, നമുക്ക് രക്ഷയും പുതുക്കവും സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിൽ നിത്യ ജീവനും നല്കി.

“നാം ശത്രുക്കളായിരിക്കുമ്പോൾ തന്നെ നമുക്ക് സ്വപുത്രന്റെ മരണത്താൽ ദൈവത്തോടു നിരപ്പ് വന്നു എങ്കിൽ നിരന്ന ശേഷം നാം അവന്റെ ജീവനാൽ എത്ര അധികമായി രക്ഷിക്കപ്പെടും.” (റോമ. 5:10)

ജീവൻ നല്കുന്ന സ്ത്രീവാടയാളത്താൽ ശ്രീഹന്മാർ അത്തരം ഞരൂ പ്രവർത്തിച്ചു; പൌരോഹിത്യ കൈവെപ്പുകൾ നല്കി; സഭയുടെ എല്ലാ കൂദാശകളും പരിപൂരിതമാക്കുകയും ചെയ്തു. ശ്രീഹന്മാരാണ് നിന്നും പാരമ്പര്യമായി അവരുടെ പിന്തുടർച്ചക്കാർക്ക് ഇവയുടെയെല്ലാം സ്ഥിരീകരണം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തിരിക്കുന്നു. ആകയാൽ, ഇപ്രകാരം പ്രഖ്യാപിക്കുന്നതിന് ശ്രീഹന്മാർ നമ്മെ പഠിപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്.

“ക്രൂശിന്റെ വചനം നശിച്ചു പോകുന്നവർക്ക് ഭോഷതപരവും രക്ഷിക്കപ്പെടുന്ന നമുക്കോ ദൈവശക്തിയുമാകുന്നു.” (1 കോരി. 1: 18)

അദ്ധ്യായം 9

വിവാഹവും കിന്യാത്പവും

["വി. പുളിപ്പ്" കൈവശമില്ലാത്ത ചില ക്രിസ്ത്യാനികൾ മൗശിഹായുടെ കല്പനയനുസരിച്ചാണെന്നപോലെ ഏഴാമത്തെ കൂദാശയായി "വിവാഹ"ത്തെ കണക്കാക്കുന്നു. ഒരു സ്ഥാനത്തിരിക്കുന്ന ആൾ മരിക്കുമ്പോൾ അഥവാ ഒഴിഞ്ഞുപോകുമ്പോൾ മറ്റൊരാളെ ആ സ്ഥാനത്തേക്ക് ഉയർത്തുന്നതുപോലെയാണിത്.]

കുടുംബത്തിനുവേണ്ടി കരുതുന്നതിനും പ്രയത്നിക്കുന്നതിനും, യാതൊരു വക പിറുപിറുപ്പോ വിരസതയോ കൂടാതെ ദൈവഭയത്തിൽ മക്കളെ വളർത്തുന്നതിനും, മറ്റുള്ളവക്ക് അവകാശപ്പെട്ടതിലേക്ക് കണ്ണുകൾ പാഞ്ഞുപോകാതിരിക്കുന്നതിനും **മൗശിഹ നിശ്ചയിച്ചു നല്കിയിട്ടുള്ളതാണ് വിവാഹം. ഇതിനെ തിരുവെഴുത്തു പരിശുദ്ധമായ ഒരു അവസ്ഥാവിശേഷമായി വിവരിച്ചിരിക്കുന്നു.**

“വിവാഹം എല്ലാവർക്കും ബഹുമാന്യവും കിടക്ക നിർമ്മാവും ആയിരിക്കട്ടെ.” (എബ്ര. 13:4)

വി. പൌലോസ് ശ്ലീഹാ വിവാഹ ബന്ധത്തെ ഇഹലോകാതീതമായ ഒരു രഹസ്യമായി ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു:

“ഇതു മഹത്തായ ഒരു രഹസ്യമാകുന്നു; ഞാൻ മൗശിഹായേയും സഭയേയും ഉദ്ദേശിച്ചത്രെ പറയുന്നതു്.” (എഫെ. 5:32)

പരസംഗം മോളുവായല്ലാതെ വിവാഹ ബന്ധം വിമേരദിക്കുന്നതു നിയമവിരുദ്ധമാണ്. മത്രവാദം, വിശ്വാസത്യംഗം (1കൊരി 7:10-18), കൊലപാതകം ഇങ്ങനെ മൂന്നായി തരംതിരിച്ചിട്ടുള്ള ആത്മപാതകങ്ങളെ വിവാഹ മോചനത്തിനുള്ള കാരണ

ങ്ങളായി കരുതുന്നുണ്ട്. അപ്രകാരം തന്നെ ശരീരപാതകങ്ങളെ പറ്റിയും തിരുവെഴുത്തു പറയുന്നത് ശ്രദ്ധേയമാണ്:

“പരസംഗം ഹേതുവായിട്ടല്ലാതെ ഭാര്യയെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നവനെ. ല്ലാം അവളെക്കൊണ്ടു വ്യഭിചാരം ചെയ്യിക്കുന്നു. ഉപേക്ഷിച്ചവളെ ആരെങ്കിലും വിവാഹം കഴിച്ചാൽ വ്യഭിചാരം ചെയ്യുന്നു.”
(മത്താ. 5:32)

കന്യാത്വത്തെപ്പറ്റി ദൈവഭവനത്തിന്റെ കായ്കവിചാരകനായ പൌലുസുശ്ലീഹാ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു.

“കന്യകമാരെക്കൊണ്ടു എനിക്കു കത്താവിന്റെ കല്പനയില്ല.” (1 കൊരി 7:25)

കത്താവിന്റെ കല്പന വിവാഹത്തോടു ബന്ധപ്പെട്ടിട്ടുള്ളവരോടാണ്. എന്നാൽ ആരെങ്കിലും തന്റെ കന്യാത്വം അഥവാ ബ്രഹ്മചര്യം കാക്കുന്നതിനാഗ്രഹിക്കുകയും, ഇശോമുശീഹാ, യോഹന്നാൻ മാംദാന, ഏലിയാപ്രവാചകൻ, പൌലുസുശ്ലീഹാ എന്നിവരെ പിന്തുടരാൻ ഉദ്ദേശിക്കുകയും ചെയ്യുന്നുവെങ്കിൽ അങ്ങനെ ചെയ്യാൻ ആ ആളെ അനുവദിക്കാവുന്നതാണ്. ആയതു പ്രത്യേകാനുമതി യോടു കൂടെ ആയിരിക്കുന്നതാണ് നല്ലതു; കാരണം ദൈവത്തിങ്കൽ നിന്നു അതിന്നു പ്രത്യേകം കല്പനയില്ലല്ലോ. അതിന്നും പുറമെ; ഒരുവൻ വിവാഹിതനാകാതെയിരിക്കുന്നതു, വിവാഹം അവിശുദ്ധവും നിന്ദ്യവുമായ ഒന്നായി കണക്കാക്കുന്നതു കൊണ്ടാണെങ്കിൽ ആയതു നിഷിദ്ധമാണ്. എന്നാൽ വിവാഹം അവന്റെ മേൽ ചുമത്തുന്ന പ്രാബല്യങ്ങൾ-അതായതു ആൾ കൂട്ടത്തിൽചെന്നു സംസാരച്ചു വ്യാപാരാദികൾ ചെയ്യുക, വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ നിറഞ്ഞ നഗര ജീവിതത്തിലെ വൈഷമ്യങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിക്കുക, ഭാരപ്പെട്ട വിവാഹ ജീവിതനരകം നൽകുന്ന വർഷമായ പ്രയാസങ്ങളെ നേരിടുക, ലോകത്തിന്റെ വിവധ തരത്തിൽപ്പെട്ട അനേകം കെട്ടുപാടുകളോടു മല്ലിടുക എന്നിവ-അവന്റെ ആത്മീയവളർച്ചക്കു വിഘാതമാക

മെന്ന് അവൻ ഭയപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ വിവാഹം കൂടാതെയുള്ള ജീവിതാഭിലാഷത്തിന് അല്പം ന്യായമായ കാരണമായി കണക്കാക്കാം. സത്യത്തിലധിഷ്ഠിതമായ തക്ക കാരണങ്ങളില്ലാതെ അവിവാഹിത ജീവിതത്തിന് നേരുന്നവൻ തത്പത്തിലും പ്രയോഗത്തിലും ഒരു ആത്മീയ മാലാഖയെപ്പോലെ ജീവിതം നയിക്കുന്നില്ലെങ്കിൽ അവനെ അയഞ്ഞ ജീവിതം നയിക്കുന്ന ഒരു ആത്മേനിയെക്കാളും അധമരായി കണക്കാക്കണം. അവിവാഹിത ജീവിതത്തിന് നേരുന്നവൻ ഈ വാക്യം പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കട്ടെ:

“അകം പൊരുത്തുന്നവൻ ഒക്കെയും സകലത്തിലും വർജ്ജനം ആചരിക്കുന്നു.” (1 കോരി. 9:25)

PART V

പരമം ലോകത്തെപ്പറ്റി
യുള്ള സിദ്ധാന്തം

അദ്ധ്യായം I

കിഴക്കോട്ട് തിരിഞ്ഞു നിന്നുള്ള
ആരാധന

ശൈശ്വഹിക കാനോൻ അനുസരിച്ചുള്ള ചട്ടമാണ് കിഴക്കോട്ട് തിരിഞ്ഞു നിന്നുള്ള ആരാധന. നമ്മുടെ കർത്താവിശ്വാസം ശീഹായുടെ തന്നെ ഒരു വാക്യം ഇതിന് ആധാരമായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു:

“മിന്നൽ കിഴക്കു നിന്ന് പുറപ്പെട്ട് പടിഞ്ഞാറോളം വിളങ്ങും പോലെ മനുഷ്യപുത്രന്റെ വരവ് ആകും”. (മത്താ. 24:27)

വീണ്ടും കർത്താവ് ഇപ്രകാരം അരുളി:

“ആ നാളം നാഴികയും സംബന്ധിച്ചോ പിതാവല്ലാതെ ആരും സ്വർഗ്ഗത്തിലെ മാലാഖന്മാരും, പുത്രനും കൂടെ അറിയുന്നില്ല. (മാക്കോ. 13:32)

ആകയാൽ കർത്താവിന്റെ രണ്ടാം ആഗമനത്തിൽ മിന്നൽ തിളക്കത്തിന്റെ വാദത്തിനായി നമ്മുടെ മുഖങ്ങൾ കിഴക്കോട്ട് തിരിച്ച് ഭാഗ്യതയോടെ

കാത്തിരിക്കേണ്ടതു ഒരത്യാവശ്യമാണ്. ഇതുനിമിത്തം സഭ ഇതൊരു ചട്ടമായി സ്വീകരിച്ചു. ഈ ചട്ടം രണ്ടു വഴിക്കു നമുക്കു പ്രയോജനപ്രദമാകുന്നു: ഒന്നാമത്ത്, അന്ത്യ ദിനത്തെപ്പറ്റിയും **വരുവാനുള്ള ന്യായവിധിയെ** പറ്റിയും ഇതു നമ്മുടെ ഓർമ്മയെ ഉദ്ദീപിപ്പിക്കുകയും തിന്മ ചെയ്യുന്നതിൽ നിന്നു നമ്മെ വിലക്കുകയും ചെയ്യുന്നു; രണ്ടാമത്ത്, **കിഴക്കു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്ന പർദൈസായെ** (പർദൈസയാണല്ലോ ആദ്യ മനുഷ്യന്റെ പൂർവ്വാശ്രമം, അവിടെ നിന്നുണല്ലോ ചാപം നിമിത്തം മനുഷ്യനെ പുറത്തേയ്ക്കൊട്ടിയോടിച്ചത്) ഓർക്കുവാനും മാനസാന്തരത്തിൽ അഭയം പ്രാപിപ്പാനും ഈ ചട്ടം നമ്മെ സഹായിക്കുന്നു.

പാരമ്പര്യത്തെ പരിഗണിച്ചു മാർ അപ്രേം അദ്ദേഹത്തിന്റെ തിരുവെഴുത്തു വ്യാഖ്യാനങ്ങളിൽ ഇപ്രകാരം പറയുന്നു: **വി. കന്യക മറിയത്തിനു ഗബ്രിയേൽ മാലാവ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടതു കിഴക്കു നിന്നായിരുന്നു;** മാലാവ അവളെ അഭിസംബോധന ചെയ്തു “കൃപ നിറഞ്ഞവളെ നിനക്കു വന്ദനം” എന്നരുളിയപ്പോൾ അവന്റെ വന്ദന സ്വരത്തെ കേട്ടു അവൾ ആരാധന അർപ്പിച്ചതു കിഴക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടായിരുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താവു സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്ത സമയത്തു അവിടുത്തെ മുഖം പടിഞ്ഞാറോട്ടു തിരിഞ്ഞാണു നിന്നിരുന്നതു; ഇതും അവിടുത്തെ രണ്ടാം ആഗമനത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ശ്രദ്ധേയമായ ഒരു വസ്തുതയാണു്. കർത്താവിന്റെ മുൻഭാഗത്തു നിന്നിരുന്ന ശിഷ്യന്മാർ അവിടുത്തെ ആരോഹണം നോക്കിക്കണ്ടതും അവിടുത്തെ ആരാധിച്ചതും കിഴക്കോട്ടു തിരിഞ്ഞു കൊണ്ടാണു്. മാലാവന്മാർ ശിഷ്യന്മാരോടു് ഇപ്രകാരമാണു് പറഞ്ഞതു്:

“നിങ്ങളെ വിട്ട് സ്വർഗ്ഗാരോഹണം ചെയ്ത ഈ ഈശോവിനെ സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്ക് പോകുന്നവനായി നിങ്ങൾ കണ്ടതുപോലെതന്നെ അവൻ വീണ്ടും വരും”

(അ. പ്ര. 1:11.)

ആദിമ തിരുവെഴുത്തു വ്യാഖ്യാതാക്കൾ ഇതിനെപ്പറ്റി കൂടുതലായി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു: ദൈവം ഏഴ് മൂലധാതുക്കളെ ആദ്യ ലിഖനം ശബ്ദം കൂടാതെ സൃഷ്ടിച്ചു. അനന്തരം ദൈവം താൻ ശബ്ദം ആദ്യമായി പുറത്തുവിട്ടു:

“വെളിച്ചം ഉണ്ടാകട്ടെ”. (ഉല്പ. 1:3)

തങ്ങൾക്ക് ഒരു സ്രഷ്ടാവു ഉണ്ടു് എന്നു് അതുവരെ അറിയാതിരുന്ന മാലാഖമാർ ദൈവത്തിന്റെ ശബ്ദമാത്രയിൽ കല്പന പ്രകാരം സംഭവിക്കുന്നതു് കണ്ടു് തങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചതും ഈ സംസാരിക്കുന്ന ദൈവം തന്നെയാണു് എന്നും അവിടുന്ന് എല്ലാറ്റിന്റേയും സ്രഷ്ടാവാണെന്നും മനസ്സിലാക്കി.

“വെളിച്ചമുണ്ടാകട്ടെ എന്നു് ദൈവം കല്പിച്ചു വെളിച്ചം ഉണ്ടായി.” (ഉല്പ 1:3)

വെളിച്ചം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട അതേ നിമിഷത്തിൽ എല്ലാ മാലാഖമാരും ആ വെളിച്ചം ഉദിച്ച ഭാഗത്തേക്കു് നോക്കി പ്രഥമ ആരാധന അർപ്പിച്ചു; വെളിച്ചം കിഴക്കു് ഭാഗത്തു് നിന്നാണു് ഉദിച്ചതെന്നു് വ്യക്തമാണല്ലോ. ഇതിനെ അനുകരിച്ചുകൊണ്ടാണു് ഇയ്യോബു് ദൈവത്തിന്റെ സൃഷ്ടികർമ്മത്തെപ്പറ്റി ഇപ്രകാരം പാടുന്നതു്:

“പ്രഭാത നക്ഷത്രത്തെ ഞാൻ സൃഷ്ടിച്ചപ്പോൾ എന്റെ എല്ലാ മാലാഖമാരും എന്നിക് ആരാധന അർപ്പിച്ചു് എന്നെ മഹത്വപ്പെടുത്തി.” (ഇയ്യോബു് 38:7)

അദ്ധ്യായം 2 *

ഞായറാഴ്ചയും കർത്താവിന്നടുത്ത പെരുന്നാളുകളും

ഞായറാഴ്ച ആചരിക്കണമെന്നത് അപ്പോസ്തലിക കാനോനയാകുന്നു. (അ. പ്ര. 3:1-2; 2:14, 42, 43) ഈ മഹത്തായ ദിവസമാണ് നമ്മുടെ ദിവ്യരക്ഷകൻ മരിച്ചവരുടെ ഇടയിൽ നിന്നും ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റത്. അവിടുത്തെ ഉയിർപ്പിന്റെ തെളിവു അവിടുത്തെ പ്രത്യക്ഷനായി നമുക്കുനല്കി; മാത്രമല്ല കർത്താവിന്റെ ഉയിർപ്പ് പൊതുവെ നമ്മുടെ ഉയിർപ്പിന്റേയും നിത്യജീവന്റേയും വ്യക്തമായ പ്രമാണമായി പരിണമിച്ചു; ഇത് അവിടുത്തെ സൃഷ്ടിക്കു അനന്തമായ ആനന്ദം നല്കുകയും ചെയ്തു. ആഴ്ചയിലെ ആദ്യ ദിവസമായ ഞായറാഴ്ച സൃഷ്ടിയുടെ ആദ്യജാതൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റതുപോലെ ആദ്യ മനുഷ്യനായ ആദാമിൻ വർഗ്ഗത്തിന്റെ പൊതു ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പും അവസാനദിനമായ ഞായറാഴ്ചയായിരിക്കുമെന്ന് സഭ പൊതുവെ വിശ്വസിക്കുന്നു. വെളിപ്പെടാനിരിക്കുന്നതും ദൈവചാരിക ആരംഭം കൊണ്ട് ആരംഭിക്കാത്തതും ആദ്യന്തമില്ലാത്തതുമായ സ്വർഗ്ഗലോകത്തിന്റെ ആരംഭംകുറിക്കുന്നത് ഈ ദിനത്തിലായിരിക്കുമെന്ന് വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. നിശ്ചയ

---

* മൂലഗ്രന്ഥത്തിൽ അദ്ധ്യായം 2 "സംഗീധാരായന"യായിരുന്നു. ഇതിനെ Part IV അദ്ധ്യായം 8 ലേക്ക് മാറ്റിയിട്ടുണ്ട്. ഇതുകൊണ്ട് ഇവിടെ തുടർന്നു വന്ന അദ്ധ്യായങ്ങൾക്കു പുതിയ ക്രമനമ്പർ നൽകിയിരിക്കുന്നു.

മായും മഹത്തേറിയ അനേകം ദിവ്യ സംഭവങ്ങളുടെ സാക്ഷ്യം വഹിച്ച ദിനമാണ് ഞായറാഴ്ച. അതുകൊണ്ട് നാം ആ ദിവസത്തെ യഥോചിതം ആദരിപ്പാൻ ന്യായമായും ആവശ്യമാണ്. അന്ത്യദിനമായ പൊതു ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിൻ ഞായറാഴ്ച സർവ്വവിധ ലോക പ്രയത്നങ്ങളുടേയും അന്ത്യം കുറിക്കുകയും നാം അറിയുന്നതുകൊണ്ട് പൊതുവെ എല്ലാ ഞായറാഴ്ച ദിവസങ്ങളിലും ഭക്തമ ജോലികളിൽ നിന്ന് നാം നിവൃത്തരാകേണ്ടതാണ്. മാത്രമല്ല ആ ദിവസത്തിന്റെ ഭവ്യതയേയും ദിവ്യതയേയും കരുതി അന്ന് ദൈവാരാധനയിലും ദൈവത്തിന്റെ അവസ്ഥനീയമായ രഹസ്യങ്ങളിൽ ഏകാഗ്രമായി പങ്കെടുക്കുന്നതിലും എല്ലാവരും വ്യാപൃതരായിരിക്കേണ്ടതുമാണ്. ഇതു നിമിത്തമാണ് എല്ലാക്രിസ്ത്യാനികളും ആഴ്ചയിലെ ആദ്യദിനമായ ഞായറാഴ്ച എല്ലാ ഭക്തമജോലികളും നിർത്തിവെച്ച് ദൈവത്തോടുള്ള പ്രാർത്ഥനയിലും തിരുവെഴുത്തു വായനയിലും ദൈവത്തിന്റെ രക്ഷണ്യ വേലയെ സംബന്ധിച്ച ശുശ്രൂഷകളിലും ധ്യാനങ്ങളിലും നിരതരായി വർത്തിക്കേണ്ടതാകുന്നു വെന്ന് ശ്രീഹന്മാർ കല്പിച്ചിരിക്കുന്നത്

മ്ശീഹായുടെ രക്ഷണ്യ വേലയുടെ സത്യബിത്തരയും കവാടവും പ്രവാചകപുസ്തകങ്ങൾ അഥവാ പഴയനിയമം ആയതുകൊണ്ടും മ്ശീഹാവന്നതു,

“ന്യായപ്രമാണത്തെയോ പ്രവാചകന്മാരേയോ നീക്കേണ്ടതിനല്ല നിവർത്തിപ്പാനത്രെ”

എന്നതുകൊണ്ടും വി. ശുശ്രൂഷയിൽ ആദ്യം വായിക്കേണ്ടതു് അതാകുന്നു. (മത്താ. 5:17) പഴയനിയമത്തിനുണ്ടായിരുന്ന പരിപൂർണ്ണ

ക്കുറവു നികത്തി മൗശിഹ സത്യപരിപൂർണ്ണത അതിന്നു നല്കി. അതിശ്രേഷ്ഠമായ ഈ കർത്തൃകർമ്മത്തെ ദർവുഠ്യാനം ചെയ്യുകയും മൗശിഹ ന്യായപ്രമാണത്തെയും പ്രവാചകന്മാരേയും നീക്കേണ്ടതിന്നു വന്നു എന്നു വ്യാജമുദ്ര കത്തുകളും ചെയ്തതു് എത്രയോ നിന്ദമാണു്.

“നിങ്ങൾ തിരുവെഴുത്തുകളെ ശോധന ചെയ്യുന്നു; അവയിൽ നിങ്ങൾക്കു നിത്യജീവൻ ഉണ്ടു് എന്ന് നിങ്ങൾ നിരൂപിക്കുന്നുവല്ലോ. പിതാവു എന്നെ അയച്ചു എന്നതിന്നു അവ എനിക്കു സാക്ഷ്യം പറയുന്നു.”
(യോഹ. 5:39)

എന്നു് മൗശിഹ് അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നു.

ഇതു നിമിത്തം വി. ശുശ്രൂഷകളിൽ നാം ആദ്യം വായിക്കേണ്ടതു് പ്രവാചകന്മാർ അഥവാ പഴയനിയമം ആയിരിക്കണമെന്നും പഴയനിയമ വായനയെ തുടർന്നു് **പഴയനിയമ നിവൃത്തിയുടെ മുദ്ര പതിപ്പിച്ച പുതിയനിയമം** വായിക്കണമെന്നും ശ്രീഹന്മാർ കല്പിച്ചു. എല്ലാ ഞായറാഴ്ചകളിലും ഈ കല്പന വി ശുശ്രൂഷകളിൽ നാം തെറ്റാതെ പാലിക്കുന്നു. ഇതു മൂലം തിരുവെഴുത്തിന്റെ കാതലായ അവസാനത്തെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിനെ സംബന്ധിച്ച നാം എപ്പോഴും ബോധവാന്മാരകാൻ ഇടവരുന്നു. ഈ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിനെ തുടർന്നാണല്ലോ നമുക്കു് നമ്മുടെ പ്രവർത്തിക്കുതക്കവണ്ണം പ്രതിഫലം ലഭിക്കുന്നതു്. തിരുത്യജിച്ചു് നമ്മുചെയ്യുന്നതിനുള്ള ഉത്തേജനവും നമുക്കിതിൽ നിന്നു് കിട്ടുന്നു.

മേൽ വിവരിച്ച രീതിയിലും ഉദ്ദേശത്തോടെയും വർഷം തോറും സഭ ആരാധ്യനായ നമ്മുടെ **കർത്താവിന്റെ രക്ഷണുവേലയുടെ വസ്തുതകളെ കണക്കാക്കി തിരുനാളുകൾ കൊണ്ടുടുന്നു.** കർത്താവിന്റെ ആഗമനം മൂലം നമുക്കു ലഭിക്കേണ്ട നന്മകൾ നമ്മിൽ നിന്നു് തടയപ്പെടാതിരിക്കുന്ന

തിന്നും തെറ്റിന്റെ അന്ധകാരത്തിൽപ്പെട്ടു അവ നമുക്കു നഷ്ടപ്പെട്ട
തരിരിക്കുന്നതിന്നും ആയിട്ടാണ് സഭ തിരുനാളുകളെ നാം കൊ
ണ്ടാടണമെന്നു നിഷ്കർഷിക്കുന്നത്.

അദ്ധ്യായം 3

വെളിയിയാഴ്ചയുടേയും ബുധനാ ഴ്ചയുടേയും പ്രാധാന്യം

വെള്ളിയാഴ്ചയെ 'ആഴ്ചയിലെ ആറാം ദിവസം' എന്ന് നാമ
കരണം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. കർത്താവിന്റെ ക്രൂശമരണ
സമയത്തു് ഈ ദിവസം നട്ടച്ചുക്ക് സൂര്യൻ അസ്ത
മിച്ചു; യൂന്മാർ കാട്ടിക്കൂട്ടിയ ക്രൂരതയുടെ നേക്കു് സർവ്വ
സൃഷ്ടിയും അന്ധകാരത്തിന്റെ മൂടുവരിയിട്ടു് പ്രതിഷേധം പ്രകടി
പ്പിച്ചു. ഇതുനിമിത്തം വെള്ളിയാഴ്ചക്കു് ഒരു പുതിയ നാമം ഉണ്ടാ
യി; 'എറവത്ത': (ഈ സുറിയാനി പദത്തിന്റെ അർത്ഥം "സൂര്യൻ
സ്തമനം" എന്നാണ്.) **ആദാമിന്റെ ആദ്യപാപത്തി
ന്റെ ശോചനയും നിമിത്തം ഒരിക്കൽ സൃഷ്ടിസമസ്ത
വും ഈ ദിവസം ദുഃഖത്തിന്റെ അഗാധതലത്തിലേക്കു് മുങ്ങിപ്പോ
കയുംവിലാപത്തിന്റെ അന്ധകാരാവരണം അണിയുക
യും ചെയ്തു; ഇതാ വീണ്ടും ഒരിക്കൽ കൂടി, പാപമില്ലാത്ത ദൈവ
പുത്രൻ നമ്മുടെ എല്ലാവരുടേയും പാപങ്ങൾക്കുവേണ്ടി ക്രൂശി**

നേൽ മരിച്ചപ്പോൾ (മത്താ. 27:45) സമൃദ്ധിയും അന്ധകാരം ഉടുത്തു. ആകാശത്തിൽ സൂര്യൻ അന്ധകാരാവൃതമായി (പത്രോ. 2 21-22) ഭൂകുലവും ഭൂകമ്പവും ഉണ്ടായി. ദൈവാലയത്തിന്റെ തിരശ്ശീല രണ്ടായി ചീന്തിപ്പോയി; (മത്താ. 27:45) പാറകൾ പിളർന്നു; മാംസഭക്ഷകളായ മൃഗങ്ങളോ പരവകളോ ആ ദിവസം മാംസം ഭക്ഷിച്ചില്ല, ശവം തേടിയതുമില്ല. ക്രൂശിനേൽ വിരിഞ്ഞു കിടന്നതായ കർത്താവിന്റെ പരിശുദ്ധ ശരീരത്തോടുള്ള ബഹുമാനസൂചകമായിട്ടാണ് മേൽ പ്രസ്താവിച്ച പ്രകാരം സൃഷ്ടികൾ ചെയ്തതെന്ന് മാർ അപ്രോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ തിരുവെഴുത്ത് വ്യാഖ്യാനത്തിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. വെള്ളിയാഴ്ചയുടെ ഈ പ്രത്യേക പ്രാധാന്യം കരതി ക്രിസ്ത്യാനികൾ മാംസം ഭക്ഷിക്കരുതെന്ന് ഗ്രീഹന്മാർ കാനോന മുഖാന്തരം കല്പിച്ചു.

ബുധനാഴ്ചയെ കൂടി ഈ കാനോനയിൽ ഗ്രീഹന്മാർ ഉൾക്കൊള്ളിക്കുകയുണ്ടായി. **ബുധനാഴ്ചയാണല്ലോ യൂറോപ്പർ കൂടിയായലോചിച്ചു കർത്താവിനെ കൊല്ലാൻ തീരുമാനമെടുത്തതും യൂദാഇസ്തയ്ക്കോത്താചിനോടു നിഷ്കളങ്കരക്തം ഒറ്റിക്കൊടുക്കുന്നതിനുള്ള മുപ്പതു വെള്ളിക്കൊഴുപ്പറഞ്ഞാത്തതും.** ഇക്കാരണങ്ങളാലാണ് കാനോനയിൽ ഈ ദിവസം കൂടി ഉൾപ്പെടുത്തിയത്.

സത്യത്തിൽ, **വെള്ളിയാഴ്ച എല്ലാ വിശ്വാസികളും ഒരു ദുഃഖത്തിന്റെ ദിവസമായി ആചരിക്കേണ്ടതാണ്;** അന്നാണല്ലോ ആദാമിന്റെ ആദ്യലംഘനമുണ്ടായതും, തന്മൂലം മനുഷ്യവർഗ്ഗം മരണത്തിനടിമപ്പെട്ടതും, പർസസെയിൽ നിന്ന് ശാപഗ്രസ്ഥമായ ഭൂമിയിലേക്ക് തള്ളപ്പെട്ടതും. വെള്ളിയാഴ്ച തന്നെയാണ് നോഹയുടെ കാലത്തെ ജലപ്രളയം സംഭവിച്ചതും, മനുഷ്യകുലത്തെ ഒന്നാകെ ദൈവം നശിപ്പിച്ചതും. വെള്ളിയാഴ്ച തന്നെയാണ് നമ്മുടെ കർത്താവിന്റെ 40 ദിവസമുച

വാസത്തിന്റെ അവസാന ദിനം. മനുഷ്യവർഗ്ഗത്തിന്റെ ആദ്യജാതനായ ദൈവപുത്രനോടു നമ്മുടെ ശത്രുവായ സാത്താൻ യുദ്ധം പ്രഖ്യാപിച്ചതും അന്നാണ്. ആ യുദ്ധത്തിന്റെ പരിസമാപ്തി ക്രൂശിലെ കഷ്ടാനുഭവത്തിൽ ദൃശ്യമായതും വെള്ളിയാഴ്ച തന്നെ.

അദ്ധ്യായം 4

ഉപവാസം, പ്രാർത്ഥന, ധർമ്മം

ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിൽ വിശ്വസിക്കുകയും വരംലോകത്തെ പ്രത്യേകിച്ചു നമ്മു പ്രവൃത്തികളിൽ ജാഗ്രതയുമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നവരുടെ സത്യദൈവഭക്തിയിൽ നിന്നുളവാകുന്ന ഗുണഗണങ്ങളുടെ അടിത്തറ, സ്വാതന്ത്ര്യവികാരലേശമില്ലാതെ സുവിശേഷോപദേശങ്ങളനുസരിച്ചുനടക്കുന്ന ഉപവാസം, പ്രാർത്ഥന, ജീവകാരുണ്യ കർമ്മം (ധർമ്മം) എന്നിവയിലാകുന്നു.

നമ്മുടെ യോഗ്യതയ്ക്കനുസരിച്ച് ഒരാൾ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞതായി രേഖപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു:

“എല്ലാതരം ഏകാന്ത ജീവിതത്തിലും മഹത്തേറിയത് ഉപവാസമാണ്; മാനസിക കരുത്തു നല്കുന്ന എല്ലാറോക്കുകളും ഉൽകൃഷ്ടമായതാണ് പ്രാർത്ഥന; ദൈവത്തെ പോലെ ജീവിക്കുന്നതിനു സമമാണ് ജീവകാരുണ്യ കർമ്മത്തിൽ ജാഗ്രതയുമാക്കുക എന്നത്.”

ഉപവാസം രണ്ടു തരത്തിലുണ്ട്: ഒന്ന് ബാഹ്യമായതു്, അതായതു് ഭക്ഷണവർജ്യം ശീലിക്കുന്നതും മറേറതു് അന്തരംഗാത്മകമായതു്, അതായതു് തിന്മകർമ്മവർജ്യം ശീലിക്കുന്നതുമാകുന്നു. ഉപവാസം സമ്പന്നരെ ദരിദ്രരോടു് കരുണ കാണിക്കുന്നതിനും നന്മ ചെയ്യുന്നതിനും ശക്തമായി പ്രേരിപ്പിക്കുന്നു. വിശപ്പിന്റേയും ദാഹത്തിന്റേയും കൈപ്പേറിയ അനുഭവം സമ്പന്നർക്കു് ഉപവാസം നല്കുന്നു; ആയതു് ദരിദ്രരെ സഹായിക്കുന്നതിനു് അവരെ സജ്ജമാക്കുന്നു. മാത്രമല്ല; ഉപവാസം ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ പരിശുദ്ധമാക്കുകയും ചിന്തകളെ നിർമ്മലീകരിക്കുകയും നമ്മെ മാലാഖന്മാരെപ്പോലെ ശോഭയുള്ളവരാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.

പ്രാർത്ഥന കർത്തൃഭണ്ഡാരത്തിന്റെ താക്കോൽ ആണെന്നു മാത്രമല്ല ദൈവവുമായുള്ള ഒരു ആത്മനിയോഗം കൂടിയാകുന്നു. പിതാക്കന്മാരിൽ ഒരുവൻ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

“മകനെ, നീ പ്രാർത്ഥനയിൽ ജാഗ്രിക്കുമ്പോൾ നീ ദൈവത്തോടു സംസാരിക്കുന്നു; നീ തിരുവെഴുത്തുകൾ വായിക്കുമ്പോൾ ദൈവം നിന്നോടു് സംസാരിക്കുന്നു.”

കാരണ്യം കാണിക്കുക എന്നതു് നമ്മെ അതുലൂനായ ദൈവത്തോടു സാമ്യമുള്ളവരാക്കുന്നു എന്നതിനു പുറമെ നമ്മെ ഈശോവിന്റെ കുടുംബസ്ഥർക്കുചിതമായ ദിവ്യജ്ഞാനം പ്രാവർത്തികമാക്കുന്നതിനുള്ള ഒരു മാധ്യമമാക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നാം ഏറ്റവും സ്നേഹിക്കയും വിലമതിക്കയും ചെയ്യുന്ന സ്വർഗ്ഗമഹിമയിലേക്കു് നമ്മെ ഈശോ കർത്താവു അയക്കുന്നതു് ദരിദ്രരും ദുഃഖിതരുമായവർക്കുള്ള നമ്മുടെ കാരണ്യകർമ്മങ്ങൾ വഴിയായാണു്. കർത്താവു് നമ്മോടു വാഗ്ദത്തം ചെയ്തപ്പിച്ച്ചിരി

ക്കുന്നത് നമ്മുടെ നിത്യമായ ആനന്ദങ്ങൾക്കും സന്തോഷങ്ങൾക്കും നിദാനമായിരിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ ജീവകാരുണ്യകർമ്മങ്ങളാകുന്നു എന്നതാണ്. കർത്താവു അരുളിച്ചെയ്തിരിക്കുന്നത് ഇപ്രകാരമാകുന്നു:

“പുഴുവും തുരുമ്പും കെടുകയും കള്ളന്മാർ തുരന്നു മോഷ്ടിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ഈ ഭൂമിയിൽ നിങ്ങൾ നിക്ഷേപം സ്വരൂപിക്കരുതു്. പുഴുവും തുരുമ്പും കൊടക്കാതെയും കള്ളന്മാർ തുരന്നു മോഷ്ടിക്കാതെയുമിരിക്കുന്ന സ്വർഗ്ഗത്തിൽ നിക്ഷേപം സ്വരൂപിച്ചു കൊടുവിൻ. നിങ്ങളുടെ നിക്ഷേപം ഉള്ളടത്തു നിങ്ങളുടെ ഹൃദയവും ഇരിക്കും.” (മത്താ. 6:19-21)

വിശുദ്ധ തോമാസു് ശ്ലീഹായുടെ ചരിത്രത്തിൽ ഈ തിരുചുഴുത്തു വചനത്തെ ഓർമ്മപ്പെടുത്താൻ ഒരു വസ്തുത മനോഹരമായി ചിത്രീകരിച്ചിരിക്കുന്നു: ഇന്ത്യയിലെ ഒരു രാജാവിനു അതുല്യ സുന്ദരമായ ഒരു കൊട്ടാരം നിർമ്മിക്കുന്നതിനു് തോമാസു് ശ്ലീഹ കരാറെടുത്തു. വമ്പിച്ച ഒരു തുക അതിനായി രാജാവിൽ നിന്നു് വാങ്ങിച്ചു. ഈ തുകയത്രയും വിശുദ്ധൻ ദരിദ്രരുടെ ഇടയിൽ വിതരണം ചെയ്തു. വസ്തുത സംശയിച്ച രാജാവു ശ്ലീഹയെ വിളിച്ചു ചോദിച്ചപ്പോൾ മറുപടിയുണ്ടായതിപ്രകാരമാണു്,

“ഞാൻ രാജാവിനു സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ഒരു കൊട്ടാരം പണി തീർത്തിരിക്കുന്നു”.

ഈ വാക്കുകളുടെ നിജസ്ഥിതി സ്ഥിരീകരിക്കുന്ന ഒരു സംഭവം അന്നുണ്ടായി. ശ്ലീഹയുടെ പ്രാർത്ഥനമൂലം രാജാവിന്റെ നിയ്യാതനായ സഹോദരൻ ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റു വന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിൽ രാജാവിനു് പണിതീർത്ത കൊട്ടാരത്തിന്റെ മഹിമയെപ്പറ്റി അദ്ദേഹം വർണ്ണിച്ചു.

ജീവ കാരുണ്യകർമ്മങ്ങൾ വഴിയായി ചിലർക്കു് അറിയാതെ മാലാഖന്മാരെ സ്വീകരിച്ചു സല്ക്കരിക്കാനുള്ള ഭാഗ്യമുണ്ടായ

തായി തിരുവെഴുത്തു വിവരിക്കുന്നു. (എബ്ര. 13:2; ഉല്പ. 18:1-6
19:1-3.)

“നിന്റെ പ്രാർത്ഥനകളും ധർമ്മങ്ങളും ദൈവ മുമ്പാകെ ഒരു സ്തുതനാണുലിയായി എത്തിയിരിക്കുന്നു”.

എന്നു കർത്താവു കോർന്നേല്യാസിനോടു അരുളിച്ചെയ്തു. (അ. പ്ര. 10:4)

സമ്പന്നർക്കു ദൈവത്തെ പ്രാപിക്കുന്നതിനുള്ള ഏക മാർഗ്ഗം ഉപവാസം, പ്രാർത്ഥന, ധർമ്മം ഇവ അനുഷ്ഠിക്കുക എന്നതാണെന്നു പ്രവാചകന്മാരും അപ്പോസ്തലന്മാരും ഒരുപോലെ സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നു.

അദ്ധ്യായം 5

അരക്കെട്ട് (സൂന്നാറ)

ഭൗമരാജസന്നിധിയിൽ നില്ക്കുന്നവർ ചെയ്യുന്നപോലെ കർത്തൃ സന്നിധിയിൽ പ്രാർത്ഥനയിൽ നില്ക്കുമ്പോൾ അരക്കെട്ടി ജാഗ്രതയായി നില്ക്കുകയെന്നതു ക്രിസ്ത്യാനിയുടെ ശീലമാണു്. അരക്കെട്ടുകയെന്നതു് സേവന സന്നദ്ധതയുടേയും ശുശ്രൂഷ ജാഗ്രതയുടേയും ദൃഷ്ടാന്തമാകുന്നു. ഇതിനപ്പുറമായി, ആയതു് ചെയ്യണമെന്ന കല്പന പഴയനിയമത്തിലും പുതിയനിയമത്തിലും ദൈവം നമുക്കു് നല്കിയിരിക്കുന്നു. മറ്റു പൗ

രോഹിത്യ വസ്ത്രങ്ങൾ ധരിക്കുന്നതോടൊന്നിച്ച് പഴയ നിയമ പുരോഹിതന്മാരായ ലേവിയുടെ മക്കൾ അരക്കെട്ടും ധരിക്കേണ്ടതാണെന്നു ദൈവം കല്പിച്ചു. (പുറ. 28: 39, 40) പുതിയ നിയമത്തിൽ നാം ഇപ്രകാരം വായിക്കുന്നു,

“നീങ്ങളുടെ അരക്കെട്ടിയും വിളക്കു കത്തിയും കൊണ്ടിരിക്കട്ടെ; യജമാനൻ കല്പിക്കുന്നതിന്നു പോയി വന്നു മുട്ടിയായാൽ ഉടനെ വാതിൽ തുറന്നു കൊടുക്കേണ്ടതിന്നു അവൻ എപ്പോൾ മടങ്ങിവരും എന്ന് കാത്തുനില്ക്കുന്ന ആളുകളോടു നിങ്ങൾ തുല്യരായിരിപ്പിൻ.” (ലൂക്ക. 12:35, 36)

വി. യോഹന്നാൻ മാംദാനക്കു തോൽ വാറുകൊണ്ടുള്ള അരക്കെട്ടുണ്ടായിരുന്നു. (മത്താ: 3:4) അപ്പോസ്തല പ്രവർത്തികളുടെ പുസ്തകത്തിൽ പെത്രസുസ്ത്രീഹായുടെ തോലുകൊണ്ടുള്ള അരക്കെട്ടു പ്രവാചകനായ അഗബോസു എടുത്തു അതുകൊണ്ടു തന്റെ കൈകാലുകളെ സ്വയം ബന്ധിച്ചതായി എഴുതപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. (അ. പ്ര. 21:11)

അരക്കെട്ടിന്റെ ഉപയോഗത്തെ സംബന്ധിച്ച് മൂന്നു കാര്യങ്ങൾ നാം അറിഞ്ഞിരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. ഒന്നു, രാജധാനിയിലുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരായ ശുശ്രൂഷികന്മാരും സേവകന്മാരുമായവർ ജാഗരൂകരായി അരക്കെട്ടി നില്ക്കുന്നതു പോലെ കർത്തൃശുശ്രൂഷയിലും വേണം രണ്ടു, നമ്മോടുള്ള ദൈവകല്പനയാകയാൽ ആയതു അനുഷ്ഠിക്കുക നമ്മുടെ കടമയാണു്. അരക്കെട്ടുകയെന്നതു് ജാഗരൂകമായ മനസ്സിന്റേയും പരിശുദ്ധവും ഏകാഗ്രവുമായ ചിന്തയുടേയും പ്രതീകമാണു്; കല്യാണ സഭ്യയിൽ നിന്നു് മടങ്ങുന്ന കർത്താവിനെ അകമ്പടി സേവിക്കുവാനും അവനുമാണിച്ച് സ്വർഗ്ഗദേശത്തേക്കു പോകുവാനും നാം ഒരുങ്ങി നില്ക്കണമെന്ന ആശയം നമ്മെ അരക്കെട്ടു് പഠിപ്പിക്കുന്നു.

മൂന്നും, അരക്കെട്ടും മരണത്തിന്റെ ഒരു അടയാളം കൂടെയാകുന്നു:

“നീ യവനക്കാരൻ ആയിരുന്നപ്പോൾ നീ തന്നെ അരക്കെട്ടി ഇഷ്ടമുള്ളടത്തു നടന്നു; വയസ്സായശേഷമോ നീ കൈ നീട്ടുകയും മറ്റൊരാളെ നീന്റെ അരക്കെട്ടി നിനക്കു് ഇഷ്ടമില്ലാത്ത ഇടത്തേക്കു് നിന്നെ കൊണ്ടുപോകയും ചെയ്തു എന്നു പറഞ്ഞു. അതിനാൽ അവൻ ഇന്നവിധം മരണംകൊണ്ടു ദൈവത്തെ മറ്റു തപപ്പെടുത്തും എന്നു അവൻ സൂചിപ്പിച്ചു.” (യോഹ. 21:18, 19)

വഴിയാത്ര പോകുന്നവർ അവരുടെ അറ ഉറപ്പായി കെട്ടുന്നു; ആകയാൽ **ഈ ലോകജീവിതയാത്രയിൽ** നാമും അരക്കെട്ടുപയോഗിക്കുന്നതു് എത്രയും ആവശ്യം തന്നെ. ഈ ലോകം നമ്മുടെ സ്ഥിരം വാസസ്ഥലമല്ല; ഇവിടെയുള്ള നമ്മുടെ യാത്രയുടെ ദിവസങ്ങൾ, നാം ഇഷ്ടപ്പെട്ടാലും ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ലെങ്കിലും, എണ്ണപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സ്വർഗ്ഗത്തിലേക്കുള്ള പാതയിൽ കൂടി നാം മുന്നോട്ടു സഞ്ചരിച്ചേ മതിയാവൂ. ആകയാൽ വരും ലോകത്തേക്കു പ്രയോജനകരമായ കാര്യങ്ങൾ സംഭരിച്ചു നാം ഒരുങ്ങുക. ഒരുമതത്തിന്റെ കാരൽ സത്യവിശ്വാസത്തിന്റെ ശരിയായ തത്വസംഹിതയും അതിൽ നിന്നുടലെടുക്കുന്ന നന്മ പ്രവൃത്തികളും ആണല്ലോ. അരക്കെട്ടിന്റെ തത്വം ആയതിനെ കുറിച്ച് നമ്മെ ബോധവാന്മാരാക്കുന്നു.

അദ്ധ്യായം 6

പുനരുത്ഥാനം, അവസാന ന്യായ വിധി, നിത്യജീവൻ

ഏതൊരാളും എന്തെങ്കിലും നിർമ്മിക്കാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ അതിനെപ്പറ്റി വ്യക്തമായ രൂപവും ലക്ഷ്യവും ഉണ്ടായിരിക്കും. ലക്ഷ്യ പ്രാപ്തിയിലെത്തുമ്പോൾ നിർമ്മാണം സമാപ്തീകരിച്ച് അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. രൂപവും ലക്ഷ്യവുമില്ലാത്ത നിർമ്മാണം വ്യർത്ഥമോ ആപല്ക്കരമോ ആയി പരിണമിക്കുന്നു. **സർവ്വജ്ഞനായ ദൈവം തന്റെ സൃഷ്ടികർമ്മം വ്യക്തമായ രൂപലക്ഷ്യങ്ങളോടുകൂടിയാണ് നിവൃത്തിച്ചിട്ടുള്ളതു്.** സൃഷ്ടികർമ്മത്തിൽ ദൈവത്തിന്റെ സമ്പൂർണ്ണജ്ഞാനവും അത്യൽകൃഷ്ടമായ ലക്ഷ്യവും പ്രകടമായി കാണാവുന്നതാണ്. സൃഷ്ടിയുടെ കിരീടമായ മനുഷ്യനെ ദൈവം സൃഷ്ടിച്ചതു് വിവേചന ശക്തിയുടെ ഉറവിടമായ മനസ്സോടും സ്വന്തം രൂപസാദൃശ്യത്തിലുമാകുന്നുഎന്നു് മനസ്സിലാക്കുമ്പോൾ ദൈവജ്ഞാനത്തെപ്പറ്റി അതുതപ്പെടുകയല്ലാതെ എന്തുചെയ്യാം! അവിടുത്തെ ജ്ഞാനം നിശ്ചയിച്ച സമയം വരുമ്പോൾ ഈ പ്രപഞ്ചത്തെ ദൈവം സമാപ്തിയിലേക്കു നയിക്കുമെന്നു് മാത്രമേ നമുക്കു് സങ്കല്പിക്കാൻ പാടു. **ഏതു് ആരംഭവും അവസാനത്തിന്റെ ആരംഭവും ഏതു് അവസാനവും ആരംഭത്തിന്റെ അവസാനവുമാണു്.** ഈ വിഷയത്തെ സംബന്ധിച്ചു് ഒരു യോഗിവൽനായ ദൈവഭക്തൻ ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചിരിക്കുന്നു: **“മനുഷ്യമക്കളിൽ നിന്നു്, ദൈവത്തെ അകമ്പടി സേവിക്കാനുള്ള “പത്താം പദവി” പൂർണ്ണമാകുമ്പോൾ അവ**

സാനം എത്തുന്നു." സ്വർഗ്ഗത്തിൽ ദൈവത്തെ സേവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒമ്പതു മാലാഖാ പദവികളെ ഇവിടെ സൂചിപ്പിക്കുന്നു. സഭയുടെ പൂർണ്ണപാരമ്പര്യം ചിന്തയനുസരിച്ച് സ്വർഗ്ഗത്തിൽ മാലഖന്മാരുടെ പത്തുപദവികളുണ്ടായിരുന്നതിൽ പത്താം പദവിയിൽപ്പെട്ട മാലഖന്മാർ ദൈവ വ്യവസ്ഥയോടെതീർത്തു പിശാചുക്കളായി എന്നും ആ **പത്താം പദവിയിലേക്ക് പുനരുത്ഥാനം ചെയ്യുവരുന്ന മനുഷ്യമക്കളിൽ നിന്നും** യോഗ്യരായവരെ ദൈവം തിരഞ്ഞെടുത്തു അവരെ "പത്താം പദവി" മാലഖന്മാരാക്കി നിശ്ചയിച്ചു മാലാഖാ പദവികളുടെ പരിപൂർണ്ണത കൈവരിക്കുമെന്നും വിശ്വസിക്കുന്നു. "ജീവനും സമയവും മോദിക്കപ്പെടുന്ന കാലം വരും നിശ്ചയം: ആ ദിവസം സൂര്യൻ അസ്തമിക്കും പിന്നെ ഉദിക്കയില്ല; ആകാശത്തു നിന്നു നക്ഷത്രങ്ങൾ വീണുപോകും; ഈ ലോകമഖിലവും ഇരണ്ടുപോകയും താരമാറാകയും ചെയ്യും; പ്രകൃതിശക്തികളുടെ മലനം കമ്പിച്ചു പോകും. (മത്താ 24:29; മാർക്കോ 13:24-27) അപ്പോൾ മാലാഖന്മാരുടെ ഭയാനകമായ കാഹളധ്വനിയോടൊത്ത് മനുഷ്യപുത്രന്റെ അടയാളം (മിന്നിത്തിളങ്ങുന്ന ക്രൂശടയാളം) വലിയ മഹത്വത്തോടും ശക്തിയോടുംകൂടെ ആകാശത്തിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടും. (മത്താ 24:30) മിന്നൽ കിഴക്കുനിന്നു പടിഞ്ഞാറോളം മിന്നുന്നതുപോലെ രാജാധി രാജാവായ മശിഹാ പ്രത്യക്ഷപ്പെടും. അവിടുത്തെ മഹത്തായ പ്രത്യക്ഷത സ്വർഗ്ഗദിഗന്തങ്ങളേയും ഭൂമിയുടെ അടിസ്ഥാനങ്ങളേയും പ്രകമ്പനം കൊള്ളിക്കും. അപ്പോൾ അവിടുത്തെ ജീവൻ നല്കുന്ന ശബ്ദം ഇപ്രകാരം വീളിച്ചു പറയും:

'പുനരുത്ഥാനവും പുനരുദ്ധാരണവും ഉണ്ടാകട്ടെ.'

ചെട്ടെന്ന് അവസാന കാഹളധ്വനി കേൾക്കും! (മത്താ 24:27) ഈ കാഹളധ്വനിയിൽ പുനരുത്ഥാനാധാരമായ ദിവ്യ റൂഫോ (കാറ്റും) ആഞ്ഞടിക്കും; ജീവിച്ചിരിക്കുന്നവരിൽ ഈ കാറ്റു പുനരുത്ഥാനത്തിന്റെ രൂപാന്തരം ഉളവാക്കും; അവരുടെ ജഡ ശരീരത്തിന്റെ

ഈ ഉദാഹരണം നീക്കുന്നു; ഉയിർത്തെഴുന്നേറ്റവരെല്ലാം പെട്ടെന്നു കണ്ണിമെക്കുന്നിടയിൽ രൂപാന്തരം പ്രാപിച്ച മാലാഖമാരെപ്പോലെ ആയിത്തീരും. പുനരുത്ഥാനാധാരമായ ദിവ്യ രൂപം (കാറം) മരിച്ചു മണ്ണടിഞ്ഞവരുടെ ഇടയിലേക്കും പ്രവേശിക്കും; അവർ അക്ഷയരായി ഉയിർത്തെഴുന്നേൽക്കും. (മത്താ 25:10-34) അനന്തരം പരിശുദ്ധന്മാർ സ്വർഗ്ഗരാജ്യത്തിലേക്കു കയറി മണവാളനാകുന്ന കർത്താവിന്റെ മണിയറയിലേക്കു പ്രവേശിച്ച ആത്മീയ ധ്യാനാനുഭവത്തിന്റേയും വെളിപാടിന്റേയും ആഴമേറിയതും അവണ്ണനീയവുമായ ആനന്ദപ്രകാശത്തിൽ ആറാടും. സത്യത്തിലുള്ള ആനന്ദത്തിന്റെ അനുഭവം ഇതായിരിക്കും. ദർജ്ജനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളമോ ഒരാൾക്കും നടന്നു പ്രവർത്തിക്കാൻ സാധിക്കാത്ത ഭൂമിയിലെ കൂരിരുട്ടിൽ അവർ അവശേഷിക്കും; (മത്താ 1:25:31-46). തങ്ങൾ മുഖ്യപ്പെടുത്തുന്ന തിന്മപ്രവൃത്തികളുടെ പശ്ചാത്താപാനുഭവത്തിൽ അവർ നീറിവെത്തുപോകും; താല്ക്കാലികമായ ലോക ഇന്ദ്രിയങ്ങളെ മോഹിച്ചു സനാതനമായ ദിവ്യാനുഭവത്തെ അവർ ഉപേക്ഷിക്കുകയാണല്ലോ മുന്പുണ്ടായതു്; ഭൂമിയിലെ മലിന വസ്തുക്കളെ ആസ്പദിക്കുന്നതിനു് വേണ്ടി അവർ സ്വർഗ്ഗത്തിലെ സത്യനീക്ഷേപങ്ങളെ ഉപേക്ഷിച്ചു; ഇതാണു് യഥാർത്ഥമായ നരകത്തിന്റെ രൂപം. ഈ നരകത്തിലെ തീ കെട്ടുന്നില്ല, പുഴുപാകുന്നില്ല.”

നിത്യജീവൻ എന്നതു് ജഡികമായ രീതിയുള്ളതാണെന്നു് ചിന്തിക്കുന്നവർ കടുത്ത തെറ്റാധാരണയിലാണു്. അവർ ചിന്തിക്കുന്നതു് മർത്യമനുഷ്യരുടെ കായ്യാദികൾക്കു ന്യായമായി തിന്നുക കഴിക്കുക വിവാഹം ചെയ്യുക എന്നീ പ്രക്രിയകളുടെ വിധത്തിലാണു്. ഇപ്രകാരമുള്ളവരെ കർത്താവു ശകാരിച്ചുകൊണ്ടു് ഉപദേശിക്കുന്നതു് ശ്രദ്ധിക്കുക:

“പുനരുത്ഥാനത്തിൽ അവർ വിവാഹം കഴിക്കുന്നില്ല. വിവാഹത്തിനു കൊടുക്കപ്പെടുന്നതുമില്ല; സ്വർഗ്ഗത്തിൽ

ലെ മാലാഖന്മാരെപ്പോലെ അത്രേ ആകുന്നു”

(മത്താ. 24:30)

തിന്നുക കടിക്കുക എന്നീ കൃത്യങ്ങൾ ജഡശരീരങ്ങളുള്ളിടത്തോളം ബ്രഹ്മവശ്യമാണ്. മർത്യശരീരത്തിൽ ജീവനും ആരോഗ്യത്തിനും ആധാരമായ ദ്രാവകങ്ങളുടേയും മറ്റും പരിവർത്തന പ്രക്രിയകൾക്ക് ഈ കൃത്യങ്ങൾ അത്യന്താപേക്ഷിതമാണെന്നു നമുക്കറിയാം. വൈവാഹിക ബന്ധത്തിന്റെ കായ്ത്തിലും അപ്രകാരം തന്നെ. മരണം സംഭവിക്കുന്നതുപോലെ ജനനവും സംഭവിക്കേണ്ട തത്യാവശ്യമാണ്. മരണമൂലം കടന്നുപോകുന്നവരുടെ സ്ഥാനത്തു് ജനനമൂലം പുതുമനുഷ്യർ കടന്നുവരേണ്ടതുണ്ടല്ലോ. ഇങ്ങനെ ദൈവനിശ്ചയപ്രകാരമുള്ള എല്ലാ വസ്തുക്കളുടേയും നിലനിൽപ്പും സംഖ്യാബലവും കർത്താവിന്റെ അവസാന ഉദ്ദേശം നിവൃത്തിക്കുന്നതുവരെ സംരക്ഷിക്കപ്പെടുന്നു. ശരീരസംബന്ധമായി ആരോഗ്യോദ്ധാപനവും മരണവും സംഭവിക്കുമ്പോൾ സ്വാഭാവികമായും അവയ്ക്കു് കാരണമായി നിലു്ന വസ്തുക്കളും-അതായതു തിന്നുക കടിക്കുക വിവാഹം ചെയ്യുക എന്നീ പ്രക്രിയകളും അനേ നിന്നുപോകും. എല്ലാ കാമേഷ്ടകളും മുൻവിവരിച്ച ശാരീരിക ഭരിതങ്ങളിൽ നിന്നു് രക്ഷപ്പെടുന്നതിനുള്ള മാനുഷിക മാർഗ്ഗങ്ങളാണ്. മനുഷ്യൻ ഈ മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ അമിതാസക്തനാകുമ്പോൾ അവൻ തിന്മയിൽ നിലം പതിക്കുന്നു. ദുഷ്ടാന്തമായി, ഭക്ഷണത്തേയും പാനീയത്തേയും എടുക്കുക; കഠിനമായ വിശപ്പിനാലും ദാഹത്താലും വലഞ്ഞു് വേദന അനുഭവിക്കുന്നവനു മാത്രമേ ഭക്ഷണത്തിന്റേയും പാനീയത്തിന്റേയും ആനന്ദാനുഗ്രഹം ശരിക്കും അനുഭവത്തിൽ വരികയുള്ളൂ. എന്നാൽ അത്യർത്തിയോടെ അമിതമായി ഭക്ഷിക്കുകയും കുടിക്കുകയും ചെയ്യുന്നവന്നേവനും ആയതു്, മരണമല്ലെങ്കിൽ പോലും, വേദനയും രോഗവും നല്കുന്നു. അപ്രകാരം തന്നെ ഈ ലോകത്തിന്റെ ഉല്പാസങ്ങളിൽ ലയിക്കുന്നവർക്കും രോഗവും വേദനയും തന്നെ അനന്തര ഫലം; എന്നാൽ ആത്മീയാനന്ദ

ത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ആയത് അനുഭവിക്കുന്നോരും കൂടുതൽ ആഗ്രഹിക്കുകയും വർദ്ധിതാനന്ദം അനുഭവിപ്പാൻ ഇടവരികയും ചെയ്യുന്നു. ഈ ഒരു സ്ഥിതിവിശേഷം തന്നെയാണ് ജ്ഞാനത്തെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളവും, ശാസ്ത്രജ്ഞാനം, ആത്മജ്ഞാനം, വിജ്ഞാനം ഇവ സമ്പാദിപ്പാനുള്ള കാഷ്ഠ വർദ്ധിക്കുന്നോരും അവയിൽ നിന്നുള്ള ആനന്ദവും വർദ്ധിക്കുന്നു.

ഉന്മൂല നാശം വന്നതും മണ്ണോടു മണ്ണായി തീർന്നതും കാട്ടുമൃഗങ്ങൾ കടിച്ചു കീറി തിന്നതും അഗ്നിയാൽ വെണ്ണീരാക്കപ്പെട്ടതും വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങിമരിച്ചു ജലാശയങ്ങളുടെ അടിത്തട്ടിൽ നശിച്ചുപോയതുമായ ശരീരങ്ങൾ എങ്ങിനെ ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കും എന്ന നേപഷിക്കുന്ന സംശയാലുക്കളോടു മറുപടി പറയാൻ നമുക്ക് ശ്രമിക്കാം. ഒരു ഇരുമ്പ് കഷ്ണം പൊടിച്ചു അതിസൂക്ഷ്മധൂളിയാക്കി മണലിനോടും പൊടിപടലങ്ങളോടും കൂട്ടി കലർത്തി എന്ന് കരുതുക നമ്മുടെ കണ്ണുകളിൽ ഇരുമ്പുകഷ്ണത്തിന് ഉന്മൂലനാശം വന്നതായി തോന്നും. എന്നാൽ ക്വാന്തത്തിന്റെ ആകർഷണശക്തി പെട്ടെന്നു ഇരുമ്പു ധൂളിയെ മണലിൽ നിന്നും പൊടി പടലങ്ങളിൽ നിന്നും അതുമായി കൂടിക്കലർന്നു ഏതൊരു സങ്കര വസ്തുവിൽ നിന്നും വേർതിരിച്ചു കൂട്ടിച്ചേർക്കുന്നതു കാണാം. ഒരു ക്വാന്തകഷ്ണത്തിൽ ഇപ്രകാരമുള്ള ഗുണശക്തി കടിക്കൊള്ളുന്നുവെന്നുവരികിൽ സ്രഷ്ടാവായ ദൈവത്തിന്റെ അതിരറ്റ ജ്ഞാനശക്തിക്കു ഉയിർത്തെഴുന്നേല്പിനായി, മരിച്ചുകി പഞ്ചഭൂതങ്ങളായി കലർന്നുപോയ, മനുഷ്യ ശരീരങ്ങളെ പുഷ്പരൂപത്തിലേക്കു തിരിച്ചു വരുത്തുന്നതിനു എത്രയോ അധികം സാധ്യമാണ്.

വീണ്ടും, പല ലോഹങ്ങളിൽ നിന്നും ചേർന്നു ഒരു പ്രത്യേക

യന്ത്രരൂപം ഏതെങ്കിലും ഒരു സമത്വനായ യന്ത്രശില്പി ഉണ്ടാക്കി എന്ന് കരുതുക; പിന്നീട് ആ യന്ത്രരൂപത്തെ വിഭജിച്ച് പല ലോഹക്കഷ്ണങ്ങളാക്കി തന്റെ അറിവോടെ വീടിന്റെ പല ഭാഗങ്ങളിലായി ഒളിച്ചു വെക്കേണ്ടി വന്നു എന്നും വിചാരിക്കുക. മറ്റുള്ളവർക്കു മറഞ്ഞിരുന്നവയും, എന്നാൽ തന്റെ അറിവിലിരുന്നവയുമായ യന്ത്രക്കഷ്ണങ്ങളെ പെട്ടെന്ന് കണ്ടെടുത്തു ശരിയായ ക്രമത്തിൽ കൂട്ടിച്ചേർത്തു പുതുരൂപത്തിലാക്കി വീണ്ടെടുക്കുന്നതിന് ആ യന്ത്രശില്പിക്ക് എഴുപ്പം സാധ്യമല്ലയോ? സർവ്വത്തിന്റേയും സ്രഷ്ടാവും സർവ്വജ്ഞനുമായ ദൈവത്തിന് അവന്റെ സൃഷ്ടിരൂപമായ മനുഷ്യൻ എങ്ങനെ മരിച്ചാലും മൃതശരീരം എത്ര തുണ്ടങ്ങളായാലും അവയെ ശരിയായ ക്രമത്തിൽ കൂട്ടിച്ചേർത്തു പുതുരൂപത്തിലാക്കാൻ ക്ഷിപ്രസാധ്യമാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുക.

നമ്മുടെ ശരീരങ്ങൾ അവയുടെ സ്വാഭാവിക പ്രക്രിയകൾ വഴിയായി അഴുകിപ്പോകയും അവയുടെ പുതുഘടകങ്ങളായ പഞ്ചഭൂതങ്ങളായി പരിണമിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. എന്നാൽ അവയെ ശേഖരിച്ച് ചേർത്ത് നമ്മുടെ പുതുശരീര രൂപത്തിലാക്കാൻ ദൈവം ശക്തനാകുന്നു. അവിടുന്ന് ഇച്ഛിക്കുന്ന സമയത്തു നമ്മുടെ കാരോരുത്തരുടേയും ശരീരഘടനയുടെ ശരിയായ ക്രമത്തിലും അളവിലും അവിടുത്തെ ഗഹനമായ ദിവ്യശക്തി ഉപയോഗിച്ചു പുതുരൂപത്തിലേക്ക് വീണ്ടെടുക്കുന്നതിനു ദൈവത്തിനു കഴിയും. ഇങ്ങനെ കാരോരുത്തരും

“പുത്രന്റെ തികഞ്ഞ പുരുഷരൂപത്തിന്റെ ഐക്യതയിലും മൗശിഹായുടെ സമ്പൂർണ്ണതയായ പ്രായത്തിന്റെ അളവിലും ഉയിർത്തെഴുന്നേല്ക്കുന്നു”. (എഫെ. 4:12)

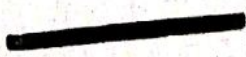
സ്വർഗ്ഗസൗഭാഗ്യമോ നരക ശിക്ഷയോ കാരോരുത്തൻ ചെയ്ത നന്മയോ തിന്മയോ പൂർണ്ണനീതിയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ കണക്കാക്കി അവസാന ന്യായവിധി ദിവസം ദൈവം നല്കുന്നതാണ്:

“തിന്മ ചെയ്തവർ നിത്യദണ്ഡനത്തിലേക്കും നിതിമാന്മാർ
നിത്യജീവകലേക്കും പോകും.” (മത്താ. 25:46)

“നാം ചോദിക്കുന്നതിലും നിനെക്കുന്നതിലും അത്യന്തം
പരമായി ചെയ്യാൻ നമ്മിൽ വ്യാപരിക്കുന്ന ശക്തിയാൽ
കഴിയുന്നവന്നു് സഭയിലും ഈശോമൗശിനായിലും എന്ന
കും തലമുതലുമായി മഹത്വം ഉണ്ടാകട്ടെ ആമീൻ.”

(എഫെ 3: 20, 21)

ഗ്രീക്കുവർഷം 1603-ൽ അർമീനിയയുടെയും നിസിബിൻ
എന്ന സുഖയുടേയും അപ്പിസ്തോപ്പാമെത്രാപ്പോലീത്തയായ മാർ
ദേഭീശോ തിരുമേനിയായ് രചിക്കപ്പെട്ട ക്രിസ്തീയ മതസത്യങ്ങളു
ടെ ‘മർഗ്യാനീത്താ ഗ്രന്ഥം’ നമ്മുടെ ദൈവവും കർത്താവുമായവന്റെ
സഹായത്താൽ ഇവിടെ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു. നമ്മുടെ കർത്താ
വിന്നു് എന്നും എന്നേക്കും ഉപകാരസ്തരണയും പുകഴ്ചയും ഇവിടെ
അർപ്പിക്കുന്നു. ആമീൻ.

ശുദ്ധി പത്രം

ഇംഗ്ലീഷ് പരിഭാഷയുടെ ആമുഖം

പേജ്	വരി	തെറ്റു	ശരി
1	4	ഘസ്യ	ഘസ്യ
1	5	വൈപല്യ	വൈപുല്യ
5	21	വാദികളേയും	വാദിയേയും
7	7	രാഷ്ട്രീയ അഭിയന്തര	അഭിയന്തര രാഷ്ട്രീയ
9	6	ഭിന്നകക്ഷികൾ	ഭിന്നകക്ഷികൾ
17	12	അതിക്രമത്തിന്റെ	അതിക്രമത്തിന്റെ
17	25, 27, 28	കുറ്റമ	കുറ്റമ
22	2	സാങ്കേതിക	സാങ്കേതിക

മൂലകൃതിയുടെ പരിഭാഷ

9	19	ആസ്തിത്വം	അസ്തിത്വം
11	8	"	"
11	26	ദൈവം പ്രകൃതിയും	ദൈവപ്രകൃതിയും
12	2	കാരോവസ്തു	കരോവസ്തു
29	25	അത്തുതങ്ങളും	അത്തുതങ്ങളും
36	17	തലപരാ	തലപരാ
46	23	വ്യുത്ഥമാകും	വ്യുത്ഥമാകും
83	8	ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു	ചെയ്തിരിക്കുന്നു